

Nr 3, 1999 årgång 36

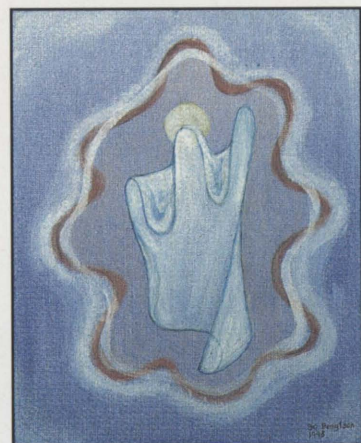
50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Konfessionalism. Alla religioner, kyrkor och samfund inneslutar Gud och uteslutar människorna från en nära Gudsgemenskap. Bo Bengtson

Bo Bengtson:

Innestängd Gud och utestängda människor

Guds väsen:

Gud är en
Gud är Ande
Gud är inom oss

Det talade och skrivna ordet kan så lätt sårta och missförstås. Ord kan ha skilda betydelser och kan uppfattas på olika sätt. Ord kan lätt bli hårda och kalla.

Bilden är mjukare och talar till betraktaren på ett mera nyanserat sätt.

Jag har valt att låta bilderna föra fram mina tankar och mitt budskap och tillfogar endast några sparsamma kommentarer.

Må mina budskapsbärande bilder lända betraktaren till gagn och glädje.

Konfessionalism

Ju fler religioner, kyrkor, samfund, sekter och synoder vi människor formar, desto högre blir den mur som **innestänger** Gud och **utestänger** människorna från en nära Gudsgemenskap.

Bo Bengtson har varit industriledare, lärare i kemisk processteknik och sysslar nu som pensionär med idé-målningar, skriver lyriska stycken för piano och studerar religionsfilosofi.

Post religione Institutionis
- Bortom institutionell religion -

I fonden ser man silhuetter av en judisk synagoga, en katolsk katedral och en islamsk moské – symboler för av oss människor formade trosriktningar, lärosatser och dogmer.

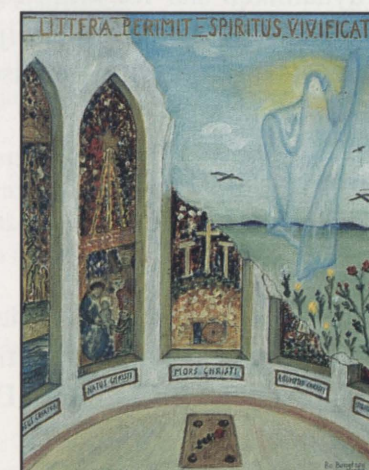
Som kontrast mot de mörka silhuetterna svävar ett par vita fåglar mot solen och ljuset. I friheten möter här andlig tillväxt och andlig mognad. Här möter Gud, som är kärlek och som tillför oss kraft, entusiasm och glädje...

De religione ad spiritum
- Från religiositet till andlighet -

Tavlan skildrar en vandring genom religionernas värld alltifrån den polyteistiska asatron via den monoteistiska judendomen, den treenighetspräglade kristendomen och till den åter monoteistiska religionen Islam.

Träng gärna in i religionernas värld, lär av dem, vandra genom dem, men det är först när vi lämnar dem bakom oss som vi når fram till en kraft- och livgivande Gudshärhet, en berikande andlighet och andlig mognad.

Littera perimit - spiritus vivificat
- Bokstaven dödar - Anden ger liv

Tavlan vill skildra en vandring från dogmatisk tro till pietastro: "De dogma - ad pietatem".

Kyrkfönstren återger eller har återgivit:

DEUS CREATOR - Gud, Skaparen
NATUS CHRISTI - Kristi födelse
MORS CHRISTI - Kristi död
ASSUMPTIO CHRISTI - Kristi himmelsfärd
SPIRITUS SANCTUS - Den Helige Ande

Post dogmas - regiones divinas
Bortom dogmernas höga mur anar man de gudomliga ängderna

Inclina cor meum, Deus
O Gud, böj mitt hjärta till Dig!
Ps 119:36

Så enkelt kan en nära Gudsrelation åskådliggöras!

Dimensio supra humana
- Den övermänniskliga dimensionen -

Guds närvaro inom oss människor framgår ofta tydligt i alla former av konstnärligt skapande. Men närvaron genomsyrar alla mänskliga aktiviteter: yrkesutövning, vetenskap och teknik, familje- och samhällsliv - och framför allt möten med våra medmänniskor...

Det omedvetnas resonans

Progressio spiritualis
– Andlig tillväxt –

Som varande Skaparens avbilder skall vi människor uppöva skapande aktiviteter. Och allt skapandes syfte är att "nudda vid varandras strängar". Gud uppenbarar sig ofta tydligast inom vårt omedvetna.

På tavlan symboliseras endast bildkonsten, musiken och litteraturen – men skapandet omfattar alla våra aktiviteter: hemsysslor, yrkesverksamheter, trädgårdsarbeten...

TOGE JAG MORGONRODNADENS VINGAR,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet, så
skulle också där Din hand leda mig och Din
högra hand fatta mig...

Ps 1139: 9–10

En enkel bild av frihet och förtröstan...

De frågor som idag dominerar inom religionerna och dem emellan har en starkt statisk karaktär. De utgör – som ärkebiskop Olof Sundby har formulerat det – krusningar på ytan i jämförelse med Kyrkans verkligt stora problem: oförmågan att väcka intresse för andlighet.

Den andliga tillväxten har en starkt dynamisk dimension – dynamiken står för kraft, rörelse, utveckling, mognad... De mot solen och ljuset svävande, allt större vita fåglarna vill symbolisera denna tillväxt, denna utveckling.

Den tavla jag kallat POST RELIGIONE INSITUTIONIS skulle också kunna bära titeln DEN INNESTÄNGDE GUDEN – OCH DEN BEFRIADE.

Ärkebiskop KG Hammar skriver i sitt herdabrev "Samtal om Gud":

"Vi måste lämna 'klassrumsguden' bakom oss, dvs. den Gud som det fanns färdiga formuleringar för, vilka det bara gällde att i korus lära sig upprepa. I vår egen kyrkas tradition har detta sätt att tänka sig Gud haft stort utrymme. Det som från början var en reformationens befrielsegärning – Guds ord och kunskapen om Gud till folket! – blev till ett medel att disciplinera och kontrollera människor, samtidigt som Gud stängdes inne i formuleringarna."

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se
Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson
Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-
Annonser Ring för prislista
Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Bo Bengtson: Innestängd Gud och utestängda människor	2
Peter Jansson: Andrew Cohen vill avmystifiera upplysning	6
Kenneth Ring: Lektioner från ljuset	10
Göte Andersson: Är psi-spåret den förmedlande länken vid paranormala fenomen?	14
Hans Granqvist: Dör Tibet med Dalai lama?	17
Bertil Falk: Är det rätt att åsamka växter lidande?	18
Bokfloden	20
Läsarforum	24
Nils-Olof Jacobson: Tidkrigare i England?	25
Eva Moberg: Ditt sjätte sinne	28
Bengt Petersen: Tankar	33
Viveka Lindgren: Martin Johnson, professor	36

Tänkare och sökare

Detta nummer inleds med Bo Bengtsons fina bilder, "idé målningar", som belyser andliga frågor. Många gånger kan ju religiös konst tala ett djupare språk än prästers predikningar och filosofers utläggningar.

Andrew Cohen är en tänkare som synes ha trängt djupt in i varats natur. Han talar, som många andra andliga lärare, om *upplysning*. Men vad är upplysning? Det finns skilda meningar om den saken.

De upplevelser i dödens närhet som Kenneth Ring, amerikansk professor emeritus i psykologi, berättar om, är det trevligt att ta del av. Inför döden (vi skall ju alla "den vägen vandra") kan vi samla oss kring erfarenheter av detta slag. Det kan vara tröstande och uppmuntrande. Att tillbakablick på livet förekommer i dödens närhet, det vet vi. Däremot vet vi inte varför detta sker. Men kanske är den bild som Ring ger, riktig.

Göte Andersson, som upptäckt psi-spåret, lägger fram tanken att psi-spår är en förklaring till bl a klärvoajans. Hur det än är med den saken, så är Götes upptäckt oerhört intressant och kan vara mycket viktig, och jag hoppas att forskare i flera länder vill undersöka detta. Det tycks ännu inte ha skett. Så det finns en trohet även hos parapsykologer.

Hans Granqvist, en gång Sveriges Radios korrespondent i Hong Kong, skriver om Tibet och hur dess framtid kan bli. Kanske är den gamla tiden, när religionen präglade landet, för alltid förbi. Kanske är Tibet på väg att bli ett prylsamhälle efter västerländsk förebild, med ett väl utbildad folk. Den kommunistiska regimen tycks ha gjort en hel del gott för tibetanerna.

Till Bertil Falks debattinlägg om växters eventuella lidande, när vi åter upp dem, vill jag svara med följande resonemang:

När exempelvis en gris slaktas, så visar den på olika sätt att den lider: den skriker och sparkar (åtminstone var det så förr på landet). När en växt blir uppäten, så kan vi människor på normalt sätt inte märka någon reaktion från växtens sida. I naturen är det alltså så inrättat att

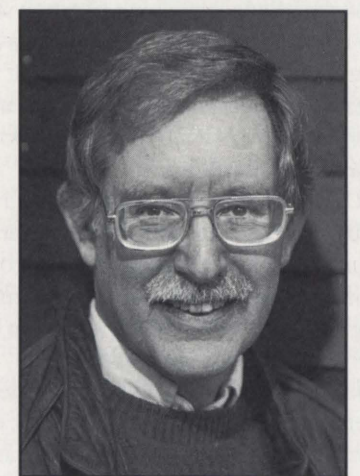
djur, i synnerhet de högre, reagerar på ett för oss synligt sätt mot att bli illa behandlade och dödade. Det gör inte växter. De högre djuren har ju också en hjärna som påminner om människans. Växter har ingen hjärna. Det visar att djurs och växters upplevelser måste vara mycket olika. Dessutom är Backsters, och andras (?) forskningsresultat ifrågasatta.

Nils-Olof Jacobson skriver om en grupp i England, som bl a synes ha fått kontakt med forskare från framtiden!

Eva Moberg har i kulturtidskriften Ordfront Magasin skrivit en artikel om att "det sjätte sinnet" finns (och vi har fått ta in den även i Sökaren). Detta är nog liksom att slå in en öppen dörr i vår tidskrift, men i Ordfront Magasin, som läses av "vanliga intellektuella" är det mer anmärkningsvärt och kan bidra till att okunnigheten på detta område litet börjar skingras i de kretsar som läser den tidskriften. Eva Moberg grundar sin framställning på Dean Radins nyutkomna bok "The Conscious Universe". Radin hävdar att det idag är absolut klart att psi existerar.

I Viveka Lindgrens intervju med Martin Johnson kan vi se att professorn inte är lika säker som Radin. Han formulerar sig i ganska så skeptiska ordalag. Jag anser för min del, som Radin, att vi vet att psi finns.

SM

Kenneth Ring

Andrew Cohen vill avmystifiera upplysning

Av Peter Jansson

Det som gör den amerikanske andlige läraren Andrew Cohen intressant är att hans budskap skiljer sig ganska radikalt från det vi hör från de flesta andra andliga lärare. Det är präglad av stor intellektuell skärpa, och kan sägas gå ut på avmystifiering av begreppet upplysning. Innebörden är att upplysning inte är något avlägset mål som bara kan nås av vissa utvalda eller högt utvecklade som följer en religiös tradition eller vishetslära. Upplysning är ett högst konkret tillstånd, ett mänskligt idealtillstånd som kan nås av en var som verkligen strävar efter det.

Andrew Cohens budskap är avskalat från trossatser och spekulationer. Han använder inte heller ordet gud utan talar i stället om det absoluta. Men även om han inte talar i religiösa termer och delvis är kritisk mot kända indiska gurus, så delar han ändå deras uppfattningar när det gäller själva essensen i den indiska filosofin och använder sådana begrepp som befrielse och karma (handlingar och dess verkningar). Liksom indierna menar han att upplysning är att vara fri från illusionen att man är en enskild person. Upplysning är att leva i erfarenheten av att allt är ett.

Spontant uppvaknande

Denna renodlade inställning till upplysning beror nog delvis på att Andrew Cohens andliga uppvaknande kom av sig självt, helt spontant. För att förstå hans budskap kan det vara värdefullt att se hur han själv beskriver sin väg till upplysning:

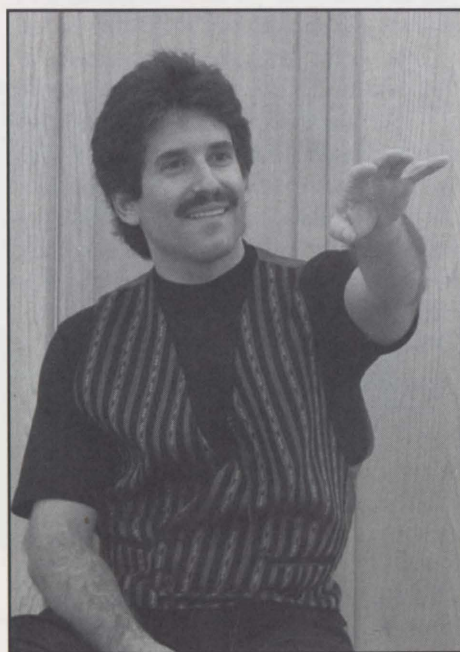
– Uppvaknandet kom när jag var 16 år. Plötsligt öppnades all perception, det var som om rummets väggar öppnat sig för en oändlig rymd. Denna rymd var fylld av energi. Energin var medveten om sig själv, den hade intelligens och dess natur var kärlek.

– Det stod klart att allt i det manifesterade universum bestod av samma substans, detta medvetande. Det blev också uppenbart att varje plats i rymden var exakt samma ställe som alla andra platser.

Så småningom tonade upplevelsen bort,

men vid 22 års ålder började han söka sig tillbaka till det han kände hade varit hans mest verkliga erfarenhet i livet. Han reste till Indien och följde olika lärare tills han en dag mötte sin sista lärare och berättade om det han en gång erfarit. När läraren replikerade 'då upplevde du allt' fick han tillbaka förtroendet för sin erfarenhet och allt kom tillbaka.

– Jag upplevde en överväldigande kärlek, en hetta och ett brännande som varade i flera veckor. Därefter började jag spontant tala om det absoluta. Jag kunde inte hjälpa det, jag

började tala om det och då kom erfarenheten tillbaka. Min kropp fylldes av sällhet och andra omkring mig drogs in i samma erfarenhet.

– Så är det fortfarande. När jag talar om det absoluta kommer erfarenheten, och när jag slutar tala faller jag tillbaka i ett mer vanligt tillstånd, skriver Andrew Cohen i det senaste numret av den egna tidskriften What is Enlightenment?.

Han beskriver sitt uppvaknande som en upplevelse av att han aldrig tidigare känt sig

mer levande och mer vid medvetande, aldrig mer hemmastadd i sin kropp och i sitt sinne. Detta är något som kan hända alla – man vaknar upp ur drömmen om ett personligt liv och finner att man är en del av hela skapelsen. Allt är ett.

Väcker rädsla

Andrew Cohen berättar att hans föredrag ger en del människor denna känsla av en befriande helhet, andra blir nyfikna och börjar tänka på ett nytt sätt. Men hos somliga väcks en rädsla för det okända, en rädsla för förändring och djup i tillvaron. De blir rädda för att upptäcka att allt inte är som de trott att det är, och då upplever de att han hotar deras eget invanda liv.

När Andrew Cohen möter en publik, som vid sitt Sverigebesök i december, är han helt koncentrerad på att ge konkret hjälp på vägen till de åhörare som strävar efter att nå upplysning. Ett knappt hundratal dök upp de tre kvällar han framträdde i Stockholms konserthus, och till stor del var det samma människor som återkom. En anledning till det något låga intresset kan vara att Andrew Cohen inte är så omtalad bland andliga sökare i vårt land. Det nybildade Andrew Cohen Center i Stockholm har bara ett 15-tal medlemmar, och ungefär lika många icke-medlemmar uppges dyka upp när det är meditation eller videovisning.

Helt vanlig

När jag träffade Andrew Cohen för en intervju efter ett av framträdandena var det som att möta en helt vanlig 43-åring. Han har ingen framtoning av auktoritär lärare och gör sig inte på något sätt märkvärdig eller förmer. När han talar till publiken är han omväxlande allvarlig och humoristisk. Ibland bubblar den inre lyckan fram i ett kort skratt som ligger nära det som skulle kunna uppfattas som forcerat.

Bland det som utmärker Andrew Cohen är hans synpunkter på kända indiska vishetslärare. Han är delvis kritisk till dessa, men

inte för att framhäva sig utan för att skapa klarhet, som han själv säger.

– En hel del av det de lär ut är vidskepelse, säger han.

– De ger dig en meditationsteknik och säger att den är den bästa. Så länge du har tro är allting bra, men så fort du börjar ifrågasätta faller allt ihop som ett korthus!

Inte allvetande

Han dementerar uppfattningen att en person som når upplysning blir allvetande och får tillgång till kunskap om till exempel det förflutna och framtiden.

– Det enda som händer är att man får kunskap om det absoluta. Dessutom kommer helt spontant en förmåga att tala om detta.

– Att vara upplyst betyder inte att du vet allt, och ibland säger upplystare rent löjvackande saker. Allt som sägs är inte sant! Så lyssna till många lärare och läs många böcker för att bilda dig en egen uppfattning! Många människor har uppfattningen att deras mästare är levande gudar. Men andlig utveckling handlar egentligen om att uppnå ett fullt utvecklat mänskligt tillstånd.

– En upplyst ger inte automatiskt uttryck för sann kärlek. Det finns de som inte uttrycker någon kärlek alls, allt beror på vilken personlighet de har.

Kontroversiell

Andrew Cohens inställning har gett honom ryktet att han är kritisk och kontroversiell. Han menar själv att ryktet bottnar i att han inte vill kompromissa med sin inställning till upplysning: Om man uppnår fullständig enhet med det absoluta så har man en odelad renhet i alla avsikter, och då finns det inget utrymme för tvivel, förvirring och tvetydigheter.

Därför är det viktigt att de som nått andligt uppvaknande verkligen uttrycker enhet och kärlek fullt ut, så de inte uppvisar samma schizofrena motsättningar i sin person som de flesta andra människor, anser han.

Men många andliga lärare visar en diskrepans mellan ord och handling. De hävdar att de nått den motsatta stranden – men de kanske stannade upp en bit ut i vattnet. Deras lärjungar följer deras råd år efter år men blir besvikna och cyniska för att de inte når det utlovade målet. Många sökare väljer ändå att acceptera en lära som inte tål närmare granskning. Detta gör man av rädsla för att behöva ifrågasätta sig själv och sitt liv.

Överföring

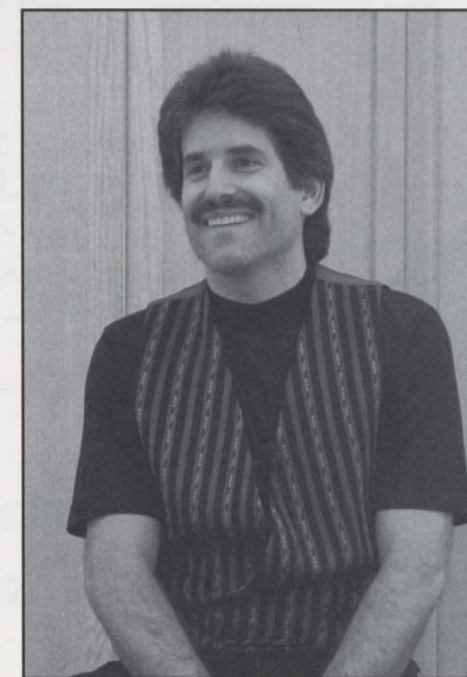
– Om man granskar fem lärare som förmådas vara upplysta ser man att de har helt olika lärjungar. Det beror på att läraren inte bara överför den sanna icke-dualistiska verklig-

heten till lärjungarna. Han överför också sitt eget tillstånd, sin personlighet. Detta är en verklig överföring som ingen talar om, förklarade Andrew Cohen för åhörarna vid sitt framträdande i Stockholms konserthus.

– Överföringen påminner om det som händer vid sexuell samvaro. Något delas som inte är av fysisk natur. Det som överförs hänger samman med lärarens karmiska tillstånd, så se upp, så att du inte alltid måste dansa efter hans pipa!

– Det vi finner vid en närmare granskning är att man uppenbarligen både kan ha erfarenhet av enheten och samtidigt ha en korrupt personlighet. Och den som dessutom har ett stort ego har inte svårt att göra intryck på människor.

En bra lärare är inte intresserad av dig själv, bara av din befrielse. Man får försöka

finna någon lärare som har kommit dit man vill nå. Om man tillbringar en tid i lärarens sällskap bör man få en glimt av dennes tillstånd. Läraren bör hjälpa en att överbygga gapet mellan ens hittillsvarande tillstånd och målet.

– Det viktigaste är att egot ska dö. Därför är det inte nödvändigt att erfara sällhet. Egot upphör inte att existera för att man erfar sällhetens lycka i sitt hjärta!

Nåväl, synpunkter på andra gurus är inte huvudpunkten på Andrew Cohens dagordning. Det viktigaste verkar vara att hjälpa andra på vägen mot befrielse. Han ger skarpa svar på frågor från publiken, som om han försöker få människor att tänka efter och gå vidare. Ett par gånger känns det ändå som om han bara ger halva svar, så man vill bryta in och fylla i. Men när man tänker efter förstår man att han bara säger precis så mycket

som är nödvändigt för att frågeställaren ska få största möjliga knuff framåt. Han arbetar hela tiden intensivt med dem som ber om råd.

Avsikt och vilja

Bland Andrew Cohens råd till dem som vill nå upplysning finns det två nyckelord: Avsikt och vilja. Man måste verkligen på allvar bestämma sig för att vilja bli upplyst.

– Drivkraften i ditt liv måste vara en stark vilja och en tydlig avsikt att bli fri från den ändlösa kedjan av begär. I sökandet efter frihet får det inte finnas någon tid för vila förrän du dör!

Den bästa metod man kan ha är att göra upplysningen till det viktigaste i livet. Om man är en allvarlig sökare tar sökandet upp hela ens liv, betonar Andrew Cohen.

– Men tyvärr söker sig de flesta till vägen mot upplysning bara för att de har behov av att fly från livet. Om du enbart nöjer dig med att använda en meditationsteknik fortsätter du att hålla dig själv under full kontroll!

Meditation

Andrew Cohens vägledning innefattar bland annat daglig meditation och kontemplation. Meditation är vägen att lära känna sig själv, och kontemplation är vägen att lära sig hur man ska leva. Meditationsmetoden är att låta allt vara som det är. Att inte hänge sig åt sinnets vanliga begär att tänka och agera. Då ska man kunna lämna sinnet och tankarna och erfara medvetandet i sig, varandet. Meditationen ska ge erfarenheten av en oändlig rymd, frid, sällhet och glädje.

Att bara låta allting vara som det är – detta är egentligen inte så mycket en meditations-teknik som en inställning. Det är uppenbart att Andrew Cohens något filosofiska metod måste fungera väl för honom själv, och antagligen även för andra som bär det stora inom sig och inte har så svårt att lugna ner sitt sinne. Men man kan undra hur lätt det är för de flesta av oss vanliga sökare att släppa taget om allt inom och utom oss för att låta en större verklighet träda in i stället.

Man får associationer till indiern Krishnamurti, som gav ingående beskrivningar av det stadium av upplysning som brukar kallas kosmiskt medvetande men inte anvisade någon väg dit, utan till och med dömde ut meditation.

Men Andrew Cohen har ändå en metod och den har samma grund som indiska meditationstekniker, som utgår från att illusionen om att detta liv är verkligt upprätthålls av en mekanism som får medvetandet att identifiera sig med tankarna och sinnesupplevelserna i världen. En välkänd indisk teknik att stegvis och automatiskt dra uppmärksamheten från denna så kallade Mayas

slöja är mantrameditation, en enkel teknik som kan användas av alla. När jag frågar Andrew Cohen om hans inställning till sådana meditationstekniker så visar det sig att han inte alls är negativ.

– Använd det som fungerar. Huvudsaken är att det ger resultat, anser han.

Kontemplation

Kontemplation är särskiljandets konst (jfr buddistisk filosofi) och under kontemplationen använder man sinnet och tankarna. Men kontemplation kan bara utövas rätt om vi genom meditation erfarit det absolutas oändliga rymd, så vi har fått distans till sinnet och kan betrakta tankarna objektivt. Kontemplation är strävan efter sanningen, strävan efter att komma underfund med skillnaden mellan sanning och falskhet. Det handlar om att ifrågasätta hela det kulturella bagage vi bär inombords.

Kontemplation enligt Andrew Cohen har fem grundpelare, och dessa utgör utgångspunkter för upplyst handlande i världen:

1. Klarhet i avsikten. Att odla sin avsikt att bli upplyst tills den blir starkare än alla andra begär.
2. Viljekraften. Vi är inga offer för omständigheter eller karma utan har ansvar för allt som hänt oss, och fattar själva de beslut som är viktiga för vårt liv. Om vi tar detta ansvar blir vi fria från det förflutna.
3. Möt allt och undvik inget. Om vi vill veta sanningen får vi inte vika för något, hur smärtsamt det än är.

4. Allt är opersonligt. Varje erfarenhet och känsla är opersonlig, det finns bara rent mänsklig erfarenhet. Detta gäller såväl frid och sällhet som rädsla och ilska. Om vi inte personifierar det vi känner börjar vi bli medvetna om det universella i våra erfarenheter och den universella naturen i mänskligt medvetande.

5. För helhetens skull. Ge upp det materialistiska synsättet att vi bara lever för vår egen skull och till och med vill nå upplysning för vår egen skull. För att bli fria människor måste vi leva för helhetens skull. Det finns viktigare ting i andligt liv än viljan att bli fri från lidande och rädsla. Poängen med upplysning är evolution, att medvetandet utvecklas. När vi inser att hela meningen med

mänskligt liv är att leva för helhetens skull erfar vi en intensiv sällhet, för den insikten innebär den sanna och slutgiltiga befrielsen. Då besvaras alla andra frågor, menar Andrew Cohen.

Den sista punkten pekar mot något som verkar vara en favoritpunkt på hans program: Extatisk intimitet. Detta är något som vi kan känna bara av att vara tillsammans med varandra, om vi har övergett vårt behov av att se oss själva som enskilda individer och upptäckt det sanna jaget.

Extatisk intimitet är Andrew Cohens väg att förändra världen. Om extatisk intimitet kunde manifesteras kollektivt skulle allt som är falskt, fel och osant i världen besebras.

– Det räcker inte med att individen når befrielse. För att en verkligt betydelsefull utveckling ska äga rum krävs en kollektiv seger. Bara om många individer samtidigt medvetet lever i sitt sanna jag har vi lyckats!

En invändning

I årets första nummer av Sökaren (1/1999 sidan 29) formulerade jag en principiell filosofisk invändning för en annan förmodat upplyst, indiern Ravi Shankar. En invändning som det kan vara viktigt för en seriös sökare att ta ställning till innan man bestämmer sig för att slå in på vägen mot upplysning, men som jag själv inte hört någon andlig lärare ta upp.

Det rör något man skulle kunna kalla en inbyggd motsättning i den indiska filosofin: Vad är det för mening för en individ att bli upplyst när det de facto innebär att hans gamla person helt försvinner? För enligt den indiska filosofin lever en upplyst inte vidare efter döden, eftersom han inte har några begär som drivkraft att återfödas. Det enda som finns kvar av hans gestalt är det i honom som var det absoluta. Detta är till sin natur fullständigt och kan därför inte tillföras någonting från den som dör. Därför blir det inget kvar av den person som blev upplyst.

Ravi Shankars svar blev att den evolutionära processens riktning mot större lycka är skälet till att man bör nå upplysning, och att den upplyste lever vidare eftersom han

är allt. Andrew Cohen delar den uppfattningen:

– En upplyst är en person som är befriad från den falska illusionen att han är en enskild person. Vad som händer efter döden vet vi inte förrän vi dör. Men du har alltid funnits och kommer alltid att finnas!

Modernt budskap

Det har varit intressant att ta del av Andrew Cohens budskap och jag skulle vilja kalla hans inställning för ett modernt sätt att se på upplysning. Vad jag menar är att vi lever i den troligen hittills mest gynnsamma tiden i mänsklighetens historia med tillgång till dess samlade andliga kunskap och traditioner, samtidigt som de senaste århundradenas utveckling av naturvetenskap, humaniora och kritiskt tänkande har gett oss redskap att se på världen och oss själva på ett nytt sätt.

Vi kan ta till oss essensen av mänsklighetens erfarenheter med en kritiskt granskande blick och kan stå fria från blind tro, vidskepelse och dyrkan av mästare. Vi behöver inte längre tro på att det finns en övernaturlig kraft i gamla böneramsor eller att det finns en helande kraft i kristaller. Vi behöver inte underordna oss 'gudomliga väsen' i olika himlar, och borde inte heller behöva tro på 'stora andar' som inte verkar ha något bättre för sig där på andra sidan än att förvirra människor genom så kallad kanalisering av kryptiska budskap.

I dag kan varje sökare som är intresserad av indisk filosofi på ett enkelt sätt genom ett religionshistoriskt standardverk få redskap att skilja agnarna från vetet. Det är i hela detta sammanhang sådana som Andrew Cohen har sin plats, människor som står fria från religiösa föreställningar och diskuterar både upplysning och vikten av ett kritiskt tänkande.

Ideell stiftelse

Andrew Cohen sprider sitt budskap genom den ideella stiftelsen Moksha Foundation. Den ger ut hans böcker och tidskriften What is Enlightenment? och stöder hans övriga verksamhet, som bland annat omfattar dialoger och paneldebatter med företrädare för de stora religionerna, vetenskapsmän, med mera. Till stiftelsen hör också center i sju olika länder, bland annat USA, Indien och Sverige. Dessa går under namnet FACE, vilket står för Friends of Andrew Cohen. Mer information finns på webbadressen www.moksha.org.

Andrew Cohen kommer till Sverige i vår. Den 14 och 15 maj håller han föredrag på Musikmuseet i Stockholm, och den 16 är det heldagsretreat. Andrew Cohen-centret har telefon 08-458 99 70.

Böcker från Nova Förlag

Änglar

Om hur man kan stärka förhållandet till sin ängel, om änglarnas verkningar inom olika områden, om ängels betydelse i barnuppfostran, om änglar i konsten och mycket mera.

Nära-dödenupplevelser

En tankeväckande bok som också ger förklaringar och vill stimulera till en uppgörelse med en dimension vars tröskel varje människa en gång måste stiga över.

Nova Förlag

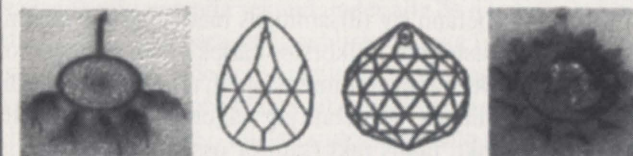
Kungsg. 2 B, 223 50 Lund

Tel. 046-12 12 48

<http://home.swipnet.se/novaforlag>

Handelsboden Salabim

Drömfångare, fjädrar, speglar,
smycken, vindspeglar, rökelse,
dorjor, böcker, musik, fönster-
prismor, eteriska oljor och
naturprodukter mm.

Handelsboden Salabim

Åboda 311, Järle

713 91 Nora

0587 - 50350 Tel + Fax

070 - 6879097

salabim@algonet.se

Annelie Kåregren

MAKTEN

SOM SKAPAR OCH FÖRGÖR

En mycket utförlig och instruktiv bok om magin

Endast kr 75:-, inga tillkommande kostnader.

Insättes på postgirokonto 63 46 41 - 5,
betalningsmottagare Psi-Cirkeln.

Leverans inom en vecka, högst två.

Här utredes på ett mycket detaljerat vis vad den magiska Kraften är för något och hur man med lämpliga övningar förändrar sig själv till att bli en sann och äkta magiker.

Boken anvisar och förklarar en mängd magiska ritual och formuler. Här ges mycket utförliga råd hur man skapar talismaner för att förstärka och utvidga sitt personliga kraftfält - och amuletter till skydd mot både fysiska och psykiska onda krafter. Detta är en källskrift och lärobok!

PSI-CIRKELN

Teknikergatan 1, 5 tr, 215 68 Malmö

Tel 040 - 824 53

En bok om reinkarnation och reinkarnationsterapi

av
Ylva Cronstedt

Ylva Cronstedt är en av Sveriges främsta reinkarnationsterapeuter och hon har lett kurser i många år. Här delar hon med sig av sin stora erfarenhet. Främst beskriver hon en unik terapimetod där man arbetar med minnen från tidigare liv.

Se recension i denna tidning!

Beställ direkt (200 kr inkl porto)
eller gå kurs?

Ring Ylva 0563-302 02

Lektioner från ljuset

vad vi kan lära oss av nära-dödenupplevelsen

Av Kenneth Ring

Översättning av Göran Grip

I över tjugo år har vi fått höra berättelser om nära-dödenupplevelsen (NDUn). Många människor som varit nära att dö har återvänt till livet och berättat för oss om transcendentala upplevelser fyllda av ljus och kärlek. Vid det här laget har de här reseberättelserna blivit välbekanta för många av oss, och de har bidragit till att förändra vår syn på själva döden i positiv riktning. På sista tiden har jag och andra NDU-forskare börjat intressera oss för vad de som inte haft en nära-dödenupplevelse kan lära sig av dem som haft en när det gäller det dagliga livet. Hur har alla de här underbara berättelserna påverkat vårt sätt att leva? Och hur kan vi dra nytta av den här kunskapen om nära-dödenupplevelsen för att lära oss leva i en större medvetenhet om oss själva och få större andliga insikter?

För att svara på de frågorna kommer jag att använda mig av en del av materialet i min senaste bok, *Lessons from the Light*, som är ett försök att vaska fram den visdom som finns i NDUn på ett sådant sätt att läsaren kan tillämpa den i sitt eget liv. I den här artikeln kommer jag att begränsa mig till ett enda av inslagen i nära-dödenupplevelsen, det som brukar kallas *återblicken på livet*.

Under återblicken på livet ser upplevaren tillbaka på hela sitt liv och upplever praktiskt taget varenda händelse som har inträffat, in i minsta detalj. Ofta upplever han det som en ändlös ström av holografiska bilder samtidigt som han upplever att tiden står stilla. Men vad många människor med enbart ytlig kunskap om detta brukar missa är att man inte betraktar de olika scenerna ur sitt liv bara som en passiv åskådare. I själva verket är man *tillbaka i alltsammans igen*, och man upplever det som hände som om det utspelade sig en gång till. Enkelt uttryckt lever man om sitt liv på nytt – ens minnesbilder har på något sätt omvandlats till levande återskapelser av det som hände en i livet.

Låt oss granska en enda episod ur en återblick på livet för att ge dem av oss som inte haft en nära-dödenupplevelse en uppfattning om vad den här typen av upplevelser kan lära oss. Jag känner mannen som hade den här upplevelsen mycket väl. Han har det osannolika namnet Tom Sawyer, samma namn som romanhjälten i Mark Twains bok. Låt mig presentera min vän Tom för er genom att berätta lite om hans bakgrund.

När Tom var ung var han mycket hetlevrad. En dag när han körde sin trimmade lastbil genom stan gick en fotgängare ut i gatan rakt framför kylaren och var mycket nära att bli överkörd. Men Tom blev inte lättad över att inte ha kört på honom utan blev arg över att han hade varit nära att förstöra den fina bilen som han

var oerhört stolt över. De började gräla och snart blev det slagsmål som slutade med att Tom slog honom medvetlös och lämnade honom där på gatan. Men när han en stund senare hade lugnat ner sig lite fick han dåligt samvete och ringde till polisen och berättade alltsammans. Han slapp undan med en varning.

Många år senare blev Tom i sin nära-dödenupplevelse tvungen att återuppleva den här scenen, och precis som många andra som har beskrivit återblicken på sitt liv för mig, berättade han att han upplevde händelserna ur ett dubbelt perspektiv. En del av honom, berättade han, satt uppflyggen på en hög byggnad och såg hela slagsmålet uppifrån samtidigt som en annan del av honom var med om slagsmålet igen. Men den här gången, under återblicken på livet, upplevde han att han var fotgängaren, och han kände vartenda slag han hade gett den här mannen – sammanlagt trettiofyra stycken, sa han – innan mannen förlorade medvetandet och föll ihop på trottoaren.

Detta ombyte av roller, där Tom *direkt* fick ta emot alla de slag han hade gett fotgängaren, är inte unikt för Tom. I själva verket upptäckte jag medan jag gjorde undersökningarna för min bok att detta var ganska vanligt, och att de som upplevde det här empatiska rollbytet fick lära sig sin livsläxa med hela kraften av de fysiska slag de själva utdelat.

För att du ska få en uppfattning om hur kraftfull och genomgripande dessa empatiska livsåterblickar brukar vara ska jag citera ytterligare några av de berättelser jag valt ut för min bok.

"TJONG! Inifrån mig strålade starka färger som projicerades framför oss [hon befann sig tillsammans med en grupp människor vars ansikten utstrålade villkorlös kärlek], som en teater som svävade i luften. Det var en tredimensionell, total bild av mitt liv, varenda detalj i mitt liv. Allt som jag någonsin hade sagt eller gjort, eller ens tänkt, fanns rakt framför oss så att allesamman kunde uppleva det. Jag tänkte om varenda tanke, återupplevde varenda känsla just som den hade inträffat, och alltihop på en och samma gång. Och jag kände också på vilket vis mina handlingar, eller till och med bara mina *tankar*, hade påverkat andra människor. När jag hade kritiserat någon, fick jag uppleva hur jag gjorde samma sak en gång till. Och sen fick jag uppleva hur det kändes för den andre att få ta emot den kritiken. Sen återvände jag till mina egna känslor för att kunna reagera på det drama som jag just hade bevittnat och upplevt, till exempel med skam eller samvetsqual över vad jag gjort. Massor av handlingar eller tankar som orsakats av min egen elakhet, ovänlighet eller ilska fick mig

att känna den smärta hos andra människor som jag hade framkallat hos dem. Jag upplevde detta även i de fall där jag hade valt att ignorera känslorna hos den jag sårat. Och jag kände deras smärta lika länge som de själva hade känt den. Eftersom jag befann mig i en annan dimension, där det inte går att mäta tid så som vi upplever tiden på jorden, kunde jag veta allt det här och uppleva det på en och samma gång, på ett enda ögonblick. Och jag hade förståelse att alla den här informationen.

[Under återblicken på livet] minns jag en speciell händelse ... när jag som barn tog ifrån min lillasyster hennes påskägg för att där låg en leksak som jag ville ha. Men under återblicken på livet kände jag hennes känslor av besvikelse och förlust och övergivenhet. Tänk vad vi gör mot andra människor när vi handlar kärlekslöst! ... Allt man har gjort upplever man under återblicken på livet, och man bedömer det, [och] när jag var där gick det inte att dölja någonting. Jag *var* de människor jag sårat, och jag *var* de människor jag hade hjälpt att må bra ... Varje dag i livet är det en utmaning att veta att när jag dör kommer jag att vara tvungen att bevittna varenda en av mina handlingar igen, men den gången kommer jag att få känna hur jag har påverkat andra. Det får mig verkligen att hejda mig och tänka efter.

Den visade mig sen varenda händelse i mitt tjugotvååriga liv, i ett slags omedelbar, tredimensionell, total återblick ... Ljuset visade mig varenda sekund under alla de där åren, in i minsta detalj, och det tog bara ett ögonblick. När jag fick se och återuppleva alla de där händelserna i mitt liv, förändrades allting. Det var en möjlighet att se och känna all den kärlek jag hade gett och fått och – ännu viktigare – all den smärta jag hade förorsakat. Jag såg inte bara vad jag själv hade varit med om utan också känslorna och tankarna hos alla de människor som jag någonsin hade mött. Att betrakta mig själv genom deras ögon var en upplevelse som stämde mig till ödmjukhet.

Jag hade inte en återblick utan ett återupplevande. För mig var det ett totalt återupplevande av *varenda* tanke jag någonsin hade tänkt, *vartenda* ord jag någonsin hade sagt och *varenda* handling jag någonsin hade gjort; *plus* effekterna av varje tanke, ord och handling på varenda en av dem som jag någonsin kommit i kontakt med, oberoende av om jag kände dem eller ej ... Inte en enda detalj saknades. Inte minsta felsägning eller sludrighet sak-

"Ljuset visade mig varenda sekund under alla de här åren, in i minsta detalj, och det tog bara ett ögonblick. När jag fick återuppleva alla de här händelserna i mitt liv, förändrades allting."

Illustration: Cajsa Lindh

mycket informativ övning hemma. Här är den.

Lägg framför dig ett tomt ark papper, eller om du för dagbok, ta fram den nu. Eller gå och sätt dig vid skrivmaskinen eller datorn. Börja med att skriva ner följande mening och fortsätt sen att skriva i en kvart:

När jag funderar på de här kommentarerna och sätter dem i relation till mitt eget liv så ...

Jag kan försäkra dig att om du gör den här övningen och, ännu hellre, om du berättar om den för andra, så kan den leda till en mycket tillfredsställande eller rent av avslöjande upplevelse, som kan hjälpa dig att se hur sådana episoder kan få betydelse för ditt eget liv, vilket jag ska visa om ett ögonblick.

Naturligtvis kommer var och en som funderar över de här kommentarerna att få sina egna insikter, men kanske kan det vara meningsfullt att här försöka beskriva några av de viktigaste följden som de har lett till i mitt eget arbete med det här materialet.

Den tydligaste – och viktigaste – insikten som man på ett eller annat sätt ger uttryck för är att denna övning tvingar en att betrakta den gyllene regeln på ett helt nytt sätt. De flesta av oss är vana vid att betrakta den enbart som ett rättesnöre för moralisk handling – "Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem". Men i ljuset av kommentarerna kring återblicken på livet är den gyllene regeln mycket mer än så – *den beskriver hur det verkligen ligger till*. Med andra ord, om dessa

nades. Inget enda misstag och ingen enda olyckshändelse förbigicks. Om det finns ett helvete, så anser jag att detta var helvetet."

Läs långsamt och eftertänksamt! Jag har använt sådana här citat i min undervisning och i mina workshopar och vet att de kan vara mäktiga att ta till sig i ett enda svep. I de grupper där jag har presenterat dem har jag sett många människor bli djupt eftertänksamma när de funderat över dessa iakttagelser och senare, när vi har diskuterat dem, har några av dem till och med börjat gråta. Om man känner så här efter att enbart ha läst dem, tänk då hur det måste ha känts för nära-dödenupplevaren själv!

Men det är inte tillräckligt att bara konstatera att de här kommentarerna brukar framkalla djupa tankar och starka känslor hos läsarna. För att få klart för sig hur djup deras påverkan är och, ännu viktigare, hur du ska kunna göra dem meningsfulla i ditt eget liv, kan du göra en enkel men

berättelser verkligen avslöjar för oss vad vi kommer att uppleva i dödsögonblicket, innebär det att allt vi har gjort mot andra människor får vi *uppleva* som om det gjordes mot oss själva. När man betraktar välbekanta uppmaningar som ”Du skall älska din nästa som dig själv”, från den här utgångspunkten förstår man att man under återblicken på livet verkligen är sin egen nästa som man blivit uppmanad att älska. Och detta är inte bara en intellektuell övertygelse eller ens en religiös lärosats – *det är ett obestridligt faktum baserat på ens egen levande erfarenhet, något man vet för att man själv varit med om det.*

Denna insikt blir en självklarhet för de NDUare som upplevt en återblick på livet, och ibland får den dem att betrakta denna universella religiösa befallning med en mycket djupare uppfattning om *varför* den måste vara sann. Eller som en NDUare uttryckte det:

”Oberoende av vad jag gjorde mot någon annan människa – oberoende av vad det var för en handling, god eller dålig – så verkade den handlingen inte bara mot mig utan också mot andra i min närhet. Jag visste att varenda handling var sin egen reaktion. Allt vi gör för eller emot varandra, gör vi för eller emot oss själva. Jag förstod helt och fullt vad Jesus menade när han sa: ’Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta, som är mina bröder, det har ni gjort för mig.’ ”

Ett annat sätt att uttrycka samma sak vore att säga att återblicken på livet visar att det ur psykologisk och andlig synvinkel bara finns en enda människa i hela universum – och den människan är du själv. Varenda handling, varenda tanke, varenda känsla riktad mot någon annan oberoende av om du känner den människan eller ej – kommer du senare själv att få *uppleva*. Allting du sänder ut återvänder – på samma sätt som Tom Sawyer kände vart och ett av de trettiotvå slag han ondsint hade utdelat till sitt svagare offer. Minns vad en av dem jag citerar här ovan sa som en kärnfull sammanfattning av vad han lärt sig av sin livsåterblick: ”Jag *var* de människor som jag sårat, och jag *var* de människor jag hade hjälpt att må bra.” Nästa gång du står mitt uppe i ett gräl kanske du hejdar dig mitt i en mening när du inser att en dag kommer alla de tillmälen du utslungar att reflekteras tillbaka till dig själv från livets skoningslösa spegel.

Jag vet ingenting om dig, men när jag själv funderar över vad livsåterblicken innebär tänker jag på rättvisa på ett nytt sätt också. Vad skulle kunna vara en perfektare form av rättvisa än detta – allting man gör återvänder till en själv. Det är inte att vi blir belönade för våra goda handlingar eller bestraffade för våra onda; utan det är på ett mycket enkelt sätt så att vi får tillbaka det vi har gett ut, och *exakt* så som vi har gett ut det. Den osjälviska kärlek man gett till sitt barn är den kärlek man upplever att man får tillbaka. Och på samma sätt, ett obetänksamt ord som sårat någons känslor träffar en själv. Perfekt, utan utrymme för fel. Vilken Salomo skulle ha kunnat tänka ut någonting mera rättvist!

Dessa reflexioner kan i sin tur få en att tänka om när det gäller en annan aspekt av nära-dödenupplevelsen, en aspekt som många människor tycks ha svårigheter med. Väldigt ofta när jag föreläst om nära-dödenupplevelsen är det någon som frågar om *alla* människor kommer att få möta ljusvarelser och få ta emot den villkorlösa kärlek som ljuset ger till dem som kommer i dess närhet. Bakom den frågan finns oftast en annan: att vissa människor inte borde vara förtjänta av denna upplevelse –

våldtäktsmän, till exempel, eller andra som har levt ett moraliskt förkastligt liv (eller som vissa fundamentalister anser, människor som inte är ”frälsta”).

Det svar jag har hört många nära-dödenupplevare ge på den här frågan är oförbehållsamt: *Alla* människor, svarar de, kommer till det här ljuset. Ljuset är villkorslöst och har inga favoriter. Detta svar leder ofelbart till upprörda reaktioner från publiken, och förr eller senare är det någon som spelar ut trumfkortet. Med klentrogen röst frågar någon: ”Till och med Hitler?”

Jag minns det svar som en nära-dödenupplevare gav på den här frågan, en nära-dödenupplevare som hade blivit utsatt för incest och fysisk misshandel av sin far. Under sin nära-dödenupplevelse ställde hon en telepatisk fråga till ljuset: ”Kommer alla människor hit?” Svaret var ”Ja”. Sen ställde hon den fråga som för de flesta är den mest otänkbara: ”Till och med Hitler?” ”Ja.” Och därefter ställde hon den fråga som för just henne var ännu mer otänkbar: ”Till och med min far?” Återigen ”Ja”.

Men när hon berättade om sitt möte med ljuset nämnde hon också den andra sidan av myntet – återblicken på livet. Tänk på vad vi redan har hört: ”Massor av handlingar eller tankar som orsakats av min egen elakhet, ovänlighet eller ilska, fick mig att känna den smärta hos andra människor som jag hade framkallat hos dem. Jag upplevde detta även i de fall jag hade valt att ignorera känslorna hos den jag sårat. Och jag kände deras smärta lika länge som de själva hade känt den.” En annan person sammanfattade vad jag hört många nära-dödenupplevare säga: att vara tvungen att återuppleva vad hon gjort mot andra och vad hon tänkt och känt om dem var rena helvetet för henne. Och en fånge som jag hittills inte citerat och som hade en lång kriminell karriär bakom sig, berättade något vars betydelse man på tal om Hitlers grymheter inte kan förbise: ”Tydligen utelämnades ingenting i denna mardröm av skador, men det hemskaste av alltihop var att jag själv upplevde varenda smärta jag hade tillfogat andra, efter hand som skriftrullen rullade ut sig.”

Återigen perfekt rättvisa. Kan du nu föreställa dig hur Hitler måste ha upplevt sin återblick på livet? Man kan undra om han inte fortfarande är mitt uppe i den!

Sådana här tankar kanske tillfredsställer vårt behov av rättvisa, i synnerhet gentemot grymma historiska personer, men samtidigt väcker de oro hos oss. För uppenbarligen är det ingen av oss som levt ett felfritt liv; vi har alla gjort saker som vi skäms djupt över, och nu måste vi leva i vetskapen att skuggan av dessa handlingar kommer att jaga oss som en ond ande. Dessutom har vi utfört handlingar vars konsekvenser vi varit omedvetna om, men vars effekter vi kommer att vara tvungna att själva uppleva under återblicken på livet. Sådana tankar dök kanske upp medan du satt och skrev, och de brukar vara mycket oroväckande för att inte säga skrämmande för många av oss. Till och med att tänka på dem just nu är en börda som alla skulle vilja slippa ifrån, och samtidigt tycks det inte finnas något ärligt sätt att skaka dem av sig.

Men det finns trots allt ett sätt att hantera det här problemet som hotar att trycka ner oss i stövlarna med dystra förningar av olycksbådande proportioner. Och det är ett sätt som kan komma som en överraskning som nästan är för bra för att vara sann. För det är ett obestridligt faktum att rättvisan under återblicken på livet alltid mildras av ett slags nåd som gör det möjligt för de flesta av oss att återuppleva vårt liv utan vända och samvetsqual.

Det finns ingen fördömelse – du blir inte dömd.

Du är tillsammans med en varelse som älskar dig vill-

korslöst.

Du möts av total medkänsla.

Du är redan förlåten.

Du ombeds bara att granska ditt liv, och att förstå det.

Återblicken på livet är det pris du betalar för att få komma till ljuset, men ljuset hjälper dig genom den med den allra största och mest ömsinta medkänsla och kärlek, och ibland till och med med humor. Du blir inte straffad; *du blir visad*, så att du kan lära dig.

Jag väljer ett enda citat bland många tänkbara för att illustrera välviljan i den här processen. En man som hade haft en svår pärs när han gjorde återblicken på livet sa:

”Jag är övertygad om att hela återblicken på livet skulle ha varit känslomässigt förödande ... om det inte hade varit för det faktum att min vän [ljusvarelser] och min väns vänner älskade mig medan vi tittade på alltsammans. Jag kunde känna den kärleken. Var-enda gång jag blev lite upprörd stängde de av den en liten stund och bara älskade mig. Deras kärlek var handgriplig. Jag kunde känna den på min kropp, jag kunde känna den inom mig; deras kärlek gick rakt igenom mig. Deras kärlek var terapi, för min livsåterblick bröt ner mig hela tiden. Det var eländigt att titta på den, eländigt ... den gjorde mig illamående. Men rätt genom alltsammans fanns deras kärlek.”

Låt mig avsluta med att citera ett brev som jag fått av en vän som heter Judy för att visa hur kunskap om dessa upplevelser faktiskt kan påverka hur man lever sitt liv. Judy kände redan till det man kan lära sig av dessa livsåterblickar och hade funderat över det. I sitt brev beskriver hon följande händelse för mig:

”En kväll träffade jag en vän och två nya bekantskaper på en restaurang. Vi satt vid ett bord på ett sådant sätt att vi inte kunde tala allesammans med varandra samtidigt – och ljudnivån på restaurangen var så hög att det inte skulle ha gått i alla fall. En kvinna som heter Michelle satt längst ut till vänster; min vän Jim satt omedelbart till höger om henne; jag satt till höger om Jim och en annan kvinna, Kathleen, satt längst ut till höger vid bordet.

Jim och jag ville gärna tala med Michelle för vi var båda mycket intresserade av hennes arbete och visste att vi inte skulle kunna träffa henne på mycket länge eftersom hon skulle resa till Europa för en längre vistelse där. Men eftersom det var omöjligt för oss alla fyra att prata med varandra gav jag till slut upp mina försök att haka på, särskilt eftersom jag blev medveten om att Kathleen verkade vara lite utanför. Det skulle ändå ha varit svårt för henne att delta eftersom Michelle, som är en riktig ’underhållare’ som alltid håller igång, snabbt tog över samtalet. Och det hade redan blivit tydligt att Michelle och Kathleen inte gillade varandra.

Men i vilket fall som helst visade Kathleen tecken på att vilja dra sig undan, och kanske också på ovilja, och det blev allt tydligare för mig att hon kände sig utanför. Senare berättade Jim för mig att han var vagt medveten om detta men att han just då

kände sig förhindrat att göra någonting åt det.”

Men Judy, som redan var mycket medveten om vad återblicken på livet innebär, fick plötsligt en ingivelse som förändrade hela situationen.

”Jag kände mig frustrerad över att inte kunna tala mer med Michelle och att i stället vara tvungen att prata med någon som inte gjorde några ansträngningar att engagera sig och som höll avståndet. Men det är inte lätt för mig att välja att vara ytligt social, som en ren förpliktelse, så detta var en svår situation för mig. Plötsligt fick jag tanken: Mur skulle det kännas att se den här scenen i min återblick på livet?” *Omedelbart* kände jag Kathleens smärta, och den var så stark att den sände rysningar genom hela min kropp. Jag såg inte i och för sig min egen livsåterblick men jag kände Kathleens liv inom mig, nästan som om jag själv upplevde det, särskilt den oerhörda utstötning som hon hade upplevt under en stor del av sitt liv (och som hon senare bekräftade för mig) och hur avvisande hon själv hade blivit för att skydda sig mot ännu mer smärta.”

När den här insikten hade slagit ner i Judy som en blixträtt berättar hon att

”... empati och medkänsla snabbt kom upp till ytan åtföljda av en äkta och stark känsla av omsorg om Kathleen. Utan tvekan och utan falskhet vände jag – inte bara ansiktet utan hela kroppen – mot henne och gav henne ett mycket varmt leende och började åter att prata med henne (samtidigt som jag visste att det inte egentligen skulle behövas några ord). Hon reagerade som om hon

hade fått en stor kärleksfull kram, och snart var vi fördjupade i vårt eget samtal.

Detta ledde till att kvällen trots allt blev lyckad, och dessutom växte det mellan Kathleen och mig fram en varm och äkta tillgivenhet, som sen dess har mognat till vänskap. Och jag har ända sen dess känt en oföränderlig och villkorlös empati för henne, som om jag under ett kort ögonblick hade fått se igenom alla de hindrande slöjorna rakt in i en annan människas hjärta och därigenom med full kraft fått uppleva den totala förståelse som man får när man verkligen befinner sig i en annan människas ställe. ’Att verkligen känna någon är att älska henne’, minns jag att jag läst någonstans, och jag kan försäkra att den sanningen gick upp för mig den kvällen.”

Allt detta hände enbart för att Judy *medvetet* använde sin kunskap om återblicken på livet för att uppträda så som hon skulle vilja se sig själv i sin egen återblick på livet. Detta exempel illustrerar temat i den här artikeln och i min bok: lärdomen i återblicken på livet är tillgänglig för alla människor oberoende av om de haft en nära-dödenupplevelse eller ej. Det enda som behövs är att minnas vad man lärt sig och att handla i enlighet med det.

© Kenneth Ring 1998.

Är psi-spåret den förmedlande länken vid paranormala fenomen?

Av Göte Andersson

Parapsykologin har sannolikt tagit ett stort steg framåt bland annat i och med användandet av den så kallade ganzfeldmetoden. Den har med stor framgång använts utomlands, men även i Sverige av Adrian Parker. Hos oss har också forskarna Jan Dalkvist och Joakim Westerlund med andrametoder gjort värdefulla telepatiexperiment, vilka ger starkt stöd för att telepati är ett verkligt fenomen.

Förutom telepati kan man räkna klärvoajans och psykokinesi till de primära parapsykologiska fenomenen. Det är ett viktigt steg att man genom vetenskaplig metodik verkligen tycks kunna påvisa att dessa sällsamma fenomen existerar, något som i och för sig länge varit en folklig erfarenhet.

Nästa steg framåt borde vara att ställa frågan hur dessa paranormala fenomen uppträder. Kan det finnas någon energetisk informationskanal som förmedlar exempelvis tankebilder från en människa till en annan – vid telepati – och som kan förmedla intryck från ett avlägset objekt till ett medvetande – klärvoajans – utan förmedling genom de vanliga sinnena?

Psi-spåret – en informationskanal?

En hypotes som jag här vill lägga fram är att psi-spåret kan vara svaret på frågan. Kanske psi-spåret fungerar som en paranormal informationskanal vid telepati och klärvoajans och som en dynamisk faktor vid psykokinesi. Artiklar om psi-spåret har varit införda i Sökaren nr 3 och 4, 1994.

För nytillkomna läsare kan det kanske vara på sin plats att kortfattat berätta lite om forskningen runt psi-spåret.

Jag hade läst att det fanns naturläkare som med slagruta eller pendel kunde detektera auran runt sina patienter. Jag blev nyfiken,

och eftersom min far är slagruteman, som med framgång lyckats ta fram brunnar, så bad jag honom delta i ett experiment att känna av min aura. Han fick ett starkt utslag och blev själv förvånad, eftersom han aldrig hört att man kan använda slagrutan på detta sätt.

Sedan ville jag testa om jag med viljan kunde få min aura att expandera. Min far detekterade igen men utan att observera någon förstoring. Jag fick nu en ingivelse att försöka rikta auran i en viss riktning, mot en stol. Jag föreställde mig att jag höll händerna på dess sits. Avståndet till stolen var 3–4 meter.

Till min fars stora förvåning blev det ett starkt utslag på stolen, och sedan konstaterades att ett starkt energistråk hade etablerats mellan mig och stolen. Detta energistråk fanns kvar vid den plats jag stått på även efter det att jag flyttat på mig. Min far hade ju sett vilket föremål jag sänt till, så detta allra första försök var ju inte vattentätt. Men efteråt gjorde jag flera serier av blindförsök, som lyckades mycket bra och som jag redovisat i min bok "Psi-spåret" (Nyköpings Tvärvetenskapliga Bokförening 1994).

Att jag fick ingivelsen att sända – etablera ett psi-spår – på detta sätt berodde säkert på att jag redan tidigare funderat över om exempelvis telepati hade något med energiöverföring att göra. Jag hade nämligen själv vid flera tillfällen – även i min barndom – haft upplevelser som jag tolkat som telepati.

De första experimentserierna gick ut på att jag som sändare koncentrerade mig på synliga föremål, exempelvis ett visst träd bland många andra träd i omgivningen. När detta var gjort, fick sedan en skicklig slagruteperson gå i cirkel runt platsen för sändningen och sedan följa energistråket till rätt träd. Åtgärder vidtogs för att inte slagrutepersonen skulle få några ledtrådar.

Senare upptäcktes att det var möjligt att etablera psi-spår även till föremål som gömts för både sändare och slagrutegångare. Ett forskningsprojekt genomfördes sedan tillsammans med fysikern Jens A. Tellefsen och psykiatern Nils-Olof Jacobson.

40 dubbelblinda försök gjordes under de båda forskarnas kompetenta ledning. 32 av dessa lyckades. Forskningen redovisades sedan i den engelska parapsykologiska tidskriften Journal of the Society for psychical research, 1994.

Slagrutan ett bra instrument

I våra experiment med psi-spåret har vi varit helt beroende av slagrutan – eller rättare sagt av skickliga slagrutegångare, eftersom det är människan bakom grenklykan som är det känsliga instrumentet.

Slagrutegängeriets kritiker brukar hävda att hela detta område är en pseudovetenskap och fenomenen illusoriska. Dessa kritiker brukar säga att det finns grundvatten överallt – det är bara att borra tillräckligt djupt, så får man vatten. När man säger så, har man inte förstått vad det rör sig om. Slagrutegångaren får inte utslag för grundvatten utan för de smala, armstjocka vattenådror som med olika hastighet skruvar sig fram i jordlagren. Förr i tiden grävde man med spade, eftersom djupbormningstekniken inte fanns då. Det gällde då för slagrutegångarna att träffa rätt, annars fick man gräva i onödan. Dessa vattenådror kan ligga långt isär, så det är inte alls förnuftigt att ange slumpen som förklaring, när man hittar rätt.

De bästa brunnarna blev de som matades av två korsande vattenådror, enligt vad min far säger. En skicklig slagrutegångare hade ingen svårighet att känna dessa korspunkter. Slagrutan kan också registrera metaller av olika slag.

En skicklig slagruteman, Harald Karlsson, som med stor framgång deltagit i mina psi-spår-experiment, berättade att när han en gång på 60-talet blev anlitad som vatten-sökare, så hände en märklig sak. När han gick sakta med slagrutan på en gräsbevuxen äng, fick han plötsligt ett starkt utslag. Till hans stora förvåning slog slagrutan bara på en viss begränsad plats, ungefär en meter i omfång. Han förstod att det inte var en vattenåder, eftersom en sådan har en omfattande utsträckning i längd. Den man som anlitat honom tyckte att man för skojs skull kunde kontrollera vad det var, så man började gräva. På cirka 3 decimeters djup påträffades ett gammalt rostigt järnspett som tydligt legat i jorden länge. Hur det hamnat nere i jorden var inte lätt att veta – kanske hade det glömts kvar i samband med arbete och sedan plöjts ned.

Min sagesman är mycket trovärdig och jag vet ju att han är ytterst kunnig i att hantera slagrutan. Exemplet visar att här kan man inte åberopa några ledtrådar. Inget synligt tecken kunde vittna om att ett järnspett låg 3 decimeter nere i jorden.

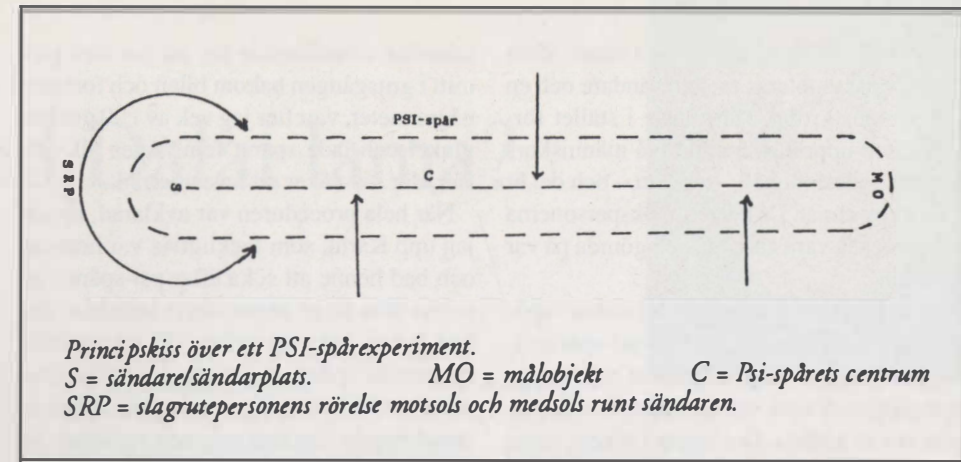
Kritikerna borde gå ut i verkligheten och studera dessa fenomen i stället för att sitta vid sina skrivbord och döma ut sådant som de inte förstår. Slagrutan eller en variant av den – "pekaren" – används yrkesmässigt av en del elektriker och grävmaskinister för att lokalisera nedgrävda elkablar och ledningar. Förutsättningen är naturligtvis att den äkta känsligheten finns hos den som gör undersökningarna.

Multipla psi-spår

Förutom de rent vetenskapliga dubbelblinda försöken med psi-spår, så kan metoden fungera mycket bra i vardagen, exempelvis om ett föremål tappats bort eller ett husdjur försvunnit.

Fascinerande är att det många gånger visat sig att det ibland går flera olika spår vid samma sändning. Ett av spåren brukar då gå till det föremål som gömts under experimentet, medan det andra går till något föremål som liknar det sökta och som ingen av de vid experimentet närvarande haft någon kännedom om. Jag kan nämna ett exempel. För några månader sedan gjorde mina föräldrar och jag en utflykt till ett torp, Ången, i Svanskog (Värmland). Torpet hade varit i vår familjs ägo för över 30 år sedan. Stället ägs nu av andra och används som sommarställe. Vid vårt besök var ingen där. Ovanför en boddörr fick jag se en hästsko fastsatt med en spik. Gamla hästskor hängs ibland upp som prydnader och tros också ge lycka.

Tanken slog mig att hästskon vore lämp-

lig som målobjekt under ett experiment med psi-spåret. Formen var ju lätt att visualisera. Min far Arthur och jag gick avsides bakom huset och min mor Inga-Lisa fick uppgiften att gömma hästskon utefter en cirka 50 meter lång dikesren med gammalt visset fjolårsgräs. Det var vid tillfället barmark och fruset, och gömmandet hade gjorts så att inga sensoriska ledtrådar kunde avslöja var hästskon fanns. Jag sände sedan på en viss plats och visuliserade då hästskon starkt för mitt inre öga.

När detta var gjort, tog Arthur fram slagrutan och gick i cirkel runt mig. Han fick utslag för två psi-spår. Det ena spåret detekterades ända fram till dikesrenen, och mitt i psi-spårets centrallinje låg hästskon.

Sedan följde Arthur det andra psi-spåret. Hela tiden gick han vinkelrätt mot spåret på ett flertal ställen tills han kom cirka 75 meter ut på ett gärde. Där på en viss plats slutade psi-spåret, och när Arthur tittade ned fick han se en gammal rostig hästsko. Psi-spåret slutade just vid hästskon, som ingen av oss i förväg hade en aning om att den fanns, eftersom ingen av oss hade beträtt detta gärde på över 30 år. Förr i tiden ägdes marken av en hästuppfödare och det var inte ovanligt att hästskor lossnade. På senare år arrenderas jorden av en bonde som harvar och plöjer årligen och då händer det ibland att gamla hästskor kommer upp i dagens ljus.

Det är väl onödigt att nämna att hästskon absolut inte var synlig från sändarplatsen på 75 meters avstånd, där min far först kände av psi-spåret och dess riktning. Hästskon var ju rostig och smälte väl samman med jordens färg. Att Arthur ändå upptäckte den berodde på att psi-spåret slutade just där den låg. Det blir en rak linje mellan sändare och målobjekt, så slagrutegångaren går efter denna linje. Detekterandet sker alltså inte på måfå lite här och där.

När man betänker hur psi-spåret beter sig, kommer man osökt att tänka på klärvoajans. Det kan mycket väl vara så att det är samma

fenomen. Kanske kan man tänka sig att fjärrskådaren – om än omedvetet – använder sig av psi-spår som fungerar som en informationskanal? I litteraturen finns många beskrivningar av hur en klärvoajant person får intryck – oftast visuella – av saker som har en påfallande likhet med det som den klärvoajante fått i uppdrag att söka. Ett exempel kan nämnas här. Det är ett fall där polisen i Holland anlitade den kände fjärrskådaren Gerard Croiset. Följande är ett citat hur Hans Herlins bok "Naturligt. Övernaturligt", sidan 82.

"Den holländska polisen hade gripit en sinnesrubbad man. Man visste inte vad han hette. Polisen gjorde stora ansträngningar för att finna hans kavaj – och därmed hans identitetshandlingar. Polisen förmodade att han lagt ifrån sig kavajen när han tänkt hänga sig. Man tillkallade Croiset. Denne beskrev platsen, en skogsduge. Där 'såg' han något som hade med hängning att göra. Följande morgon kontrollerade man hans uppgifter. Man fann platsen – och där en hjort, som dött i en snara."

Detta exempel visar att det även vid klärvoajans händer att sidospår uppträder som går till saker som helt oplanerat kommer med i sammanhanget. Det rör sig om likheter i mönster, således ett slags associativt drag.

Kan psi-spåret förklara telepati?

Beträffande psi-spårets eventuella samband med renodlad telepati, så vill jag lägga fram samma hypotes som vid klärvoajans: spåret kan också här tänkas som en informationskanal. Jag har tillsammans med några forskningspersoner och slagrutegångare gjort några försök för att se om så kan vara fallet.

Försöken går ut på att två personer får i uppgift att tänka intensivt på samma sak. De måste vara helt oberoende av varandra, dvs ingen av dem får i förväg veta om den andres medverkan i experimentet – i annat fall

blir det sändning på det vanliga sättet, alltså att psi-spår etableras mellan sändare och en målpersons kropp. Här måste i stället förbindelsen upprättas mellan två människors medvetandesinnehåll – telepati – och det är något helt annat. De båda försökspersonerna måste också vara åtskilda och gömda på var sitt håll.

En duktig slagrutegångare får sedan i uppgift att lokalisera ett eventuellt psi-spår mellan de båda. Naturligtvis får inte heller slagrutegångaren veta var de båda försökspersonerna är gömda. Det ligger i sakens natur att dessa försök blir tidsödande och omständliga att utföra, så många sådana försök har det inte blivit. Trots detta har vi fått indikationer på att psi-spår uppstår mellan två personer som tänker på samma sak. Den intresserade kan läsa några exempel i min bok "Psi-spåret".

Psi-spåret tycks inte vara av elektromagnetisk natur

Så återstår den stora frågan: vad är det för slags energi eller strålning det rör sig om?

Det tycks i varje fall inte vara frågan om vanlig elektromagnetism. Psi-spåret utgår från sändaren men ligger kvar mellan sändarplats och målobjekt i en till tre timmar, även om sändaren lämnat platsen – innan det tonar bort. Något som också pekar på att spåret inte är elektromagnetiskt är erfarenheten att det kan förflytta sig i tvära – ibland 90-gradiga – vinklar. Vissa försök går ut på att jag sitter i mitt hem och visualiserar att jag befinner mig hemma hos en viss slagrutegångare och där går på ett visst sätt, inomhus eller utomhus. Det kan röra sig om sträckor på flera mil. När visualiseringen är klar, ringer jag till slagrutegångaren, som förhoppningsvis är hemma, och ber honom eller henne att försöka detektera det psi-spår som jag skapat på detta sätt. Slagrutegångaren får givetvis inte veta i förväg hur eller till vilket objekt jag sänt. Jag anger endast en bestämd utgångspunkt. Ett exempel kan här redovisas. Vid ett tillfälle visualiserade jag att jag befann mig vid den slagrutekänsliga Karin Erikssons hem beläget 20 kilometer från mitt hem. Jag visualiserade att jag befann mig vid utsidan av ytterdörren och att jag sedan gick sakta fram på grusgången framför huset.

När jag många gånger besökt familjen Erikssons hem, har jag noterat att deras bil alltid stått parkerad på en bestämd plats på grusgången. Jag tänkte nu att säkert stod den där även vid detta tillfälle. Därför dirigerade jag i tanken psi-spåret vänster om bilen.

Därefter visualiserade jag att jag åter gick mitt i grusgången bakom bilen och fortsatte några meter, varefter jag vek av i 90 graders vinkel och lade spåret fem meter till vänster, där det växer ett kastanjeträd.

När hela proceduren var avklarad, ringde jag upp Karin, som lyckligtvis var hemma, och bad henne att söka efter psi-spåret, givetvis utan att ge henne några ledtrådar. Jag bad henne bara att pröva vid ytterdörren. Huduvida spåret dirigerats inomhus eller utomhus hade hon ingen aning om. Efter en stund ringde hon upp mig och berättade att hon sökt psi-spåret och fått starka utslag för det. Hon berättade: "Jag har med slagrutan följt spåret från ytterdörren ut på grusgången. Sedan har du väjt till vänster om Eriks bil, som stod i vägen. Du har sedan åter projicerat spåret ut på grusgången bakom bilen några meter, varefter du tagit av till vänster i 90 graders vinkel och gått fram till kastanjeträdet."

Hon tillade att hon känt efter strax innanför ytterdörren, men där var det helt neu-

tralt.

Detta försök var ingen lyckad engångsföreteelse. Det går att upprepa denna typ av försök med hög grad av träffsäkerhet. Det skall framhållas att det inte går att göra flera sådana försök vid samma tillfälle, eftersom psi-spåret ligger kvar på platsen en till tre timmar innan det tonar bort. Görs flera projektioner inomhus, blir det till slut en massa spår där och det blir svårt för slagrutegångaren att detektera rätt. Man kan bara göra nya försök när föregående spår har tonat bort.

Jag har tillsammans med skickliga slagrutegångare gjort ännu mer komplicerade försök, som lyckats perfekt. Under årens lopp har jag utfört bortemot 50 projiceringar över stora avstånd, och träffsäkerheten har varit att i genomsnitt två av tre försök har lyckats.

Då sändare och slagrutegångare under försöken är isolerade från varandra – de är skilda åt av flera mil – så utesluts helt och hållet sensoriska ledtrådar.

Ett holistiskt fält?

Vid inledningsstadiet i utforskandet av psi-spåret var både jag själv och mina medarbetare – slagrutegångarna – övertygade om att psi-spåret måste utgå från huvudet på sändaren, dvs från mig själv. Det var ju frågan om en mental akt, så tanken var naturlig.

Emellertid visade det sig att så inte var fallet: den intensivaste och energitätaste delen – centralkärnan – låg etablerad i nivå med skrevet. Tittar man lite närmare på detta, ser man att det motsvarar kroppens mittpunkt, liksom aurans mittpunkt: ett symmetriförhållande alltså.

Försök som tycks påvisa detta har gjorts så att detektörerna fått arbeta en och en vid olika tillfällen och helt oberoende av varandra och utan förhandskunskap om föregående resultat. Trots detta har mina säkraste slagrutegångare fått samma mätvärden.

Givetvis är hjärnan delaktig i en sändning, men försöken tycks ge vid handen att hjärnan interagerar med auran på ett invecklat sätt och att psi-spåret i sin tur

är relaterat till denna.

Varifrån kommer då dessa energier: auran och psi-spåret?

Sannolikt producerar inte själva kroppen eller nervsystemet energin. Vissa invecklade försök som jag gjort och som finns beskrivna i min bok, tycks tyda på att själva energikällan är ett utbrett fält som omsluter allt och som allt levande interagerar med. Vi kan kalla detta fält för ett holistiskt fält.

Kanske kan man se på saken så att psi-spåret är energi som reläas ur detta fält och riktas vidare vid en sändning.

Hur detta kan tänkas ske i detalj är det ingen som vet idag.

När allt kommer omkring kanske "paranormala" fenomen i framtiden kommer att helt integreras av naturvetenskapen och kallas "normala", ej "övernaturliga".

Då skringras också de okulta dimmor som en del vill låta omsluta allt utforskat och till synes gåtfullt.

GA

Dör Tibet med Dalai lama?

Av Hans Granqvist

Tibets högste — och landsflyktige — ledare Dalai lama är (eller blir) 64 i år. Det är ingen överväldigande hög ålder ens i Tibet, där medellivslängden nästan har fördubblats (från 35 till 66 år) sen kineserna ryckte in i området i oktober 1950.

Men ändå har Dalai lamas ålder börjat spela en viktig roll i diskussionerna om Tibets framtid. Den uppfattningen sprider sig att kineserna tänker invänta Dalai lamas död istället för att förhandla med honom om en mera självständig ställning för Tibet.

Fyrtioårsminnet av den kinesiska ockupationen av Tibet den 10 mars 1959 (försakad av ett tibetanskt uppror mot Kina och resulterande i att Dalai lama flydde till Indien) gav sannerligen inte stort hopp för de tibetaner som nu fruktar att kineserna kommer att totalt förinta den gamla tibetanska kulturen, som ju i så hög grad bygger på religionen och på Dalai lamas roll som både andlig och världslig ledare.

I Beijing (Peking) förklarade Raidi, ordförande i Tibets folkkongress (han deltog i Nationella folkkongressens möte i den kinesiska huvudstaden) att Dalai lama var "den främste representanten för det feodala trälsystemet". Under Dalais valde hade det tibetanska folket det inte bättre än djuren.

Den kinesiska pressen hade under en veckas tid i samband med inte bara 40-årsdagen av ockupationen av Tibet utan också tioårsdagen av stora oroligheter i Tibets huvudstad Lhasa den 8 mars 1989 (som ledde till att ett nästan årslångt undantagstillstånd infördes) riktat mycket skarp kritik mot Dalai lama. Han anklagades för bakslughet: utåt verkar han så mild och fridfull medan han i själva verket arbetar på att rycka loss Tibet från Kina. Och den kinesiska pressen glömde inte heller att berätta att amerikanerna själva har erkänt att den amerikanska regeringen finansierade Dalai lama och tränade små grupper tibetanska motståndsmän på 60- och 70-talen.

Nej, utsikterna för en fredlig lösning av Tibetfrågan är inte goda. Och ändå såg de

ganska ljusa ut i juni 1998, när president Clinton besökte Kina och hans kinesiske kollega Jiang Zemin sa sig vara villig att möta Dalai lama – på villkor att denne offentligt förklarade att både Tibet och Taiwan var kinesiska provinser.

Visserligen finns det en amerikansk tidningsuppgift om att Dalai lama skulle ha avgett en sån förklaring, men jag har svårt att tro på den. Dalai lama har givetvis ingen möjlighet att yttra sig om Taiwan. Och skulle han gå med på att Tibet är en kinesisk provins, riskerar han att sprickan inom den tibetanska flyktinggruppen på ca 100 000 personer i Indien ytterligare vidgas.

Idag växer sig motståndet mot Dalai lamas förhandlingspolitik allt starkare bland tibetanerna. Redan för två år sedan mördades tre ledande tibetaner — Dalai lamas medarbetare — av extremister som önskade ett nytt väpnat uppror i Tibet. Nu är det framför allt den tibetanska ungdomsrörelsen som i alltmer hotfulla ordalag kräver Tibets självständighet.

Tills vidare är dock Dalai lama den ende som kan hålla ihop den djupt söndrade gruppen tibetanska flyktingar. Och skulle han dö utanför Tibet, uppstår en egendomlig situation.

Den hör samman med ett problem som uppstod beträffande Panchen lama, nummer 2 i Tibets andliga hierarki. När den gamle Panchen lama dog 1989, letade de tibetanska lamorna upp den pojke som skulle vara inkarnationen av den döde Panchen. Lamornas val godkändes av Dalai lama — men inte av kineserna, som hittade en egen "inkarnation" av Panchen lama. Och de tibetanska lamor som är kvar i Tibet har tvingats erkänna det kinesiska valet.

Men det är Panchen lama som har det avgörande inflytandet när det gäller att hitta en inkarnation av en död Dalai lama. Det betyder att när den nuvarande Dalai lama (den 14:e i ordningen) dör, kommer den "kinesiske" Panchen lama att kunna se till att en för Beijing behaglig pojke blir den

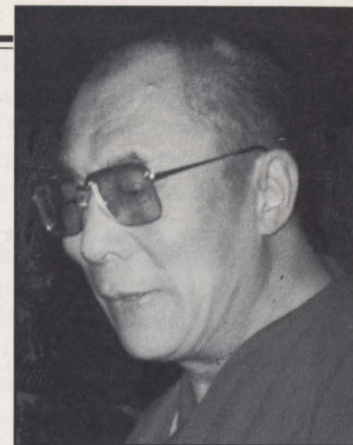
nye Dalai lama.

Trots allt är det dock inte de politiska manövrerna som blir avgörande för den tibetanska buddhismens framtid. Det största hotet är helt enkelt den moderna tiden. Under det kinesiska väldet har levnadsstandarden höjts kraftigt, sanitära förbättringar och effektivare sjukvård har lett till att tibetanerna lever nästan dubbelt så länge som för 50 år sen, skolutbildningen har förbättrats, utländska turister strömmar till och de, liksom televisionen, ger den tibetanska ungdomen smak för sådant som hör till det västerländska prylsamhället.

Förutsättningen för att den uråldriga tibetanska kulturen ska kunna överleva någotsånär intakt är antagligen att Tibet förblir isolerat från yttervärlden. Ur den synvinkeln skulle man kunna säga att de västerländska turister som nu flockas till Lhasa (och som utgör en mycket viktig inkomstkälla för Tibet) är den kinesiska politikens bundsförvanter.

Men ändå är det svårt att hävda att den kinesiska politiken i Tibet (det vill säga den politik som förts sen omkring 1980) i alla avseenden varit religionsfientlig. Statliga anslag har möjliggjort återuppbyggnaden och restaureringen av ett stort antal kloster och tempel. Nu har visserligen en gräns satts för hur många munkar och nunnor som får finnas, men den gränsen är så hög som 40 000 — och alla dessa munkar och nunnor lever på statens bekostnad. Klostren har visserligen påtvingats kommunistiska förvaltningsutskott, men det är framför allt i själva Lhasa som det politiska trycket mot munkarna är kännbart eftersom det är just där som upprorstendenserna har varit starkast. Rapporter från mera avlägsna delar av Tibet tyder på att munkar och lokala tjänstemän samexisterar utan alltför svåra slitningar — munkarna lägger sig inte i politiken och tjänstemännen lägger sig inte i religionen.

Det är också i dessa avlägsna delar som den moderna tiden har haft svårast att tränga in. Men den är på väg.

Är det rätt att åsamka växter lidande?

Av Bertil Falk

Vi läser i tidningarna hur militanta veganer slår till mot köttaffärer och kötttransporter. Vi ser uppgifter om att veganer uppfattar köttätande som att äta lik, ja, rentav som en form av kannibalism. Det är starka krafter i rörelse och känslöengagemanget för lidande djur är stort.

Jag citerar några anonyma rader hämtade från Internet: "Hallå, föredrar ni som är här att äta upp era vänner, de som ni sett gå på åkern och beta, för min del äter jag inte likdelar och jag hoppas att fler inser att det är grymt, men det är naturligtvis ett eget val ...men tänk på det nästa gång, att oskyldiga djur avlas fram för att dö och får stå i trånga smutsiga ladugårdar, eller i höns fall sitta i burar, pyttesmå, för att just DU skall få äta dem ... jag säger inte att någon här skall bli vegetarian eller vegan, bara tänk på det ..."

Veganer och vegetarianer vill att alla köttätare ska övergå till att äta grönsaker och annan vegetarisk föda. Och visst är detta tacksamt och vi bör som den anonyma rösten hävdar tänka.

Men varför då inte samtidigt vidga vårt tänkande till att omfatta de växter som odlas för att "DU och vännerna, de som ni sett gå på åkern och beta" ska kunna äta dem. För i dag antyder forskning att inte bara djuren utan även växterna är våra släktingar.

Och inte nog med det!

Nyare forskning, som redovisades i förra numret av Sökaren, pekar också på att CIA:s tidigare lögnedektorexpert Clive Backster hade rätt när han ansåg sig finna att växter har känslor.

Växter tycks kunna förutse fara som närmar sig, de kan känna, de kan se, höra, förnimma dofter, uppleva smaker. I vissa avseenden, som när det gäller förmågan att "se" (uppfatta spektrum) är de till och med bättre rustade än vi.

Hur påverkar det nya oss?

Man måste med allt detta för ögonen fråga sig: hur ska dessa nya insikter påverka oss?

Hur ska de påverka vegetarianer och veganer?

Och varför inte köttätare?

Om det är orätt att skapa lidande hos djur, slakta dem och äta dem, hur kan det då vara rätt att skapa lidande hos växter, skörda dem och äta dem?

Problemet är inte nytt. Hos jainismen – en indisk reformrörelse inom hinduismen som i sin kända form är samtida med buddhismen – har man brottats med liknande frågor.

De komplicerade reglerna i "Jaina Sutra" visar att det var en delikat uppgift för denna djupt asketiska rörelse att avgöra vad en människa får och inte får äta.

Det heter exempelvis i den andra delen av "Akaranga Sutra" att en munk eller nunna som tigger inte ska acceptera vilka örter som helst utan att först noga undersöka dem. Om de då finner att örterna "fortfarande är hela, fortfarande innehåller fröet till liv, inte är uppskurna på längden eller på tvären och fortfarande lever, friska bönor, levande och inte brutna", så ska de inte acceptera dem, "ty sådan föda är oren och oacceptabel".

För att äta denna vegetariska kost ska alltså jainisten övertyga sig om att växterna verkligen är döda och inte ens innehåller frön som kan ge upphov till nytt liv, en som alla förstår nästan omänsklig uppgift att klara av. Med veganskt synsätt i överförd bemärkelse kan man fråga sig om inte en jainist som följer denna tes faktiskt äter "lik".

Växter producerar olika former av frön, det må vara vete och korn eller nötter av skilda slag. Enligt jainismens synsätt i ovan citerade sutra, så bör vi inte äta dessa eftersom de innehåller liv.

Hur ställer sig vegetarianer och veganer till detta i ljuset av att dagens forskning har fördjupat våra insikter om att växterna kan känna, lida, uppfatta fara osv?

Det är faktiskt en viktig frågeställning och det skulle vara mycket intressant att få höra synpunkter från olika berörda parter.

Växter frossar på andra växter

För att komplicera saken ytterligare så ska jag här citera vad Andy Coghlan rapporterar om de rön som John Pickett vid Arable Crops Research i Rothamstead, Hertford-

shire gjort.

"Växter som hungrar efter människokött är sånt som hör hemma i science fiction, men det finns växter som inte är obenägna att glufsa i sig sina egna gröna släktingar. *Striga*-plantor, bättre kända som witchwed, jagar aktivt upp sitt "offer" under jorden, tar sig in i rötter och stjäl vatten och mineraler. Plantorna fördärvar 40 procent av all odlingsbar jord i Afrika och Asien."

Kannibalism eller antropofagi (människoätande) handlar om att människor äter andra människor. När begreppet används om människor som äter djur, så har begreppet vidgats. Det ligger nära till hands att kalla växter som äter andra växter för kannibaler, men även då använder vi begreppet i överförd bemärkelse.

Det här "förmänskligandet" av växterna har därefter ytterligare understrukits i en artikel av Bryant Furlow, publicerad i New Scientist i början av detta år.

Artikeln handlar om något som mest liknar en vegetarisk tvålopera: sexuella konflikter, familjegär, rivalskap mellan syskon och så vidare i växternas värld.

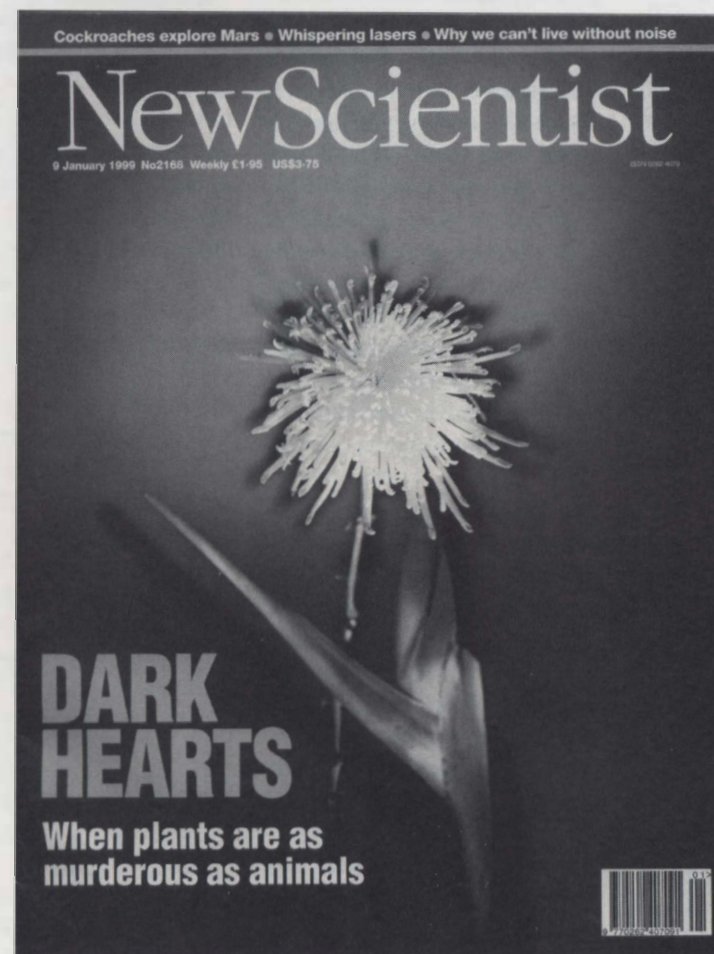
Forskarna kartlägger nu systematiskt och mycket envetet hur individer i grönsakernas värld lägger sig vinn om att vinna fördelar på andras bekostnad. Forskningsresultaten publiceras i en strid ström i tidskrifter som Nature, Science osv. och redovisas i New Scientist på ett mera populärt sätt.

Oavsett hur vi uttrycker oss, så kan vi konstatera, att om man tilldelar djuren människoliknande egenskaper och använder begrepp som att äta lik om köttätande, så ligger det med de nya resultaten för ögonen nära till hands att även tilldela växterna människoliknande egenskaper och betrakta växtätande som en form av "kannibalism" i denna ordets utvidgade och överfödda bemärkelse.

Det handlar då om en om möjligt obehagligare form av kannibalism än vad vi annars föreställer oss. En kokt potatis är kanske ett lik i denna bemärkelse, men hur är det med en rå morot? Äter vi kanske levande grönsaker som har känslor???

"Plantor som vi. Seende smakande luktande hörande kännande." Omslaget till New Scientist nr 2153, 2 september 1998

"Svarta hjärtan. När växter är lika mordiska som djur". Omslaget till New Scientist nr 2168, den 9 januari 1999.

Att det därtill finns växter som suger ut, ja, äter upp andra växter understryker, att vi står inför en komplex situation, vilket visar att de lösningar som övertygade veganer visar på inte tar hänsyn till alla fakta.

Frågetecknen hopar sig

De nya kunskaperna om växterna aktualiserar de 2400 år gamla jainistiska synpunkterna. Om vi tar dessa nya fakta på allvar tvingas vi också att ta nya hänsyn. Vilken väg ska vi slå in på?

icke befruktade ägg innehåller förvisso mat som naturen tillhandahåller som föda för en kyckling som inte finns.

Är det rätt att äta denna mat i varje fall om de läggs av frigående höns?

Kor, vattenbufflar, getter etc. producerar mjölk avsedda för kalvar, men sen årtusenden tillbaka har de domesticerade djuren kommit att producera denna vara i ett överflöd som människor dricker.

Är det rätt att dricka denna mjölk?

Om inte, så finns det snart sagt ingenting som vi kan äta.

Det stora spörsmålet blir då: Har vi med allt detta nått gränsen för vad vår medkänsla med andra levande individer klarar av?

Vi har i alla händelser hamnat i en situation då vi tvingas till betydligt mer djupgående eftertanke än den anonyma rösten på Internet efterlyser.

För var går egentligen gränsen för vad vi kan äta och inte kan äta med den moral och den attityd som utvecklats inom framför allt veganrörelsen.

Kommer vi att få en rörelse som både riktar sig mot vegetarianer och mot köttätare som följd av dessa nya idéer. Och vad ska de som tillhör en sån proteströrelse i så fall göra?

Vad ska de äta?

Ska de svälta ihjäl eller livära sig på äggvita och mjölk?

Vi har uppenbarligen hamnat på ruta ett igen i stället för att ha nått vägs ände som många nog har trott.

Det handlar om en stor utmaning och tanken svindlar lätt, inte sant?

Lästips:

"Jaina Sutra" Part I, The Akaranga Sutra The Kalpa Sutra. Översatta från Prakrit till engelska av Hermann Jacobi (Sacred Books of the East, Vol. 22, först tryckt 1884, senaste tryckningen med stöd av UNESCO 1994.) Motilal Banarsidass Publishers, Delhi. Coghlan, Andy, "Sensitive flower" (New Scientist, 28 september 1998). Furlow, Bryant, "Flower power!" (New Scientist, 9 januari 1999)

Konstig bok

Ändligt och oändligt spel. Författare: James P. Carse. Översättning: Jan Wahlén. Boklärlaget Korpen 1998.

Denna bok utkom på svenska 1987, men utges nu i ny upplaga. Varför är mig en gåta. James P. Carse är professor i religionsvetenskap vid New York University och boken synes mig mest vara ett bländverk, ett glaspärband aforsmer. Så gott som varje mening yttas med ett slags schvungfull tvärsäkerhet, som för att understryka auktoriteten i det utsagda. För att exemplifiera: "Samhället är en maktmanifestation. Det är teatraliskt genom att det har ett färdigskrivet manus. Alla avvikelser från manuskriptet märks genast... Om individerna inte iakttog gällande samhällsregler skulle reglerna kunna förändras hur som helst eller avskaffas helt och hållet."

Inför Carse argument kan jag genast anbringa ett annat som talar emot det – och eftersom det rör sig om en språklig lek kan ingen domare avgöra vilket argument som är det mest hållbara. Och vad menar han egentligen med orden "makt", "teatraliskt", "manus" och "märks"? Eftersom Carse uppenbarligen inte använder sig av gängse definitioner, torde det vara lämpligt om han tydligt avgränsade sina ords innehåll. Författaren faller i den gamla lingvistfällan, där språket alltför markant fränkopplas det som språket betecknar. Mänskliga erfarenheter reduceras till tvivelaktiga generaliseringar och substantiveringar för att Carse skall kunna erhålla sin "spelplan".

Att här söka utreda vad Carse menar med ändligt respektive oändligt spel tar alltför stort utrymme i anspråk. Den enklaste distinktionen är att "ett finit (ändligt) spel spelar man för att vinna, ett infinit (oändligt) spel för att fortsätta spelet". Carse fabulerar vidare: "Reglerna är olika för varje finit spel. Det är i själva verket reglerna som säger oss vilket spel det gäller. Det reglerna fastställer är ett antal gränser för spelarna: varje deltagare måste till exempel starta bakom den vita linjen eller betala alla sina skulder före månadsskiftet, får inte ta mer betalt av patienterna än de rimligen har råd med eller köra i högerfilen." Han gör så en häftig omkastning och skriver: "I strängaste mening är regler inte några lagar, de påbjuder inte ett bestämt beteende, utan inskränker bara spelarnas frihet..."

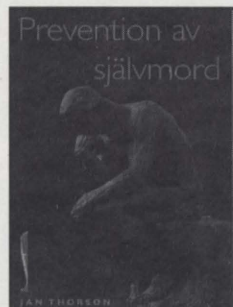
Bara i detta korta avsnitt är det helt klart att denna kompott av obegripligheter inte leder någonstans. Carse har också blandat in olika citat eller hänvisningar från kloka historiska tänkare som Platon, Rousseau, Einstein och Freud. De senare har bidragit med att föra den mänskliga kunskapen framåt. Carse bok däremot gör halt på stället. Förhoppningsvis var det en tillfällig sinnesförvirring som drabbade den gode professorn. Han hade måhända vid författandet en släng av den postmodernistiska feber som grasserade som värst under 1980-talet.

Gunnar Martin Aronsson

Färre självmord!

Prevention av självmord. Jan Thorson och Nationella rådet för självmordsprevention, Folkhälsoinstitutet 1997, Stockholm.

Hur minska antalet självmord i Sverige? Denna myndighetstext består av ett antal sammanfattningar av andras forskning samt statistiska slutsatser därav. Enligt Folkhälsoinstitutet skall texten kunna användas "inom de

samhällsmedicinska enheterna och under den socialmedicinska utbildningen av vårdpersonal, beteendevetare och ingenjörer". För texten ansvarar f.d. professor i skadeforskning, Jan Thorson.

Jag tycker detta är en mycket skrämmande skrift, inte så mycket med tanke på innehållet utan på den grumliga människosyn och okritiska hållning till källmaterialet som det statliga Folkhälsoinstitutet vittnar om genom denna text. Människor ses genomgående som biologiska apparater, vilka vid depressioner som innebär risk för självmord effektivast behandlas med diverse kemiska preparat och el-chocker. Psykoterapi däremot anses blott "ett fåtal studier" tala för. Innehållet bärs fram av en närmast komisk byråkratprosa, som: "Risken för skottskador (vid självmordsförsök) kan modifieras genom lagstiftning ... Bara en ringa andel av de självmordsbenägna tycks utnyttja andra metoder när vapentillgängligheten försvåras."

Vidare: I boken talas det om "Werther-effekten". Härmed avses den självmordsbenägenhet, som ansågs ha blivit följden av att Goethes "Den unge Werthers lidanden" (1771) lästes av depressiva och olyckligt förälskade. Dessa människor skulle ha imiterat Werther och tagit sig av daga. Här kan man fråga sig vad forskarna bygger sitt resonemang på. Någon statistik att utgå ifrån fanns som bekant inte 1774. Att sprida ett rykte gör inte detta sannare.

För det tredje: I modern form

skulle massmedia hjälpt till att suggerera fram högre "suicidal-frekvens" hos befolkningen. Det påstås att tidningsartiklar som beskrev hur människor hade kastat sig framför Wiens tunnelbana påverkade andra att imitera handlingen. Genom införande av striktare publicistiska regler 1987 minskade denna tendens, påstår texten. Inget av detta förs dock i bevis, varken av österrikarna eller av FHI. Nedgången i antal självmordskandidater i tunnelbanan efter 1987 kan ju ha helt andra orsaker.

Här finns också text som handlar om huruvida TV-vårdsskildringar påverkar självmordsfrekvensen – en helt förvrängd diskussion. Kommersiellt betona våldsskildringar i TV och på film har oftast sitt fokus på en hjälte, som trots fientligt inställda personer i omgivningen övervinner allt. Hjälten kämpar för att överleva – inte för att begå självmord. (Om TV-våld leder till ökad våldsbänagenhet i samhället, är en helt annan diskussion.)

Boken innehåller dessutom sammanfattningar för engelskspråkiga läsare, tidningsklipp, ett otal referenser samt en mängd korrekturfel.

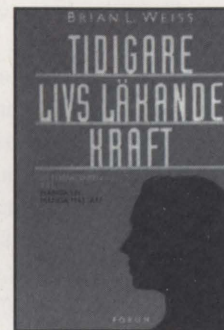
Gunnar Martin Aronsson

UFO-Sverige om UFO

Fakta om UFO. Sammanställning: C. Göran Norlén och Clas Svahn. Utgivare: Riksorganisationen UFO-Sverige och Parthenon förlag. Andra helt omarbetade upplagan.

Ett rikt illustrerat verk på 47 A 4-sidor, som utgör en kortfattad beskrivning av UFO-ämnet under kapitelrubriker som Ett globalt fenomen, Teorier och spekulationer, UFO-bilder, Konspirationsteorier, Forskning, Cirklar i sädesfälten och Närbilder. Boken är gjord i en seriöst forskningsinriktad anda och kan användas av dem som vill få en vederhäftig översikt över ämnet UFO.

SM

Tidigare livs läkande kraft

Brian L. Weiss heter en amerikansk psykiater. 1980 hade han blivit chef för en sjukhusklinik i Florida. Han fick remitterad till sig en 27-årig kvinna, Catherine. Hon hade i många år lidit av fobier, ångest och depression, men besvären hade blivit värre. Weiss behandlade henne först med sedvanliga metoder, men hon blev inte bättre. Det framkom att hon hade haft en svår barndom. Efter drygt ett års behandling med bara obetydlig förbättring beslöt sig Weiss att försöka hypnotisk regression, dvs att under hypnos föra henne tillbaka i tiden (regression = tillbakagång). Han försatte henne i djup hypnos och gav en öppen instruktion: "Gå tillbaka till den tidpunkt då dina symtom uppstod!"

Weiss hade väntat sig att Catherine skulle återuppleva någon händelse i barndomen. I stället beskrev hon, mycket levande och påtagligt, en scen som föreföll ligga tusentals år tillbaka i tiden och utspelas i Mellanöstern. Hon beskrev händelser ur ett liv som ung kvinna, vilket slutade med att hon drunknade i en översvämning. När hon dog beskrev hon något som liknade en nära dödenupplevelse. I samma session återupplevde hon också minnen från två andra, senare liv.

Så vitt Weiss kunde utforska kände Catherine inte till något av litteraturen om hypnotisk regression, tidigare liv eller nära dödenupplevelser. Hon hade inte visat något intresse för sådana ting eller för livsåskådningsfrågor.

Weiss själv hade hypnotiserat hundratals patienter men aldrig råkat ut för något liknande. "Jag var chockad och reagerade med skepsis", säger han. Men han kunde inte förneka faktum, att Catherine efter denna seans började förbättras påtagligt. "Den här patienten hade tidigare varit obehandlingsbar, men nu försvann hennes symtom under loppet av några veckor, i takt med att hon i hypnos mindes allt fler tidigare liv. Efter några månader var hon helt botad utan att vi hade använt oss av någon mediciner."

Efter ytterligare några hypnosseanser blev Weiss ännu mer chockad. Catherine beskrev ett mellantillstånd efter döden i ett tidigare liv, där hon upplevde ett starkt "andligt ljus". Hennes röst förändrades, och hon berättade mycket specifikt om vissa av Weiss' privata förhållanden, om hans far och om hans son som hade dött av hjärtsjukdom 1971, ett par veckor gammal. Weiss var säker på att dessa förhållanden bara var kända inom hans allra närmaste familjekrets.

Under de närmaste månaderna utforskade Catherine ett dussintal tidigare liv, och "mästaren" talade ibland genom henne. Dessa erfarenheter förändrade Weiss' liv i grunden. Han slutade senare vid sjukhuset och etablerade en egen praktik där han främst arbetar med regressionsterapi.

Weiss skrev en bok om arbetet med Catherine: *Många liv, många mästare*. Den utgavs 1988, och kom på svenska 1996 på Forum. Hans andra bok, *Kärlek liv efter liv*, har jag ännu inte läst. Den berättar hur två av hans patienter, som han behandlar var för sig och som inte känner varandra, förefaller ha en gemensam tidigare historia.

Weiss' tredje bok utgavs 1992 och kom på Forum 1998, översatt av Göran Grip. Den heter *Tidigare livs läkande kraft* och har 273 sidor. Här har han samlat ett stort antal korta skildringar

av regressionsterapi med sina patienter. De är sorterade efter olika typer av besvär och problem. Ett fåtal patienter hade inga svårare problem, utan sökte upplevelsen av regression av andra skäl.

För mig som psykiater är detta en högst fascinerande bok. Oavsett om patienten tror på reinkarnation eller inte, så förefaller upplevelsen av tidigare liv ha en läkande potential som i somliga fall kan verka nästan mirakulös. Ibland tycks patienterna medverka i ett kosmiskt drama: Problematiska eller plågsamma personer i det nuvarande livet dyker upp i liknande roller i tidigare liv. Det kan förefalla som en konstruktion som patienten fantiserar ihop. Det märkliga är då att just denna konstruktion har en så stark läkande kraft, så att långvariga och svåra problem ibland löser sig definitivt efter en enda session.

Weiss garderar sig dock lite i förordet. Han konstaterar att det har gått några år sedan den amerikanska utgåvan, och han ser i efterhand att boken innehåller många av hans mest lyckade fall. Det är inte alltid som regressionsterapi ger så remarkabla resultat; liksom andra terapi-former har den också sina misslyckanden.

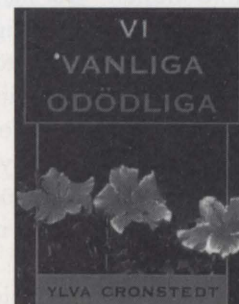
En annan psykiater från USA, Raymond Moody, har skrivit en bok med titeln *Tidigare livsupplevelser* (NoK pocket 1998, 242 sidor, också den översatt av Göran Grip). Utgångspunkten för Moodys bok var den omvälvande upplevelse han fick när han själv första gången i hypnos blev ledd genom en regression. Moody gör en allmän granskning av fenomenet och dess terapeutiska användning. Hans bok är ett bra komplement till Weiss' mer personliga och intensiva berättelse. Weiss och Moody beskriver var sin procedur som man kan använda för att leda sig själv eller någon annan genom en regression.

Svenska erfarenheter

Själv gjorde jag hypnotiska regressionsförsök på 60-talet, med ibland intressanta resultat. Jag skrev om detta redan i Sökarens andra nummer, 1964, och har återkommit till ämnet i några senare artiklar. När det visade sig att intryck från det nuvarande livet dök upp bland "minnena" fann jag dessa försök mindre intressanta och slutade med dem. Men tydligen behöver det inte vara något hinder för att regressionen kan ha en terapeutisk verkan. Nu känns det lockande att åter börja utforska denna väg att hjälpa patienter.

Det finns nu en omfattande litteratur om regression till tidigare liv, både utländsk och svensk.

Jan Erik Sigdell beskriver en variant i boken *Emotionell befrielse genom regression* (256 sidor, Solrosens förlag, Västerås 1997). Han lägger stor vikt vid att hans metod skulle vara "icke-hypnotisk", vilket ter sig lite besynnerligt när han sedan beskriver en typisk hypnotisk induktionsprocedur.

Det senaste svenska tillskottet i regressionslitteraturen är en bok av Ylva Cronstedt, *Vi vanliga odödliga*. Den har 133 sidor och är utgiven av Bokförlaget O-Liv, Ekshärad, tel. 0563-30202.

På sex dagar kan man enligt annons i Energivågen (nr 91, sidan 29) hos Ylva gå en yrkesutbildning till "reinkarnations-terapeut". Hon förefaller i boken starkt övertygad om att reinkarnation är verklighet, och tycks kunna förmedla det till sina klienter. Hon låter dem uppleva tidigare liv inte bara som män-

Bokfloden

niskor utan också som djur, växter och stenar. Då är det rimligen tal om fantasiövningar, som säkert kan vara roliga att göra och allmänt stimulerande för kreativiteten. Frågan är dock om man kan ta sådana "minnen" på allvar? Det förefaller som om Ylva menar det.

Ylvas make, slagrutforskaren Arne Groth medverkar med ett kapitel om en speciell form av jordstrålning som han kan lokalisera på golvet runt en person. Den har formen av en stor spiral. Kontakt med olika punkter längs denna spiral förefaller ge upphov till särskilda minnen, från det nuvarande livet eller tidigare. Beskrivningen är svår att förstå, i varje fall för mig som inte själv kan gå med slagruta.

Ylva har en kreativ variant av reinkarnationsterapi. Hon kan presentera de påhittade eller ihågkomna personligheterna från olika liv för varandra och ge dem olika uppgifter att utföra, allt för att ge den nuvarande personen mer tillgång till sina inre krafter. "Det händer inte sällan att jag ber ett tidigare liv att verkligen gå in och stödja sitt senare jag." Det påminner lite om en annan terapiform, *Voice Dialogue* där man systematiskt låter olika inre röster komma till tals i dialog med varandra.

"En värld är varje människa, befolkad / av blinda varelser i dunkelt uppror" skrev Gunnar Ekelöf i en dikt. Reinkarnationsterapi är ett sätt att få kontakt med våra inre varelser och kanske få dem att samarbeta i stället för att bedriva uppror. De här böckerna visar ganska olika sätt att använda tidigare liv i terapi. Tydligt kan de alla göra nytta. Om dessa upplevelser sedan har något att göra med verkliga tidigare liv, det förblir en trosfråga.

Nils-Olof Jacobson

Om livet och döden

Christer Gudmundsson var lärare, föreläsare, pedagog och författare till flera böcker om konsten att lära ut och lära in. Handog i cancer i maj 1998. Sin sista tid på jorden använde han till att skriva ner tankar om vardagsliv och vardagsrelationer, hur vi förhåller oss till varandra och ser, eller inte ser, varandra. Det blev boken *Att bli sedd*, utgiven av Brain Books i Jönköping. Det är en liten luftig bok på 72 sidor, illustrerad av honom själv med kluriga teckningar.

Det är funderingar och tankar på ett klart och enkelt språk, om väsentliga ting i tillvaron som vi lätt glömmar bort, om hur vi kan se och uppfatta annorlunda.

Tänk om någon kom in på jobbet och sa "Hej glada kontoret. Vad har vi för roliga uppgifter idag?"

Vilken härlig start på dagen!

Man kanske kunde vänta att Christer skulle dela med sig av några tankar om sin egen förestående död, men det gör han inte. Sin sjukdom nämner han bara i förbigående, även om sjukhusmiljön återkommer på flera ställen. Kanske han inte visste att hans tid var så snålt utmätt, eller kände att det ämnet var alltför privat.

Barry Long är desto mer rak och öppen om döden. Jag skrev om hans böcker om meditation och kärlek i nr 5/98. Hans nya bok heter *Se igenom döden*. Den har 69 sidor, är översatt av Mia

Winberg och utgiven av PEM publishing, Stockholm.

"Skulle du vilja veta sanningen om döden? Med den här boken vill jag visa dig att jag förstår döden och att jag kanske kan hjälpa dig att förstå döden, så att du slipper frukta den när den kommer."

Barry skriver om livet, döden och kärleken. Han skriver om att möta den älskades död, om viken att förbereda sig på döden genom att tala om den med sina nära, och om konsten att dö medvetet. Han sammanfattar budskapet: "Döden är bara en död kropp."

Jag tycker om Barrys sätt att skriva, enkelt och direkt. Där finns inget insmickrande eller flummigt. Hans text tål att läsas sakta och eftertänksamt.

Barry berättar bara kort om vad som händer den som dör: världen drar sig undan, han upplever i stället en inre drömvärld som är fullständigt verklig för honom. Därefter följer "en ny sorts drömvärld motsvarande den kärlek och det medvetande du är". Till slut kan följa "att sammansmälta med det gudomliga medvetande som finns bakom all existens".

Om Barry har "rätt" i denna bild kan vi ju inte veta. Eftersom vi inte kan veta, så kan vi lika väl anta att det kan vara så, och därigenom kunna dö med mindre fruktan om det skulle visa sig vara så. Kanske han har rätt: "Gläds åt din resa. Det finns ingen död."

Nils-Olof Jacobson

Vis företagsledare

Författare: *Karl-Erik Edris*. Den vise VD:n. Caduceus Förlag, Åkersberga 1998.

Viktor Laudén, VD för Chemical Products, riskerar att få sparken. På omvägar får han kontakt med konsulten Johannes, som för honom till ett kloster. I denna miljö sker så vad som skulle kunna karaktäriseras som en mästare-lärjunge-undervisning i management och näringslivshistorik samt företagandets filosofiska och moraliska implikationer.

Det är ramen för Karl-Erik Edris nya bok "Den vise VD:n", en hybrid mellan essä och nedskrivet samtal kring temat. Troligtvis är Johannes författarens alter ego. Den "vise" VD:n har förstått att världen håller på att radikalt ändra riktning även inom företagssfären och att den därmed behöver en annan typ av ledarskap: "trots eventuella temporära lysande siffror i boksluten för enskilda företag är (det gamla sättet att agera) en säker väg till reell global bankrutt i en civilisationskris av sådant skrämmande allvar att t.o.m. romarrikets undergång ter sig som en idyllisk picknick vid en jämförelse".

När den tidigare VD:n var helt fokuserad på vinstmaximering oavsett eventuellt obehagliga följdverkningar för andra, är den nye, "vise" VD:n införstådd med att målstyrning och vinstintresse måste kombineras med ett slags etik och omsorg. VD:n skall bli en icke-auktoritär – men fortfarande handlingskraftig och ef-

fektiv – ledare, som har en vision om företaget och företagandets konsekvenser.

Johannes är grundlig. Han tar avstamp i det romerska riket. Han analyserar "kyrko-kristendomen" och dess betydelse för hur näringslivet kom att utveckla sig i västvärlden. Han tar upp Adam Smith och den fria marknaden, industrialiseringsrevolutionen, Taylors arbetsmetodeffektivisering, nyliberalismen osv. Dessutom flätar Johannes/Edris in tankar från filosofer och religiösa företrädare och analyserar även hur närbesläktade "tusenårsriket" eller paradisvisionen är i Marx och Jesu tappningar.

Tankarna är inte ointressanta, om heller inte nya. Uppläggningsboken påminner exempelvis starkt om "företagsdoktorn" Ken Blanchards. En svaghet i "Den vise VD:n" är att Viktor åtminstone för mig framträder som väl naiv för att vara VD. Han blir inte trovärdig. Språket har ett naturligt flöde, det märks att Edris är van att argumentera och att han är enga-

gerad i sitt ämne. Men efterhand uppstår vid läsningen en viss monotoni, då mönstret hela tiden är detsamma: Viktor lyssnar och Johannes docerar.

Måhända behöver Edris, när han ger ut nästa bok, en medförfattare på liknande sätt som Ken Blanchard. En samarbetspartner kan ge författaren den komplementära stimulans, som kan hjälpa till att göra en sådan här bok inte bara intressant utan också underhållande.

Gunnar Martin Aronsson

Rapport från livet

Kärlek till livet. Författare: Ing-Marie Rydeman. Ord och visor förlag, Fäbodgatan 135, 931 56 Skellefteå, 1997.

Ing-Marie Rydeman berättar

på ett enkelt och rakt sätt, livligt och väl, om 47 upplevelser i sitt liv, under kapitelrubriker som Avsked, Möte med det okända, Jag har inte tid! Små barn, små bekymmer, Att våga tala, Arbetslösheten blev mitt livs chans, Möte på tåg, Bilar och jag går inte ihop, Spökhistorier, Mamografiundersökning, Livets smörgåsbord.

Boken handlar bl a om att förändra sitt liv och om meningsfulla sammanträffanden, som leder till något nytt.

Ta vara på livet och njut! är Ing-Marie Rydemans budskap till folkhemssvenskar. Många läsare kan säkert känna igen sig och bli glada, kanske få en in-
jektion av nytt liv.

SM

Livet är just nu för mig som ett enda stort, dig-nande "smörgåsbord", där det är fritt fram att ta för sig av alla läckerheter efter eget tycke och smak.

Ing-Marie Rydeman

Akademiskt

om nyreligiositeten

Nyreligiositeten i Sverige. Ett religionsvetenskapligt perspektiv. Författare: Liselotte Frisk. Nya Doxa 1998.

Liselotte Frisk är universitetslektor i religionshistoria. Hon vill alltså beskriva nyreligiositeten i Sverige på ett vetenskapligt sätt. Tyvärr blir verk av det här slaget, utförda med ett kyligt akademiskt iakttagande intellekt, gärna tråkiga. Liselotte Frisks bok är också (för mig) tråkig, livlös. Jag vill ha en levande, intressant framställning, som lyfter fram det väsentliga och där man känner de utvalda rörelsernas själ. Jag beklagar att jag inte kunnat läsa den här boken från pärm till pärm, så som en recensent kanske förväntas göra. Som icke akademiker tillhör jag väl inte målgruppen.

Intressant var dock undersökningen av vilka begrepp som är vanligast i annonstidningen *Energivågen* (som har fått representera new age). De vanligast förekommande var helande, meditation, kristaller/stenar, energi/kraft.

SM

Sommarkurs i

Zen

På Zengården den 7 – 11 juli.

Kursen leds av Sensei Sante Poromaa, lärare vid Stockholm Zen Center, och ger en grundlig introduktion till Zen och dess metoder för meditation och andlig utveckling.

Kostnad: 1500 kr. Mat och logi ingår.

Betala in anmälningsavgiften (500 kr) på postgiro 45 97 38 – 1 senast den 30 juni. Du kan också ringa Zengården/Stockholm Zen Center för mer information.

0581-63 00 61

08 – 641 63 82

End of science?

För något år sedan rådde viss uppståndelse vid Stockholms Universitet på grund av att en docent inom den naturvetenskapliga sektionen på sin fritid hade kurser i att gå med slagruta. Slagrutan är ett folkligt redskap som mest används vid sökande efter vatten, och det är inte något vedertaget vetenskapligt instrument.

"Att inte hitta vatten i Sveriges berggrund är en större bedrift än motsatsen", sa till mig en son, vars naturvetenskapliga bakgrund inkluderar studier vid universitetet i Cambridge, England. Han sände mig en bok med uppmaningen: "Läs John Horgans 'The End of Science'".

För en forskare inom naturvetenskapen gäller ju regeln att endast resultat som har en empirisk grund – dvs en klar erfarenhetsgrund – är äkta och utvecklingsbara. Resultaten kan sedan brukas på olika sätt, från utformning av livsåskådningar till tekniska framsteg.

Skulle då den empiriska naturvetenskapliga forskningen nått en slutstation så som bokens titel anger?

Ja, säger Horgan, chefsskribent (senior writer) i den välrenommerade tidskriften *Scientific American*. Hans bok utkom 1976 i USA och året därefter i England. Horgan har som vetenskapsjournalist kunnat träffa och ta pulsen på en stor mängd kända forskare inom naturvetenskap, medicin och filosofi. Han har förmått dessa vetenskapliga guruer att avslöja sina innersta tankar och förhoppningar om forskningen. Samtidigt ger han intima och roande porträtt av de vetenskapliga höjderna.

Efter ingående samtal med bland andra Noam Chomsky, Richard Dawkins, Murray Gell-Mann, Stephen Hawking, Stephen Jay Gould, Roger Penrose och E. O. Wilson kommer han fram till den slutsats som bokens titel anger. Vi står idag vid vägs ände inom empirisk naturvetenskap. De fyra stora upptäckterna – Darwins evolutionsbiologi, Watsons och Cricks genetiska kodknäckande, Einsteins relativitetsteori och kvantfysiken – är slutet på sökandet. Nu sysslar forskarna med finslipning av etablerade sanningar och med att omsätta rön i praktiska landvinningar.

En majoritet av de nu levande teoretikerna inom naturvetenskapen arbetar med kommenterande utläggningar av vunna rön. Några solar och roar sig i kraft av sin berömmelse och en som följd därav generös bidragsgivning. Crick, han med den genetiska koden, en glad materialist enligt Horgan, arbetar hårt inom ett nytt område

av biologin: han är i full färd att avskaffa själen som icke-materiellt begrepp! Han har således blivit hjärnforskare.

Horgans bok, som inte finns på svenska, är mycket innehållsrik, lättläst och angelägen. Naturligtvis har den mött mothugg och då speciellt vad han skriver om forskningen om det som är allra svårast att fatta, universums början och slut liksom om det mänskliga medvetandet.

Skulle verkligen, som Horgan menar, naturvetenskapen idag ha nått vägs ände? Långt ifrån alla håller med om det.

Söker man "på nätet", kan man t ex finna en Harold Aspden som vill ersätta Einsteins absoluta fysikaliska ljushastighetsparameter med det urgamla begreppet etern, enligt en modern ordlista "strålningen i universum". Han argumenterar i många bites för detta begrepp, som skapades av Pythagoras 500 år före Kristus!

Ett annat exempel på vända inför den av de nutida forskarna givna bilden av universums natur ges i förförta numret av Söka-

ren. Där får man möta Amit Goswamis förklaring av varats natur. Goswami är professor i fysik i USA. Han tar kvantfysiken till hjälp för att förklara "det självmedvetna universum".

Det finns också många andra som ärligt söker nå bortom det som idag ibland är vetenskapens sista ord. John Eccles t ex, som porträtteras i Horgans bok, utgår från kvantfysiken i sina teorier om hjärnans funktion. Just inom hjärnforskningen skulle jag tro att man kan finna en vederläggning av Horgans End of Science-tes.

Vad Horgan har oemotsägligt rätt i är kravet på experimentell bevisning. Sådan metodik har fört oss dit vi befinner oss i dag inom naturvetenskapen, och dylik forskning och dess resultat är värd vår största aktning. En tröst för oss småforskare är Horgans tes att ingen mänsklig sysselsättning kan anses mer aktningvärd än den empiriska naturvetenskapliga.

Nils Tarras-Wahlberg

BILDTERAPI - SOMMARKURSER

MÖTEN v. 24

Kursen ger utrymme för den livsbejakande och kreativa skaparkraften i det egna unika bildskapandet för oväntade möten, med sig själv, andra och det konstnärliga materialet.

STÄM TRÄFF MED DIN SKUGGA v. 26

Med ett jungianskt perspektiv stämmer du träff med din naturliga och oförfalskade arketyp. Där finns ditt sanna själv, din energi, din vitalitet och din skaparkraft.

BILDEN OCH DRÖMMENS SPRÅK v. 33

Vi arbetar med drömgrupper enligt Monte Ullmans metod, ihop med bildskapande för att utvidga och fördjupa drömmarnas innehåll. Arbetet i grupp stimulerar och frigör den kreativa fantasin.

HOLOTROPISK BILDTERAPI v. 38

En djupgående och självutforskande metod som kombinerar holotropisk djupandning med kraftfull musik, fokuserad kroppsterapi och bildarbete för integration av inre upplevelser, tankar och känslor.

Kurslängd 5 dagar. Max 12 deltagare. Kurskostnad 3250 kr. Kost och logi med enkelrum 1700 kr. Förkunskaper i bild behövs ej.

Kursledare Kenneth Wide, konstnär, leg. psykolog och bildterapeut.

BILDTERAPI INSTITUTET

NiARTe

BILDTERAPIUTBILDNING

FÖR MER INFO OM KURSER OCH UTBILDNING 019-45 42 15

Tidkrigare i England?

Scole är en liten by i distriktet Norfolk i England. Där har större delen av de senaste sex åren en grupp på fyra personer och ett varierande antal gäster träffats två kvällar i veckan i ett rum i källaren till ett bostadshus. Deras mål var att återuppliva och utforska vad som i den klassiska spiritismen kallas "fysiska fenomen", som direktröst, levitation och materialisation. I början hände inte mycket, men de fortsatte tålmodigt. Så småningom har Scole-gruppen blivit vida känd, och rapporter har kommit om att de flesta kända fysiska fenomen och några därtill har utspelats i källaren.

Två deltagare i gruppen är mediala, dvs upplever kontakt med väsen från andra dimensioner och förmedlar dessa kontakter till de andra. De fick kontakt med en viss grupp "spirit friends", och dessa gav detaljerade anvisningar om hur seanserna skulle gå till. Det skulle vara helt mörkt i rummet, och möblerna skulle stå på ett visst sätt. Efter en tid hördes knackningar och andra ljud, senare kom en sorts lysande kulor som for omkring i rummet. Föremål dök upp och försvann. Man fick bilder på Polaroid-film i slutna behållare.

Transdimensionell kommunikation

Längre fram fick man instruktion att bygga elektroniska anordningar. Ritning till en sådan visade sig t.ex. på en ny 35 mm filmrulle som aldrig hade varit i en kamera utan förvarats i en trälåda under seansen. Vid den tiden, 1996, deltog bl.a. två forskare från *Society for Psychical Research* (SPR) i seanserna. Den ene var Arthur Ellison, pensionerad elektronikprofessor, och den andre psykologen David Fontana, en period ordförande i SPR. Genom bl.a. Ellisons hjälp kunde man efter ritningen bygga en anordning som enligt Ellison inte kunde ta emot några kända signaler. Den förmedlade ändå tydliga röster med långa budskap, som sades komma från en annan dimension. Denna anordning är helt olik de som används av forskare i instrumentell transkommunikation på andra håll. Man kallar den *Trans Dimensional Communication Receptor*, eller TDC-mottagaren.

Vid senare seanser kunde deltagarna fysiskt påtagligt känna närvaron av andra var- elser i rummet. Man fick också instruktioner om videospelningar, och har nu en samling bilder av former och ansikten som sägs vara filmade eller fotograferade mot en neutral slät yta, enligt exakta anvisningar från "andegruppen".

Man har bildat en stiftelse, *the New Spiritual Science Foundation*, som ger ut tidskriften *the Spiritual Scientist*. Gruppens ledare, Robin Foy, har skrivit en bok på 310 sidor om de samlade erfarenheterna, *In Pursuit of Physical Mediumship*. Hela tiden har fenomenen blivit alltmer komplicerade, och man har upplevt sig få kontakt med "mer avlägsna" andliga dimensioner.

Chockvågor i tiden?

Hösten 1998 började ett nytt fenomen. Från TDC-mottagaren kom tjutande signaler av hög frekvens och med hög volym, som var mycket störande och gjorde att medierna inte kunde koncentrera sig. Detta upprepades vid varje seans. Efterhand meddelade andegruppen att dessa störningar orsakades av en grupp forskare i framtiden, som undersökte "tidsmönster" och försökte få kontakt med vår tid. Därigenom åstadkom de en sorts "chockvågor i tiden", som gjorde det svårt för Scole-gruppen att få kontakt med sina andevänner. Dessa sade att Scole-gruppens särskilda energier, och de avancerade experiment som gruppen hade gjort, hade öppnat en "port i tid och rum", som hade dragit till sig uppmärksamhet från forskare i framtiden.

Andegruppen förmedlade kontakt med väsen från ännu en annan dimension som sades ha större överblick över tid och rum, och därigenom kanske kunde hantera situationen. Man skulle koppla TDC-enheten till en videokamera, vilket resulterade i en rad förbluffande budskap i ljud och bild från ett väsen som kallade sig "Varrenheeric". Denne meddelade att Scole-gruppens kontakt med sina andevänner hade gått förlorad och inte kunde återknytas. Än mer, varje gång som gruppen träffades och försökte återupprätta kontakten, så öppnades "tid-rum-porten", och forskarna från framtiden upprepade sina försök att få kontakt med vår tid. Dessa kontaktförsök från framtiden sades bryta mot "de kosmiska och interdimensionella lagarna för tid och rum". Därför kunde de inte tillåtas fortsätta. Väsentena från Varrenheerics dimension kunde inte göra något åt saken. Den enda praktiska lösningen var att Scole-gruppen upphörde med sina seanser.

Så har också skett. Efter sex år och 500 seanser har Scole-gruppen nu slutat sitt arbete som grupp. Medlemmarna fortsätter individuella försök i sina hem, med bandspelare och datorer. Man stöder också andra grupper i liknande arbete. Sådana finns re-

dan på flera håll i England och andra länder. Några av dem har rapporterat preliminära resultat av liknande typ som man i Scole-gruppen hade i början. Scoles kontakter menade att de grupperna inte behöver vara rädda för att liknande störningar ska inträffa, eftersom "tid-rum-porten" öppnades av de speciella energier och förhållanden som rådde i Scole.

Tidkrigare?

Denna sällsamma historia berättas i *the Spiritual Scientist*, mars 1999. En yrkes-skeptiker skulle kanske säga att det verkliga förhållandet är att gruppens arbete från början byggde på bluff och båg, och att man nu fann situationen ohållbar och hittade på denna historia för att kunna avsluta verksamheten och rädda ansiktet. Vi som inte har varit med kan ju inte veta. Jag har tyvärr inte haft möjlighet att besöka Scole, men har talat med åtminstone fyra personer som har deltagit i seanserna, några av dem flera gånger. Samtliga har varit ganska tagna av sina upplevelser. Det kan ju också vara så att berättelsen i tidskriften återger vad deltagarna faktiskt upplevde.

Richard Wiseman, engelsk parapsykolog och specialist på bluff och båg, besökte Sverige vid SPF:s seminarium i april 98 (se Sökaren 6/98). Jag frågade honom vad han menade om Scole. Han visste att folk från SPR hade deltagit i seanserna och var "impressed" (imponerade). Själv ansåg han verksamheten ur vetenskaplig synpunkt ointressant, eftersom gästende forskare inte själva kunde bestämma betingelserna utan måste finna sig i de förhållanden som gruppen angav, som att rummet i början var helt mörklagt. Det var därför omöjligt att komma till några vetenskapligt hållbara slutsatser om vad som försiggick. Detta belyser den klassiska konflikten mellan deltagande forskning, "psychical research" och kritiskt observerande forskning, "parapsykologi".

Vi får se hur de andra Scole-inspirerade grupperna runt om i världen kan utvecklas. I varje fall kan de senaste händelserna i Scoles ses som en kommentar till min anmälan av Mikael Kvists *Tidkrigarna* i Sökaren 1/99. Pågår tidkriget inte bara i Dalarna utan även i Norfolk?

Mer om Scole-gruppen, med bilder, finns på Internet, www.psisci.force9.co.uk.

Nils-Olof Jacobson

Olle Jönsson ur tiden

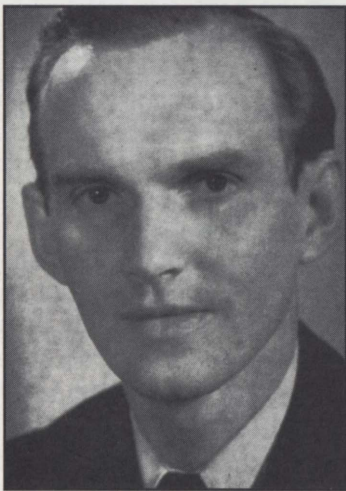
Den så kallade Varbergsingenjören Olle Jönsson blev på 1940-talet känd i Sverige som mirakelman. Han demonstrerade upprepade gånger paranormala fenomen, såsom tankeläsning, klärvoajans och psykinesi: han kunde tala om vilken enkel figur som en person tänkte på, och han fick föremål att röra sig utan iakttagbara orsaker.

Men vissa tidningar förföljde honom och påstod att de avslöjade honom, vilket ledde till att han lämnade Sverige för USA. Han har nu avlidit, 79 år gammal.

Man kan läsa om Olle Jönsson i professor Olle Holmbergs bok "Den osannolika verkligheten".

Journalisten, sedermera bokförläggaren, Sune Stigsjö utförde på 40-talet en rad experiment med Olle Jönsson, som man kan läsa om på Sökarens hemsida: www.sokaren.se/INDEX72.HTML. Flera forskare experimenterade med Jönsson, bland dem Poul Bjerre, Torbern Laurent, Olle Holmberg och John Björkhem.

Man kan också läsa om Olle Jönssons för många i hans egen bok "Bakom ridån till det okända" (1953) som kanske finns på något bibliotek. Den är redigerad av journalisten Berndt Hollsten. Brad Steigers bok "Fallet Olle Jönsson" bör läsas med skepsis.

Olle Jönsson

Claude Thorlin ur tiden

Claude Thorlin i Eskilstuna har avlidit, 82 år gammal. Han var född i England och kom tillsammans med sina föräldrar till Sverige vid sex års ålder. Han var verksam bland annat som ingenjör, reklamman, fotograf och kontrollant hos "Mått-Johansson".

Thorlin blev känd för sitt intresse för paranormala röster på band. Han fångade upp

många sådana röster och blev – liksom Friedrich Jürgenson – övertygad om att det rörde sig om kontakt med de döda. Han skrev boken "De döda talar på band" (1972). Thorlin lyckades även fotografera "andar" – det är märkliga fotografier, som publicerats bland annat i Sökaren.

Claude Thorlin tillsammans med sin hustru Elin i sitt laboratorium, där han spelade in paranormala röster på band.

UFO-Sveriges policy

UFO-Sverige formulerar numer sin policy på följande sätt:

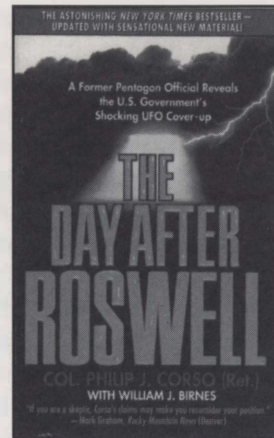
"Riksorganisationen UFO-Sveriges inställning är att det finns en kärna av UFO-rapporter som representerar hittills utforskade fenomen och stimuli. Det finns en kärna av rapporter som förtjänar vidare forskning. Dessa kan i grova drag delas in i tre kategorier:

- 1/ Lysande klot och andra ljusfenomen,
- 2/ Formbeskrivna, till synes fasta föremål/farkoster,
- 3/ Varelsor, ibland observerade i samband med kategori 1 och 2."

UFO-Sverige konstaterar att "kärnan av ouppklarade rapporter består av 'fenomen', som kan vara kända och okända naturfenomen och 'stimuli', vars bakomliggande orsak vi inte känner till men vars effekter vi kan registrera i form av observatörernas berättelser. På det sättet tar vi inte ställning i frågan vad som ligger bakom dessa stimuli, men konstaterar samtidigt att själva rapporterna består av beskrivningar av såväl farkoster, ljus som varelser".

Clas Svahn skriver också att det gäller att väga in våra mänskliga brister. "Hur gärna vi än skulle vilja tro det, så är ingen av oss någon perfekt observatör. Hjärnan är ingen perfekt bandspelare som neutralt registrerar allt vi ser, hör och upplever. Människan är i högsta grad en dynamisk

och känslös varelse som registrerar, filterar och analyserar den information som når oss. Det vi kallar intelligens består till stor del av denna process."

Fallet Corso

I förra numret hade Sökaren en notis om f d översten i den amerikanska armén Philip Corso, vilken skrivit en bok om Roswellhändelserna, där han bland annat berättar att han sett döda utomjordingar. Notisen grundade sig på texter på Internet.

Nu har jag läst i Corsos bok. Den är otidligt mångordigt skriven i en icke vederhäftig stil. Tydligt fantiserar förre översten om vad han tänker sig kan ha skett. Påståendena är inte väl förankrade i verkligheten.

SM

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!

Vitaform
Aleksandervägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

**ETTÄRIG
BILDOLKNINGSUTBILDNING**

med Kristina Wennergren

**NY KURSSTART VARJE
HALVÅR I TRE STÄDER:**

♥ **Stockholm** v. 23 -99
♥ **Göteborg** v. 29 -99
♥ **Umeå** v. 31 -99

Bildtolkningscentret
Box 2145, 448 02 TOLLERED
Tel: 0302-320 37, Fax: 0302-320 72
Mobil: 070-339 00 85

Roswell, Projekt Mogul och debatten

Av Håkan Eriksson

"Roswellkraschen" i USA har blivit ett av de mest uppmärksammade UFO-fallen. Händelsen har återgivits i böcker och TV-dokumentärer: I juli 1947 är lantbrukaren William "Mac" Brazel ute och rider på sin ranch då han plötsligt upptäcker en mängd okända vrakdelar som ligger utspridda över ett stort område. Han tar med sig en del av materialet in till den lokale sheriffen, och kort därefter underrättas flygbasen i Roswell om fyndet. Några officerare anländer till platsen och fraktar under stor sekretess bort återstoden av vrakgodset. Innan dess har dock några civila i trakten hunnit titta på och undersöka det främmande materialet. Vad var det egentligen som hände i öken den där sommaren?

Projekt Mogul

Amerikanska flygvapnet bekräftade i en rapport 1994 att något verkligen störtade utanför Roswell, men ansåg att det sannolikt rörde sig om en militär spaningsballong med radarreflektorer. Den ingick i ett hemligt projekt kallat "Mogul" med syfte att försöka registrera strålning från sovjetiska atomexperiment (se Sökaren 1, 1996). Flygvapnets teori får stöd av professor Charles Moore, tidigare anställd i projektet. Han berättar att det gjordes flera ballonguppsändningar under sommaren 1947, bland annat en den 4 juni. Denna ballong tappade man kontakten med sedan batterierna laddat ur sig. Moore tror sig minnas att den då befann sig i trakten kring Arabela i New Mexico, några mil från den plats där Brazel sedan hittade vrakdelarna. Roswellvittnenas beskrivning av ett "folieliknande material" med "korta pinnar och balkar" talar också för att det rörde sig om radarreflektorer från en Mogul-ballong, anser Moore. Dessa var nämligen uppbyggda just av foliepapper

som hölls ihop genom limbehandlade pinnar av balsaträ.

Kritiken

En del ufologer är beredda att acceptera denna förklaring, medan andra förhåller sig skeptiska. Till de senare hör Kevin Randle som själv har undersökt Roswell-kraschen och intervjuat flera av de inblandade. Han påpekar att det saknas en dokumenterad länk mellan projekt Mogul och händelsen i Roswell. I loggboken som den projektansvarige förde står nästan ingenting om ballonguppsändningen den 4 juni. Det nämns bara några korta fakta om ballongens utrustning, men ingenting om var den tappades bort eller huruvida den någonsin återfanns.

Vidare menar Randle att även om Roswellmaterialets beskrivna utseende kan leda tankarna till radarreflektorer hos en ballong, så talar samtidigt dess beskrivna egenskaper mot en sådan tolkning. Han hänvisar här till förstahandsuppgifter från officerare på nedslagsplatsen att pinnarna varken gick att bryta itu eller tälja i, samt att de inte brann när de utsattes för eld. Ett civilt vittne som höll det folieliknande materialet i handen berättade också hur det, när hon försökte knuckla ihop det, omedelbart återgick till sin ursprungliga form utan minsta rynka. Detta, menar Randle, är uppenbart beskrivningar av något annat än vanligt balsaträ och folie.

("The Randle Report – UFOs in the 90's" av Kevin D. Randle, M. Evans & Co 1997, s 91-101)

Men Mogul-förespråkarna anser att materialets hårdhet kan förklaras med att träpinnarna i radarreflektorn var behandlade med lim. Kanske, menar de, inne-

höll limmet också produkter som gjorde att materialet inte tog eld när man försökte bränna det.

Galganskis experiment

UFO-forskaren Robert Galganski, som följt Roswelldebatten en tid, beslöt att genom egna experiment en gång för alla kontrollera huruvida Mogul-teorin stod sig gentemot vittnenas beskrivningar. Han gick systematiskt tillväga och införskaffade i enlighet med professor Moores beskrivning den sorts material som Mogulballongens radarreflektorer bestod av. Pinnar av balsaträ gick lätt att få tag på i vanliga butiker och eftersom trä är en naturlig produkt borde dess fysiska egenskaper vara desamma nu som då, resonerade Galganski. Limmet som pinnarna behandlats med hade numera bytt namn, men dess sammansättning var i realiteten likadan. Då professor Moore ej mindes säkert huruvida träpinnarna doppats i eller bara penslats med lim, provade Galganski för säkerhets skull båda varianterna i sina tester. När alla förberedelser var klara försökte han sedan i tur och ordning att bryta materialet, bränna det och skära i det med kniv. Resultatet visade att balsaträ doppat i och/eller penslat med lim gick tämligen enkelt att bryta itu och tälja. Det brann också när det utsattes för eld. Galganskis slutsats är därför att det inte var radarreflektorer från en Mogul-ballong som hittades i Roswell utan att lösningen på gåtan måste sökas någon annanstans.

("The Glue explanation just won't stick" av Robert A. Galganski, International UFO Reporter vintern 1997-98 och Internet: http://www.cufos.org/IUR_winter97.html)

»Jag angrips av två motsatta sekter – vetenskapsmännen och ignoranterna. Båda skrattar åt mig – kallar mig grodomas dansmästare. Ändå vet jag att jag har upptäckt en av de starkaste krafterna i naturen.«
LUIGI GALVANI, 1737-1798

Eva Moberg

Ditt sjätte sinne

(Ur Ordfront Magasin 3/99)

Nu är det så grundligt vetenskapligt bevisat som det över huvud taget är möjligt: Sådant som telepati, klärvoajans, prekognition och psykokinesi existerar! Med andra ord: det paranormala finns inte – det är het normalt!

En TV-reporter vid Canadian Broadcasting berättar följande: Han var i England 1963 för att rapportera från en procession med drottning Elizabeth i hennes kungliga vagn. Utan förvarning kände han plötsligt ett starkt obehag, närmast illamående åtföljt av akut huvudvärk. Bilden av drottningen och hennes kavalkad försvann lika snabbt som om den försänkts i mörker på en teater. I stället framträdde en lika levande bild av president Kennedy åkande i öppen bil, flankerad av tjutande motorcyklar. Och som om det blev dikterat för honom började han beskriva scenen.

När processionen var över några minuter senare, gick han till en bar för att ta en drink. En okänd man kom fram till honom och sa: »President Kennedy har blivit mördad. Det hände för sex minuter sen.«

Den här typen av händelser har människor alltid beskrivit för varann över hela världen. Men under det senaste seklet har de i västvärlden gjort det mest i hemlighet, för att inte beskyllas för galenskap eller vidskepelse. Trots att såna här fenomen inte är mer fantastiska än t. ex. trådlös telefoni eller satellit-TV – eller vilka företeelser som helst, för den som har en oförvillad blick – så har vår typ av vetenskap dragit en skarp gräns för vilka av våra upplevelser vi får kännas vid. Den går vid alla slags »paranormala« fenomen. De kan inte finnas, enligt vetenskapens vedertagna lagar. De får inte finnas, och finns därför inte.

Människor skolas tidigt i vanan att misstro sina egna upplevelser och känslor och sina egna sinnens vittnesbörd. Lydigt inpräntas vetenskapens läxa: Det är inbill-

ning! Ändå kommer fenomenen hela tiden tillbaka med varje ny generation. Eftersom de är verkliga och samtidigt förbjudna så kan man aldrig komma åt floran av skrock, magi och trosföreställningar.

Jag kan tänka mej att många reagerar ungefär så här, halvt omedvetet: »Eftersom jag vet att det finns tankeöverföring och fjärrsyn, och dom påstår att det inte finns, så kan dom ju ha precis lika fel om änglar och spöken!« Eftersom ingenting av detta diskuteras på allvar i vår kultur, så kan den som så önskar lika gärna fortsätta tro att folk tagits ombord på ufon eller att Elvis Presley har reinkarnerats i en jätte-zucchini som bär hans omiskännliga drag.

Den etablerade vetenskapen har med sin enorma auktoritet lyckats undertrycka all kunskap om den ytterst seriösa forskning i paranormala fenomen som trots allt länge funnits. En av de mest framstående på området, Dean Radin, har nu gjort en pionjärinsats genom att presentera, sammanfatta och analysera denna forskning i sin bok *The Conscious Universe. The Scientific Truth About Psychic Phenomena*. (Harper/Collins, San Francisco 1997). Det skulle förvåna om inte den här boken lyckas åstadkomma en vändpunkt i synen på psi.

Psi är den term Radin genomgående använder, och därför ska jag också göra det här. Psi är bara en grekisk bokstav, men det är också ett samlingsbegrepp för all ESP, *extra-sensory-perception*, dvs. erfarenheter utanför de vanliga sinnena, och för PK, psykokinesi, dvs. psykiskt inflytande på materien.

Dean Radin är chef för forskningen

om medvetandet vid universitetet i Nevada. Han har också forskat vid universiteten i Princeton och Edinburgh samt arbetat för Contel, Bell Laboratories, AT & T och US Army.

Han beskriver sin tillvaro så här: På måndan blir han anklagad för hädelse av religiösa fundamentalister, som anser att psi hotar deras tro på den uppenbarade kristendomen. På tisdan anklagas han för religiös kultism av militanta ateister, som anser att psi hotar deras tro på den uppenbarade vetenskapen. På onsdan blir han hotad av paranoidea schizofrena, som kräver att han sätter stopp för FBI:s kontroll av deras tankar. På torsdan får han avslag på sin ansökan om forskningsanslag eftersom de konsulterade professorerna sagt att det inte finns någon legitim forskning om psi. På fredan tar han itu med en enorm trave brev från studenter som vill ha kopior på vartenda ord han skrivit. På lördan får han telefonsamtal från forskare som gärna vill samarbeta, bara han kan garantera att ingen får reda på deras hemliga intresse. På söndan vilar han och försöker tänka ut en metod att få paranoikerna att hota fundamentalisterna i stället för honom själv.

Radin stöter lika ofta på personer som tvärsäkert förkunnar att det »inte finns skymten av bevis« för psi, som personer som anförtror honom att de kommunicerar via delfiner med Zeron från Atlantis. Han skulle då behöva föreläsa i timal och har ofta önskat att han haft något klagörande art sätta i händerna på dessa människor. *The Conscious Universe* är den boken.

Det finns många som behöver läsa den. Jag vill t. ex. varmt anbefalla den till

»Det finns två sätt att bli lurad. Det ena är att tro på det som inte är sant. Det andra är att inte tro på det som är sant.«
SØREN KIERKEGAARD

Lars Björkvall i Expressen. Han hade för inte så längesen ett helt uppslag, där han kryddade sin översikt över den blomstrande vidskepelsen med alibin som »det finns inte något enda hållbart bevis för något parapsykologiskt fenomen«, och »det saknas fortfarande minsta belägg eller hederligt bevis för att någon enda övernaturlighet stämmer«.

Nu skulle förstås varken Radin eller någon annan seriös forskare använda termen »övernaturlighet« om psi. Psi tillhör bara den ofattbart stora del av naturen som vi ännu inte kan begripa.

Däremot är *existensen* av psi så grundligt bevisad som överhuvudtaget är möjligt – jag kommer strax till det. Vad det numera gäller är hur vi ska kunna förstå det – vad det är, hur det sker, och varför.

All banbrytande forskning är från början försök att förklara något gåtfullt. Mycket som nu är vedertagna ämnen för forskning, som drömmar, hallucinationer, hypnos, etc., var det länge ytterst suspekt att forska om. Och mycket långt tillbaka var de flesta fenomen vi i dag känner inom fysik, kemi och astronomi betraktade som magiska och övernaturliga.

Dean Radin hävdar att all vetenskap måste gå igenom fyra faser för att accepteras. I den första, som kan bestå i sekler, hävdas att idén är omöjlig för att den strider mot vissa av vetenskapen etablerade lagar. I den andra fasen medges motvilligt att det kan ligga något i det, men att idén är för ointressant och av ringa betydelse. I den tredje fasen börjar de flesta fatta att idén är inte bara viktig utan har mycket större räckvidd än man tidigare anat. Den fjärde fasen är uppnådd när de skeptiker som i början föraktade allt intresse för idén börjar hävda att det var de som förstod den först. Radin tror att psi-forskningen nu befinner sej i övergången mellan fas ett och två.

På senare tid har de märkliga resultat som faktiskt uppnåtts börjat tränga in hos några av de mer öppna bland de välkända skeptikerna, t. ex. den nyligen avlidne Carl Sagan. 1995 gjorde han uppseendeväckande medgivanden. Han skrev då att man borde ägna vetenskapligt studium åt såväl telepati som psykokinesi och sådana fall, där barn faktiskt berättar om ett annat liv och anger detaljer som visat sej vara helt korrekta och som de omöjligt kunnat ha någon kännedom om.

Radin går dock inte in på reinkarnationstanken i boken, inte heller på nära-döden-upplevelser, *out-of-body*-upplevelser, poltergeist m. m. Inte för att han avfärdar dem utan för att de inte går att bevisa med vedertagna vetenskapliga metoder. Det gör däremot telepati, klärvoajans, prekognition och psykokinesi.

Eftersom vittnesmål är opålitliga, minnet är selektivt och uppfattningsförmågan lättsuggererad, så skulle inte miljoner anekdoter om upplevda fall tas som bevis i vetenskaplig mening. För det krävs många upprepade försök under identiska betingelser, där alla andra orsakssamband kan uteslutas. Och detta är just vad psi-forskarna har ägnat sej åt i flera decennier, främst i små team vid universiteten i Amsterdam, Edinburgh, Nevada och Princeton, samt i militära och industriella laboratorier.

Det kriterium som ställts upp för att något ska vara säkert ställt är ett utfall där psi är statistiskt mer sannolikt än slumpen med oddsen hundra mot ett. Och i de studier Radin redovisar med en fullkomligt bedövande utförlighet och noggrannhet är oddsen oerhört mycket högre.

TELEPATI

Överföring av bilder eller tankar mellan två medvetanden utan känt mellanled.

Inga mödor verkar ha sparats för att undanröja alla tänkbara felkällor, såsom gemensamma minnen, tankevanor, omedvetna nyckelord, associationsbanor etc. I drömtillstånd är telepati särskilt vanligt och lätt att verifiera. Träffprocenten i jämförande drömstudier var så hög att oddsen mot slumpen var 75 miljoner mot ett.

Skeptikerna ändrar emellertid ständigt de krav som måste vara uppfyllda för att de ska kunna acceptera resultaten, och därför förfinas metoderna fortlöpande. De blir alltmer tekniskt sofistikerade för att uppnå högsta möjliga exakthet, på bekostnad av rikedom och intensiteten hos de bilder som förmedlas. Den s. k. ganzfeldmetoden, där försökspersonerna isoleras totalt från alla andra sinnesintryck, är numera helt datorstyrd och ger en träffprocent där oddsen mot slumpen är tio miljoner mot ett.

Skeptikernas sista försvarslinje brukar vara att det kan finnas en massa undanstoprade studier i byråldor med idel negativa resultat som skulle neutralisera de

positiva statistiskt. För att »nullifiera« det nyssnämnda resultatet skulle det emellertid krävas att det fanns 423 lika omfattande negativa studier som stoppats undan.

Tar man samtliga kända studier som gjorts med ganzfeldmetoden på olika platser i världen, blir träffprocenten inte mindre än 32. Det innebär odds gentemot slumpen på en miljon miljarder mot ett.

KLÄRVOAJANS

Fjärrsyn, upplevelse av något på avstånd, utan känt mellanled.

Det här kan också innefatta dofter, smak, känsel och ljud. Varken avståndets storlek eller elektromagnetisk avskärmning tycks spela någon roll för resultatet. Man har funnit stor skillnad mellan individer i detta fall. Cirka en procent av befolkningen tycks ha förmågan till klärvoajans. Den tycks inte gå att träna upp. Däremot ökar mottagligheten för all psi betydligt vid hypnos. Vad man anser möjligt, liksom vad man anser omöjligt, påverkar nämligen i hög grad vad man uppfattar. Och det gäller inte bara psi, som bekant. Det har att göra med hjärnans egenskap av filter, som tar bort från medvetandet allt som vid tillfället inte behöver tas in, upplevas eller tänkas.

För att nå maximal exakthet har man också här fått skala bort allt utom det mätbara, vilket gör arbetet ganska trist och tålmodsprövande. Det idoga slitet med kortgissning i slutna kuvert och dylikt har dock rikligt belönats. Träffprocenten av alla korrekta utförda studier gav i genomsnitt en nivå där oddsen mot slumpen var en miljard miljarder mot ett.

PREKOGNITION

Upplevelse av framtida fenomen eller händelser som inte kunnat erhållas på annat sätt.

Det här är betydligt mer omstörtande för vår bild av verkligheten och våra liv. Att se igenom materien och utväxla budskap mellan hjärnor, det verkar ändå på något sätt ligga inom ramen för det tänkbara. Att däremot se vad som händer i framtiden, det innebär att den redan existerar och berövar oss vad vi menar med frihet. Hela vår föreställning om tiden skulle då vara en illusion.

Väldigt många lever med dubbla tidsbegrepp, utan att riktigt inse det: de anser sej råda över sitt liv samtidigt som

»Den skönaste och djupaste känsla vi kan uppleva är erfarenheten av mystik. Den sår fröna till all sann vetenskap. Den för vilken denna känsla är främmande, den som inte längre kan förundras och stanna upp i vördnad, den är så gott som död.«
ALBERT EINSTEIN

det redan är utstakat av Gud eller stjärnorna eller något annat. Men det är ändå i framtiden – med prekognition *finns allt nu*.

Alla de hundratusentals exempel som berättas i världen sekel efter sekel gör prekognition sannolik. Att bevisa den genom strikt vetenskaplig metod är betydligt svårare än när det gäller klärvoajans eller telepati. Men nu är det ändå gjort.

Bortom allt rimligt tvivel har det kunnat beläggas att vissa människor har förmågan att uppfatta händelser och skeenden som tillhör framtiden. För att utesluta alla felkällor måste framtiden här vara närliggande, men det ändrar ju ingenting ur principiell synpunkt.

Ett tålomdsprövande och omsorgsfullt arbete under alltmer rigorösa former, och under övervakning av skeptiker, har pågått i flera decennier med att låta folk gissa i förväg vilken bild eller symbol som, inte visas, utan *kommer att* visas. Givetvis måste försöksledarna själva vara garanterat okunniga om detta, för att utesluta telepati eller klärvoajans. Alla möjligheter till fusk har varit uttraderade.

Även här gäller att en del människor har förmågan i högre grad än andra. Resultatet av 248 studier var en träffprocent som innebär att oddsen mot slumpen var en miljard mot ett. Det är också bevisat att man kan reagera fysiologiskt på kommande händelser utan att ha en aning om att de ska inträffa. Det har kunnat beläggas genom mätningar av puls och hudspänning.

PSYKOKINESIS

Psykets inflytande på materien.

En kolossal mängd experiment har gjorts med elektronisk slumpgenerator, den moderna motsvarigheten till tämningskast, där människor med blotta viljan kunnat påverka utfallet. Effekten är inte stor, men den är jämn och statistiskt säkerställd. Den överträffar slumpens sannolikhet med över en triljon mot ett!

Psykets makt över fysiska skeenden i kroppen är också synnerligen väl belagd. Det finns t. ex. människor med s. k. dubbla personligheter. De upplever sej som två olika personer och växlar mellan dem. När de är den ena kan de ha en viss sjukdom, när de är den andra kan de ha en helt annan sjukdom. Och det är inte fråga om hypokondri. Det är fullt mätbara sjukdomar som diabetes och ledgångsreumatism.

Vilka processer som här ligger bakom är fortfarande till stor del en gåta. Lösningen på den skulle revolutionera all sjukvård, det står helt klart.

Att healing kan vara mycket verkamt erkänns numera även av många inom skolmedicinen, säkert under påverkan av den så ofta positiva effekten av placebo-mediciner, dvs. läkemedel med låtsas-substans, där patienten är övertygad om den verkande kraften. Psykets roll är nyckeln. Ur allt det här har på senare år vuxit fram en helt ny vetenskap, psykoneuroimmunologi.

Okända psi-faktorer kan vara inblandade i många oförklarliga datorhaverier, kärnkraftincidenter, flygplansolyckor etc., och psykokinesi är därför föremål för hemligt studium i militära och industriella sammanhang. Liksom telepati, klärvoajans och prekognition har den här forskningen i hemlighet stötts under kalla kriget av både NSA, CIA och US Army, eftersom man sett stora militära möjligheter i den. Radin har själv under flera år deltagit i sådan regeringsunderstödd forskning. Först några år efter det kalla krigets slut blev det möjligt att lyfta på sekreterisen.

Under tiden fick han vackert lyssna på de okunniga skeptikernas hån och löje, utan att kunna avslöja vad han visste. »Ingenting fick yppas om det faktum att US Army höll sej med ett team av fjärrskådare, att dessa deltog i hundratala fjärrsynsuppdrag, och att tullen, knarkpolisen, FBI, CIA och Secret Service alla hade förlitat sej på detta team under decennier, ibland med förbluffande resultat.«

Statistikern Jessica Utts vid University of California hade 1995 i uppdrag av kongressen att utvärdera den regeringsstödda psi-forskningen. Hon konstaterade att resultaten »går långt utöver vad som kan förväntas av slumpen. (...) De kan inte förklaras av fusk eller felgrepp.(...) Fortsatta experiment bör fokusera på förståelsen av hur dessa fenomen verkar och hur de kan nyttiggöras. Det är nu föga meningsfullt att fortsätta sökandet efter bevis.«

Ett visst nyttiggörande pågår redan i olika former inom medicin, teknologi, detektivarbete och affärsvärld. De börsmäklare och finansmän som anlitar psi-begåvningar brukar hålla tyst om saken, dels för att inte bli till åtlöje, dels för att själva behålla vinsterna. Radin påstår att

framgångsrika investeringsanalytiker har anförtrott honom, att psi-tekniker i all tysthet börjar spela en allt viktigare roll på Wall Street.

Redan 1982 testade St Louis Business Journal under ett halvår hur en framtidsskådare presterade på börsen jämfört med professionella börsmäklare. Psi-mannens resultat överträffade arton av de nitton professionella trots att han saknade all utbildning eller träning på området.

Hur i herrans namn ska vi nu tolka allt det här?

Radin har några olika hypoteser som jag inte är kapabel att bedöma. En närliggande men otillräcklig handlar om medvetandet. Som nämnt tycks en av hjärnans huvudfunktioner vara att från medvetandet *utestänga* all information som uppfattas som skadlig, onödig och belastande. Detta stämmer helt överens med det faktum att barn och djur, vilkas medvetanden är mindre utvecklade, har betydligt mer av »sjätte smine« än vuxna människor. Det stämmer också med det faktum att mystiker uppnår sina tillstånd av att vara ett med allt och förstå sammanhangen, när de länge har tränat sej i att utesluta alla yttre störningar, alla sinnesintryck och tankar. När filterfunktionen inte längre behövs så öppnas kanalerna till bakomliggande och tidlös information.

Inte sällan leder forskning på ett område till genombrott på ett helt annat. Psi-forskningen kan därför leda till helt nya insikter om medvetandet och filtret. Vad är det? »Vem« är det som sällar? Och varför?

Parallellen har ofta dragits mellan psi och kvantteorin i »den nya fysiken«. Inte så att psi måste »söka stöd« hos den. Men när forskarna famlar efter tolkning av dessa obestridliga fenomen så infinner sej omedelbart överensstämmelsen med kvantteorins »ickelokalitet«, dvs. att objekt eller fenomen kan ha samband med varandra utanför tid och rum. De påverkar varandra genom något som inte är orsak-verkan. Kvantteorins grundare lutade åt uppfattningen att allting står i ett ömsesidigt beroendeförhållande till allting annat, och talade om världsalltet som »en stor tanke«. Det tycks nu finnas indicier på att biologiska system är ytterst känsliga för kvantumeffekter och kan utnyttja dem på ett särskilt sätt som vi knappt har börjat utforska.

»Människan besitter också förmågan att se sina vänner och de omständigheter de befinner sig i, även om dessa personer är tusen mil bort just då.«
PARACELSUS, 1493-1541

Att levande väsen utmärks av rörelse och förändring har vi länge vetat. Men detta tycks även gälla materien och allt som existerar. Något slag av kommunikation pågår ständigt, en oavbruten feedback mellan allt och alla som gör utvecklingen så oförutsägbart och samtidigt så omutlig. Om vi fullt ut förstod prekognitionens natur, skulle vi då kunna påverka och ändra den framtid som vi ser glimtar av? Radin anser faktiskt inte detta uteslutet. Hur han tänker sej det överstiger dock definitivt min fattningsförmåga.

Psi är inte *oförenlig* med etablerad neurologisk vetenskap. Däremot är den oförenlig med en reduktionistisk syn, dvs. en som utesluter en annan verklighetsgrund än den materiella. Psi kan inte heller förstås enbart utifrån den klassiska vetenskapens grundantaganden.

Radin har en grundläggande optimism ifråga om möjligheten att radikalt vidga förståelsen av bakom- och underliggande verkligheter. Ett verkligt genombrott i förståelsen av psi skulle kunna avskaffa tron på »det övernaturliga« och på religiösa mirakler. Det skulle klagöra att *allting är mirakulöst*. Att undren finns överallt, här och nu. Men ett sådant genombrott lär dröja, eftersom den helt övervägande delen av forskarsamhället alltså betraktar psi som oseriöst flum. De har helt enkelt aldrig brytt sej om att ta del av den solida bevismängd som har byggts upp under många decennier. Varför?

Forskarna blockeras av sina fördomar. Deras vetenskapliga paradig är ofta lika omedvetet för dem själva som vattnet är för fisken. Man ser helt enkelt inte sådant som man är förvissad om inte existerar, det är väl dokumenterat. Man letar i ljuset under lyktan, eftersom det är för mörkt där man tappade nyckeln.

Vidare har det gått mycket prestige i frågan. Det finns också en ganska ogrundad rädsla för att erkännandet av psi skulle släppa fram en flod av mörka krafter som skulle radera den verklighetsbild man byggt sin karriär på.

Dubbelmoralen är utbredd bland forskarna i den här frågan. De kan i sitt yrke tytydigt stå för en materialistisk livssvil, medan de på söndagarna går i kyrkan (boken handlar om USA) och uppriktigt ber till Gud om lycka och hälsa för sej och sin familj. Yrkesmässigt är det bara de riktigt

stora genierna som Einstein och Hawking etc. som tillåts uttala sej om en andlig verklighet, och då är det plötsligt ett bevis på deras storhet.

Det är militära intressen som hittills visat mest generositet när det gäller den här forskningen. Därför finns det onekligen skäl att vara måttligt entusiastisk, ja synnerligen vaksam, inför framtida tillämpningar. Men att det akademiska etablissemanget så länge föraktat psi-forskning har ingenting att göra med att den skulle kunna bli farlig – det framgår klart av den forskning som tvärtom tillerkänns hög status. Arrogansen beror i stället, förutom på vanetänkandet, på frånvaron av anslag och karriärmöjligheter, samt rädslan för att verka udda och lite störd. En forskare som väljer detta område som sitt primära tar en avgjord risk för sitt anseende.

Många av Radins kolleger utgick ifrån att han måste ha haft något slags psykisk kris eller mystisk upplevelse när han valde detta suspekta forskningsfält. Men han tyckte bara det var rena drömmen för en djärv och verkligt nyfiken forskare. Inte för att han ser ner på mystiska upplevelser, tvärtom.

De som haft starka mystiska upplevelser talar ogärna om dem annat än med sina närmaste, eftersom de skulle betraktas som lite störda av de flesta. Faktum är dock att just erfarenhet av mystisk upplevelse har visat sej mycket starkt korrelerad till toppvärden i psykisk hälsa, enligt ett standardtest i ämnet. Ingen annan faktor hade så signifikant samband med toppvärdena.

Skepticism är förvisso bra och livsnödvändigt i många sammanhang. Men den måste också kunna gälla skepticismen själv. Skepticism är en sekundär hållning. Den kan inte leva på sej själv, utan lever alltid av något annat, t. ex. den vetenskapliga materialismen. Och om detta något aldrig får ifrågasättas på någon punkt så handlar det inte längre om skepticism utan om tro.

Skepticismen har paradoxalt nog vidmakthållit en avgrundslig okunnighet om psi som uteslutande har spelat de verkliga charlatanerna i händerna. Radin går mycket noggrant igenom och bemöter mängder av typiska förvrängningar och missuppfattningar i massmedier och populärkultur, där verklig psi behandlas på

samma sätt som blödande statyer och gråtande tavlor. Han finkammar också läroböcker i psykologi som antingen ignorerar ämnet totalt eller förlitar sej på tredjehandskällor av troende skeptiker.

Det mäts också friskt med olika måttstockar. Många vetenskaper är högt respekterade trots att det aldrig kan bli fråga om upprepade försök under identiska villkor, t.ex. historia, arkeologi och meteorologi. Och när det gäller naturvetenskap tar de flesta för givet att allt har gått rätt till, trots att fusk förekommer överraskande ofta.

Dessutom lyser de omhuldade upprepningarna ofta med sin frånvaro. Det ger nämligen mycket mer status att själv göra nya försök än att bara upprepa andras. Och slutligen kräver man annars sällan de utomordentligt höga odds mot slumpen som psi-forskningen fått fram. I fysiken ansågs t.ex. den s.k. mega-minus-partikeln bevisad redan efter två lyckade försök av 200.000!

Jag har trots allt lite svårt att oresserverat anamma Radins huvudbudskap: eftersom allt vi hittills upptäckt en gång varit magiskt och oförklarligt så kommer även detta en gång att bli självklart för oss. Det *kan* ju faktiskt vara så, att dessa dimensioner bara på ett helt inadekvat sätt kan fångas in genom våra vetenskapliga metoder. Det kan också mycket väl finnas dimensioner som är ohjälpligt otillgängliga för oss på grund av vår en gång för alla givna begränsade utrustning. Det betyder inte att dessa dimensioner är »övernaturliga«, bara att vi kanske är otillräckliga, ungefär som att igelkotten aldrig kommer att bli särskilt bra på att hoppa.

Men arbetshypotesen ska förstås ändå vara att det kommer att gå. Vi ska ha den gamla kära humlan som vårt föredöme, hon som skulle ha lagt av att flyga för längesen om hon lyssnat på vetenskapens dåvarande ståndpunkt att det var omöjligt.

Vi kan också hålla i minnet vad ledarskribenten på Boston Post skrev år 1865: »Väl insatta människor vet att det är omöjligt att överföra röster genom trådar. Och om det vore möjligt att göra så, skulle det ändå inte ha något praktiskt värde.«

Eva Moberg är författare. Hon fick Söka-rens klokpris för 1998.

Ängeln som övervakar Jorden

Ny bok - Årets andliga höjdpunkt!

Boken är dikterad för Anna Berg av Jesus och Ärkeängeln Gabriel. Den kan liknas vid en andlig handledning och fokuserar på den transformation som människan skall genomgå. Den handlar också om Jesu återkomst i vår värld och känns ibland mycket omtumlande. Texterna är vackra, oerhört starka och transformerande. Tidigare har utgivits "Den Nya Bergspredikan" och "Mästaren Predikar".

Beställ: ♦ på nedanstående adress
♦ per fax 08-87 27 96, tel 08-87 34 36
♦ per Pg 486 78 74-2

Introduktionspriser:

1-2 ex 120 kr, 3-5 ex 110 kr, 6 ex och fler 100 kr
Frakt: 20 kr/ex, 40 kr/2 ex, 45 kr/3-5 ex, 70 kr/6+ ex

Kanaliseringar av De Uppstigna Mästarna!
Prenumerera 1999. Pris: 200 kr för 5 utgåvor.

Sann Anda Förlag
Box 17041, 161 17 Bromma

Sökarens hemsida på Internet

<http://www.sokaren.se>

Vivekananda, en stor läras förkunnare
"Hinduism" i Walt Whitmans diktning
Den oförgångliga filosofin enligt Aldous Huxley
Tankar inom modern fysik
Vetenskap och mystik
Vad kan vi lära av Buddha?
Kan Guds existens bevisas?
Gud – en gåta
Försöksledareffekten
Biskop Robinson. Gud är vårt väsens grund
Mirakelmannen Olle Jönsson
Åke Lindgren. Var går gränsen för tankens makt?
de la Warr-radionin
Reinkarnationens mysterium
Agneta Uppman. Ut ur kroppen-upplevelser
UFO
Bermudatriangeln
Astrologi fungerar!
Stora tankar i vår tid
Intuition, vad är det?
Vetenskapens verkliga natur
Att resonera förnuftigt

Tankar

Av Bengt Petersen

Osynlig gäst

Vi är rädda för tystnaden och försöker jaga bort den med allehanda aktiviteter: radio, TV, video, sällskapsprat. Men tystnaden är omodern, uråldrig och outtröttlig. Den kan vara kall och hård som en frostig vintervind eller den kan vara som en smekning av din älskades hand. Den kan uppsöka dig var och när som helst, på bussen eller tåget, i ensamhet eller i sällskap och du sneglar försiktigt på de andra, om de också märker den osynliga gästen.

Till Kerstin

Jag minns att du tog min hand och sa: nu har jag gjort mitt och snart reser jag härifrån. På din begravning fick du tre skovlar mull på din kista. Mull skall du åter vara, sa prästen. När jag gick hem genom Pålsjö skog tänkte jag att visst är du mull och aska. Du är jorden som jag trampar på. Du är vind, vatten och stjärnor, och du är alltid nära mig. Du finns i allt omkring mig.

Gränsen finns kvar

Gränsen mellan natt och dag. Gränsen mellan ljus och mörker. Gränsen mellan ung och gammal. Gränsen mellan himmel och jord. Gränsen mellan liv och död. Gränser är till för att överskridas. Men gränsen finns kvar.

Över gränsen

Endast den sönderrivne går över gränsen. Endast den krypande kommer fram. Ingen går över gränsen leende och med hög buret huvud. Ingen kommer med knäppta händer. Händerna måste vara öppna och tomma.

Gåtfull tystnad

Längst bort och längst ner, vid barndomens slut eller början, är allt mörkt och tyst och orörligt. En gåtfull vakande orörlighet. Hur kan det vara så? Levde jag inte då? Fastän mörkret kring denna tid är fullständigt och totalt upphör jag aldrig att medvetet söka mig dit i hopp om att en gång allt ska ligga öppet och solbelyst för mig och det förflutna ska avslöja sina hemligheter.

Mitt lilla barn, som jag en gång var, du upphör aldrig att söka mig.

Dimman

Dimman ligger tjock och ogenomtränglig kring min barndom. Den döljer de händelser och skeenden som en gång tilldrog sig i nuets klappande hjärta. Ibland skymtar jag mig själv genom små hål i dimman. I varje fall tror jag att det är jag. Jag vet inte säkert. Det kan vara någon annan. Jag ser inget ansikte, bara en suddig gestalt som döljs bakom de drivande dimslöjorna. Jag anar något, skymtar konturerna av något som en gång fanns, men den mäktiga dimman behåller för sig tidens dunkla hemligheter.

Stegen

Ibland när jag sitter ner i tystnad hör jag steg som närmar sig, ibland snabba steg, ibland långsamma. De stannar, som om de väntade på något. Vill de hinna ifatt mig eller är de på flykt? Ibland försvinner de och jag undrar om de nått sitt mål eller själva blivit upphunna. Men snart hör jag stegen igen, hur de närmar sig.

Förbjudet område

FÖRR eller senare kommer du till en gräns där det står skrivet: FÖRBJUDET OMRÅDE. Akta dig! På andra sidan finns ett liv som kan döda dig.

Förlaget Det Blå Ljuset

Eivor Hansson, Nickelgr. 18 D¹, 162 56 Vällingby
Tel. 08-87 77 41

Läsares uttalanden:

Böckerna
Det Blå Ljuset
och
Diamanthjärtat
av Eivor Hansson
utstrålar helande energi från
Jesus & Jungfru Maria m. fl.

Pris 250:-/st + frakt

”När jag lade boken på en persons onda ben, så kändes den som en värmedyna och hon utbrast: 'Detta är ett under!' ”
Irene P., Sunne

”Jeg løftes opp og hele meg vibrerte fra føtterne og opp genom hele min kropp. Det var en himmelsk følelse som jeg unner alle å oppleve.”
M. Pedersen, Oslo

Gåvor till stödfonden

Birgitta Tillander, 50:-, Michael Thurefors, 50:-, Inger Jansson, 100:-, Lucien Savin, 100:-, K.G. Häggström 50:-, Marie Ehne, 250:-, Elsa Haaker, 500:-, Eva Lindström, 100:-, Denis Lindbohm, 50:-, Gordon Rooth, 50:-, Lizz Wernerth, 50:-, Inger Karlsson, 100:-, Bertil Wigurd, 50:-, Ruth Kellerman, 50:-, Kenneth Borg, 50:-, S. O. Fransson, 150:-, Lena Hasselrot, 250:-, M. Inkinen, 50:-, Hans A. Söderquist, 50:-, Kristina Bryngel, 50:-, Torsten A. Lilja, 100:-, Desy Kallberg Viksten, 150:-, Erik von Gruenewaldt, 100:-, Signe Ohlsson, 50:-, Enar Andersson, 50:-, Bernt Bendelin, 100:-, Anonym, 150:-, Claes G. Asker, 50:-, Gertrud Knepler, 50:-, Jörgen Engvall, 100:-, Povel Randén, 300:-, Margaretha Fällgren, 50:-, Rolf Andemark, 50:-, Elna Andersson, 100:-, Siv Wilén, 100:-, Sven-Bertil Andersson, 100:-, Göran Brusewitz, 200:-, Liv Gröntoft, 300:-, Stig Forsblom, 50:-, Solbritt Forsling, 50:-, Nils-Erik Fransson, 100:-, Wanja Gottschalk, 50:-, Wolfgang Schumacher, 50:-, Leif Larsson, 50:-, Gunnar Larson, 50:-, Bo Eriksson, 100:-, Inger Larsson, 150:-, Berndt Eriksson, 50:-, Kerstin Skov-Hansen, 50:-, Sigvard Strömberg, 50:-, Gunilla Dahlgren, 50:-, Marianne Edin, 50:-, Teija Nilsson, 50:-, Birgitta Cube, 50:-, Estrid Koch, 250:-, Karin Nilsson, 50:-, Jouni Korhonen, 50:-, Edor Dahlbeck, 50:-, Ulla Malmsten, 50:-, Dolly Granqvist, 200:-, Sven Rosén, 250:-, Lars Skough, 100:-, Asta Frode, 50:-, Folke Burstedt, 50:-, Siv Klaeson, 50:-, Marianne Gustafson, 50:-, Hasse Johansson, 250:-, Irmgard Seitz, 50:-, Gunilla Wessén, 50:-, Laila Ekvall, 50:-, Stina Carlsson, 50:-, Ylva Granberger, 100:-, Crister Gustafsson, 50:-, Helvi Persson, 50:-, Eila Eriksson, 50:-, Harald Karlsson, 50:-, David Cavallin, 50:-, Maylie Andersson, 50:-, Kerstin Pettersson, 50:-, Madeleine Odgren, 100:-, Gunnar Mällberg, 50:-, Anders Wahlborg, 50:-, Bengt Friberg, 100:-, Ramon Sjöberg, 100:-, Krister Grafström, 100:-, Povel Randén, 100:-, Lena Blixt-Lindhagen, 50:-, Ingegerd Gustafsson, 50:-, Gerhard Holm, 50:-, Gunnar o. Sonja Vilson, 50:-, Peter Nordin, 50:-, Jan Teuber, 50:-, Folke Berglund, 100:-, Gunny Larsson, 50:-.

Hjärtligt tack för hjälpen!
Red.

möt Andrew Cohen

Fredag 14, Lördag 15 maj, kl 19.00

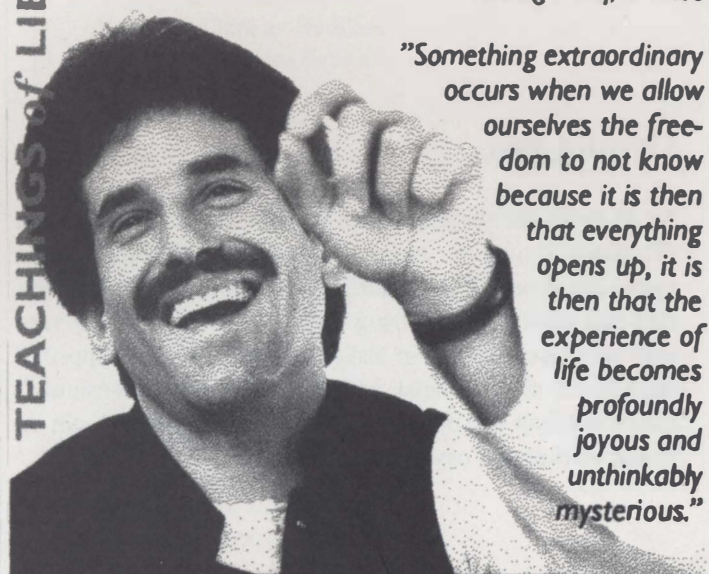
Söndag 16 maj, kl 17.00

Entre 80 kr

på Musikmuseet

Välkommen till gratis videointroduktion på
Center for the Teachings of Andrew Cohen
Söndag 9 maj, kl 19.00

TEACHINGS OF LIBERATION

"Something extraordinary occurs when we allow ourselves the freedom to not know because it is then that everything opens up, it is then that the experience of life becomes profoundly joyous and unthinkably mysterious."

Center for the Teachings of Andrew Cohen
08-458 99 70, Roslagsgatan 48, Stockholm www.moksha.org

Sanna Möten

med vänner och dig själv i vacker natur

Varmt välkommen till vår kursgård vackert belägen vid sjön Hällungen, strax norr om Göteborg. Vi skapar livskvalitet genom att umgås på ett äkta och mer känsligt sätt och genom möten i kärlek, respekt och ärlighet. Under sommaren är vi tillsammans i avslappning, meditation & kreativitet. Som gäst väljer du vad du vill ta del i och du kan komma när som helst.

Paradiso-programmet

7-9 maj	Qvinnohelg
12-16 maj	Odellkurs & Paradiso-helg
12-15 maj	Vision och Verklighet
21-24 maj	Månshelg & Paradiso-helg
4-11 juni	Hawaiiansk Tarmrening
11-13 juni	Måning & Kreativ Energi
25-27 juni	Midsommar Festligheter
26-27 juni	Kreativtets-Experiment
9-18 juli	Sommartestival
23-30 juli	Yoga, Meditation & Food
30 juli-6 aug.	Hawaiiansk Tarmrening
7-9 aug.	Satsang med Tyohar
9-15 aug.	Retreat med Tyohar

Livet är en gudagåva som väntar på att få utforskas och levas i glädje, njutning och kärlek.

Njut av en annorlunda sommar i Paradiset!

Då kan du också prova delar av vårt utbildningsprogram, dvs:
• Utvecklingsprogrammet. Du bor här en tid och deltar i meditationer, sessioner, arbete och möten med alla som är här.
• Universitetskurs i Självkännedom och Utlevelse. Start i september. Nio månader alternativt fyra år.
• Känn Dig Själv. Intensiva 5-dagarskurser i Självkännedom och Personlig Utveckling. En chans att gå på djupet.

Hällungens MeditationsKursgård

Tel & fax 0303 - 77 54 03 Pl 9368, 444 97 Svenshögen
bfr@goteborg.mail.telia.com http://welcome.to/hallungen

INRE HARMONI

Sveriges största alternativmäss

KROPP

&

SJÄL

Allt inom
New Age

Ring för
program!

Med utställare från hela landet

- ♥ Göteborg 4-5/9 -99
- ♥ Umeå/Universum 2-3/10 -99
- ♥ Helsingborg/Idrottens Hus 6-7/11 -99

Gratis föredrag, scenprogram, spå dig, astrologi, aura-fotografering, handläsning, numerologi, akupunktur, massage, healing, naturmedel, örter, stenar, kristaller, indianhantverk, smycken, litteratur för självutveckling, CD-musik, meditationskassetter m.m.

Är Du utställare - ring och prata med oss om vår lågprisprofil!

ARISTO 2000

Britt Rudolfsson, Småbränna 37, 914 95 GRÄSMYR
Tel: 0930-702 53, 0930-702 54, Fax: 0930-702 12
Mobil: 070-339 00 85 och 070-213 50 43

Den enligt många upplevelse
STÖRSTA ANDLIGA SKRIFTEN
I MODERN TID

"MIRAKELKURSEN"

Har även Du funderat på att studera
A COURSE IN MIRACLES® - ACIM® -?

PARADIS PENSIONAT

HÄR KAN DU DET

RINKESTA SLOTT - naturkönt beläget utanför Eskilstuna.
PARADIS PENSIONAT - "PARADISET" - mellan Näsby och Eksjö på smällande högländ, 270 m.ö.h, i en sant paradisk miljö - samt i HELSINGBORG (se nedan).

DET KAN DU PÅ

Föredraget "ÅTER TILL KÄRLEKEN": under året i bl a Växjö, Jönköping, Huskvarna, Kristianstad, Örebro, Värnamo, Halmstad, Skövde, Nyköping, Linköping och Falun.

Alla dessa föredrag vidareutvecklas under fristående
Veckoslutseminarier om ACIM: på "PARADISET":

29-31.1, 26-28.3, 28-30.5 1999

Grundkurser: på "PARADISET": 11-20.6

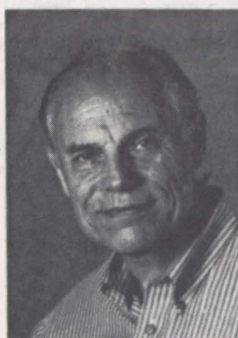
på RINKESTA: 2-11.7, 16-25.7. Säkra Din kursplats i god tid!

Fortsättningskurser: på "PARADISET": 30.7- .

på RINKESTA: 20-29.8. Boka i god tid!

Studiecirkel: HELSINGBORG, på kvällstid varaman vecka.

Månadsträffar: för erfarna såväl som mindre erfarna ACIM-studerande inom ramen för Huvudkursen "PARADISET", ett veckoslut i månaden (start fredag kl 18.00 med middag, avslutn. söndag kl 17.00-18.00 med middag). 8-10.1, 5-7.2, 12-14.3, 9-11.4, 14-16.5, 4-6.6.

Specialkurser: "Följ med på vägen till inre harmoni", en kurs-helg i teoretisk och praktisk inre utveckling. Fortlöpande.

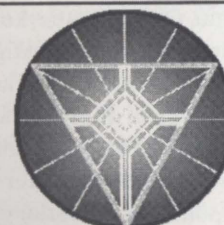
SOM KURSLEDARE HAR DU

Hans-Jörgen Gerloff, fil. mag. i naturvetenskapliga ämnen, humanolog och ACIM-terapeut, esoteriker och andlig inspiratör på bred front och sedan ett drygt tiotal år känd som tolk för och erfaren kursledare i "A Course In Miracles".

Avsikten är att ge underlag för att praktiskt kunna förändra den enskildes personliga livssituation i positiv riktning mot att fungera och därför också må bättre! Du spar tid och kraft genom att inse att

HÄLSA ÄR INRE HARMONI!

Du är välkommen att per telefon eller brev rekvidrera en kursbeskrivning samt praktisk information om dels PARADIS PENSIONAT, dels RINKESTA SLOTT, kost och logi, priser, vägbeskrivning mm. Alla praktiska upplysningar genom ESOTHE ACIM-KURSER, Hans-Jörgen Gerloff, Ryttmästaregatan 3 B, 254 53 Helsingborg, tel. 042-13 56 94 eller 042-14 08 10. Var vänlig ange tydligt egen adress och helst tel.nr.

Shekinah Media

Box 6028, 187 06 TÄBY. Tel/fax 08-510 126 06.
www.algonet.se/~shekinah

På väg mot bevisning...!

Indicierna hopar sig för en djupare världsbild som närmar sig religionens sfär!
Spännande gränsforskning om UFO, liv efter döden, interdimensionell kommunikation!

Beställ bok- och videodokumentärena

TV kontakt med Andra Sidan (teknisk kontakt med döda) bok 219 kr, video 229 kr
Närkontakt med UFO bok 239 kr (UFO-gåtans lösning?), video 199 kr (6-punktsystem)
av Eva Olsson & Tony Eckardt

Porto ingår! Betala vid leverans. Vi bifogar inbetalningskort.

TAROT

Vägvisare i personlig
och andlig utveckling
ur ett jungianskt perspektiv

3300 kr.

Marie-Louise Cronstedt
känd psykolog med religionshistoria

08/641 58 67

Sommarkurser i Värmland
Att växa med symboler

Kurserna vänder sig till
den
växande människan.

Skicka efter kursprogram!

En vecka
26:e juli - 1:a aug.

ASTROLOGI

Upptäck Dig själv i ditt
horoskop! Dina möjligheter,
potential, relationer etc.

1900 kr.

Annika Johansson
känd Astrolog

Fyra dagar
22:a - 25:e juli

0590/504 47

En god idé: annonsera i Sökaren!

Martin Johnson

professor i parapsykologi

Intervju: Viveka Lindgren

Foto: Göran Buhre

En gång i tiden trodde Martin Johnson att det flammande norrskenet var de dödas andar som skulle hämnas på den som förde oväsen. Då var han fem år gammal och utförde sitt första parapsykologiska experiment för att ta redan på sanningen. Idag är han en av världens få professorer i parapsykologi – numer emeritus.

Martin Johnson är född 1930 i Malå, en liten by i västra Lappland där uråldrig folktro och samisk magi genomsyrade hans uppväxt. Där fanns farmor som stämde blod, farfar som hade mött det gåtfulla vitterfolket och mormor Jenny som hördes varsla innan hon kom.

– Jag minns att jag själv och andra personer också upplevde dessa märkliga förebud. Vi kunde tydligt höra hur hon närmade sig ytterdörren och borstade av sig snön. Men när vi tittade efter var det alldeles tomt där ute! En stund senare kunde samma ljud upprepas igen och då kom verkligen mormor Jenny på besök! Man brukade säga att vissa personer var "starka i anden", och det var deras tankar som åstadkom de spöklika ljuden innan de själva var där.

– Detta är ett fenomen som många människor har upplevt. Kanske kan det bero på en paranormal förmåga, en sorts tankeöverföring. Men det kan också handla om ren suggestion. Första gången kom varselljuden av en tillfällighet, sedan tror man sig höra ljud som inte finns där. På samma sätt som ett rätttegångsvittne tror sig ha sett det man förväntat sig av honom. Och när en sörjande människa får besök av sin döde make, är det troligen en bild av den avlidne som skapats i den egna hjärnan, menar Martin Johnson.

– Vi ser oftast det vi vill se, beroende på våra föreställningar om tillvaron. Numera talas det om UFO:n och utomjordingar "där ute", förr var det väsen som älvor, vättar eller troll som befolkade det okända. I Lappland trodde många fortfarande på vitter under min uppväxt, de är ju en norrländsk variant av vättar.

Martin Johnson minns berättelserna från sin barndom om det gåtfulla och undanglidande vitterfolket som lurade överallt i skuggorna och i underjordens mörker. Ibland visade de sig ovan jord, rödklädda, och inverkade då på människornas liv. Man fick inte reta upp vittorna, då kunde de hämnas gruvligt. Farfar hade själv mött dem, sa han, och han berättade en gång att han hade sånt besvär med att flytta gödselrännan som han just byggt i lagården. Den hade nämligen råkat hamna precis ovanför vittornas matbord, och om han inte genast tog bort den var han mycket illa ute!

I Lappland trodde man också på nåjderna – samernas

trollkunniga schamaner med sina speciella förbindelser med naturens farligaste krafter.

– Enligt samisk tro var det de dödas andar som visade sig när norrskenet flammade och sprakade på natthimlen. Då gällde det att ta sig i akt, och vara alldeles tyst. Det var fruktansvärt farligt att väsnas eller vissla, varnade alltid våra samiska grannar – då skulle andarna sjunka ner mot jorden, komma närmare och närmare – och till sist sluka en!

– Som 5-åring gjorde jag mitt första parapsykologiska experiment, kan man säga. En kväll när norrskenet var riktigt starkt tog jag mod till mig – och visslade högt för att se om ljuset där uppe verkligen skulle komma ner och fånga in mig. För säkerhets skull hade jag lämnat köksdörren öppen – så att jag skulle hinna gömma mig för andarna. Men ingenting hände och efter det var mycket av min rädsla för sagor och spökhistorier borta.

Blev parapsykolog

Fascinationen för ovanliga himlafenomen fanns i alla fall kvar. I ungdomsåren studerade Martin Johnson astronomi, men så småningom kom det paranormala att bli hans allt överskuggande intresse.

– Jag var då besatt av hypnosens möjligheter och läste allt som fanns att läsa om oförklarliga händelser. Jag utförde mer eller mindre lyckade hypnosförsök på mina kamrater och experiment med psykokinesi, dvs att påverka förmål med tankekraft. Antagligen bottnar detta intresse för det okända i alla dessa sägner och magiska föreställningar som fanns i min omgivning under uppväxten.

Martin Johnson, som numera är bosatt i Lund, är Sveriges ansikte utåt inom parapsykologins område. Mellan 1973 och 1988 hade han den prestigefyllda tjänsten som ordinarie professor i parapsykologi vid Utrechts Universitet i Holland. Han har gjort sig känd som en forskare med stränga vetenskapliga krav på experimenten och har under åren blivit skeptisk till många så kallade övernaturliga fenomen.

– En av orsakerna är att en del fusk avslöjats i samband med vissa laborieförsök. Det händer tyvärr att forskare medvetet eller omedvetet styr dem i den önskade riktningen.

Martin Johnson har också varit med och undersökt flera

så kallade spökhushus, där det handlat om helt andra krafter än de från andra sidan. Han minns bland annat ett hus i Skåne som påstods vara hemsökt av poltergeistandar. Flera familjemedlemmar berättade att möblerna i ett visst rum på ett kusligt sätt tycktes få eget liv. Tavlor vred sig, släktfotografier föll i golvet, det uppstod underliga vattenpölar här och var. En gammal pendyl i rummet som stått tyst och stum i årtal skulle plötsligt ha börjat gå igen. Detta hade pågått en lång tid och särskilt modern i huset var mycket uppskrädd. Man trodde att osynliga andeväsen tagit huset i besittning.

– Jag kom dit med en assistent och vi märkte snart att spökerierna bara tycktes inträffa när den vuxne sonen fanns i närheten. I början tänkte vi att det möjligen kunde vara hans egna psykiska krafter som fick saker att röra sig, alltså psykokinesi. Men fenomenen verkade ha en annan förklaring, eftersom absolut ingenting hände därinne när "spökrummet" förseglades. Detta blev aldrig helt bevisat, men efter många observationer i huset tydde mycket på att sonen tidigare osedd smitit in i rummet, flyttat möblerna, hållt ut vatten på golvet och satt i gång klockan – som länge kan ha stått ouppdragen!

Vid ett annat tillfälle avslöjades "andarna" direkt på videokameran under en parapsykologisk undersökning. Detta var ett omtalat spökhushus i Tyskland där en "osynlig hand" kastade ut saker genom fönstren på nätterna. Där visade det sig att fenomenen framkallades på ett naturligt men mycket utstuderat sätt.

– Forskningsteamet satte upp videokameror överallt för att se vad som försiggick i huset. Filmen avslöjade då att familjens 12-åriga dotter smög ut i vardagsrummet på nätterna, kastade ut porslin och askkoppar genom fönstret, och sen snabbt och ljudlöst försvann in till sitt rum igen! Sedan väckte hon de andra med skräckslagna rop: "Mamma, mamma!"

Det framkom senare att modern nyligen gift om sig, men att flickan ogillade sin styvfar och kände sig åsidosatt. Kanske var "spökerierna" hennes sätt att få mammans uppmärksamhet?

– Ofta har man hittat just dolda familjeproblem och andra psykologiska orsaker till dessa poltergeistfenomen. Det finns förstås sådant som fortfarande är ett mysterium men som varit omöjligt att undersöka vetenskapligt.

Skeptisk till medier och spiritismen

– Kontakter med andevärlden tror jag egentligen inte på, betonar Martin Johnson. Det mesta som till exempel hände i gamla tiders seansrum visade sig vara utstuderad bluff. Så avslöjades till exempel det välkända danska mediet Einer Nielsen en gång med gasväv i ändtarmen som skulle likna framvällande ektoplasma!

Men dessa spektakulära seanser som ofta försiggick i mörker finns knappt längre. Istället talar moderna medier om andar, änglar och ljusguider som de ser runt sina klienter.

– Andebudskapen tycks vara sånt som stämmer in på de flesta människor. Många av dessa medier och siare är mästare på att avläsa andras minspel och säga det folk helst vill höra. Inom

new age-rörelsen verkar det finnas åtskilliga som gör vad som helst för pengar eller publicitet.

– Jag glömmar aldrig ett omtalat så kallat klärvoajant medium jag besökte i Malmö på 60-talet, berättar Martin Johnson. Efter att ha talat allmänt och svepande om att jag kom från en liten by med en vit kyrka nära ett vattendrag, började hon plötsligt beskriva mycket exakt vad som stod skrivet på första bladet i mina föräldrars familjebibel. Hon angav namn, födelse- och dödsdatum på flera av mina släktingar som mycket riktigt fanns nedtecknade just där! Jag var alldeles förstummad och övertygad om mediets enastående paranormala förmåga.

– Men några dagar senare blev jag uppringd av min mor. "Så roligt att du börjat intressera dig för släktforskning!" sa hon och berättade att en främmande dam kontaktat henne per telefon. Damen hade presenterat sig som en medhjälpare i mitt forskningsarbete och ställt en massa detaljerade frågor om mina släktingar i Malå!

Martin Johnsons strikt vetenskapliga inställning till ockulta och övernaturliga fenomen har ibland fått obehagliga konsekvenser för honom själv.

– I Holland fick jag vid ett tillfälle en grupp ockultister emot mig. De var ursinniga över att jag betvivlade att svart magi, onda andar och poltergeistfenomen verkligen existerade. För att hämnas skickade de sedan hatfulla brev med hot om att sticka nålar i en voodoodocka! Jag lät mig inte skrämmas och det hände mig naturligtvis ingenting. Men det hela var ändå ganska obehagligt...

Att magi faktiskt kan fungera i vissa sammanhang beror förmodligen enbart på trons kraft, menar Martin Johnson. Den som utsätts för voodoo måste vara medveten om detta, då kan själva skrällen göra personen sjuk.

– Detsamma tycks gälla för healing. Olika försök har visat att just suggestion och själva kontakten mellan healer och patient har en avgörande betydelse. Det verkar som om healing enbart fungerar öga mot öga, men däremot inte på avstånd, via TV-rutan eller när patienten inte själv vet om det.

Under åren har han sett många trender komma och gå inom det paranormala området. De övernaturliga fenomen som undersökts har skiftat sedan parapsykologin uppstod för drygt hundra år sedan.

– I början av 1900-talet var det spiritistiska seanser som var på modet, efter andra världskriget kom de flygande tefaten, 70-talet var Uri Gellers och de psykokinetiska experimentens tid då CIA och KGB försökte utveckla psi-förmågan i spionsyfte under kalla krigets paranoia.

Nu är det väl främst de upprepbara försöken som mest intresserar forskarna inom området, säger Martin Johnson. Han anser att telepatiexperimenten med ganzfeldmetoden, då man testar i laboriemiljö hur tankar och känslor kan överföras mellan människor, är den parapsykologiska forskning som visat bäst resultat.

Mycket tyder på psi

– Telepati är en av de få saker man i viss mån kunnat bevisa vetenskapligt. Mycket pekar också på att det även kan finnas andra paranormala gåvor, som klärvoajans, dvs fjärrseende. Kan ske existerar också förmågan att se in i framtiden och att flytta föremål med tankekraft, prekognition och psykokinesi. Men sådana fenomen verkar inträffa helt plötsligt och är därför svåra att mäta genom upprepade försök.

Martin Johnson menar att allt detta troligen är delar av psi-förmågan, en ännu outforskad psykisk kraft som kanske finns hos alla människor. Han berättar sedan om en personlig, känsloladdad upplevelse som starkare än något annat har påverkat hans inriktning i livet och fått honom att ständigt undersöka gränserna för det omöjliga.

– Än idag har jag ingen riktig förklaring till de märkliga och sorgliga händelserna kring min fars död. Jag var i tonåren och arbetade då som laborant vid Rönnskärsverken, men var hemma på påsklov.

– Pappa verkade de första dagarna helt frisk. Men på påskafton fick han feber och alla trodde det rörde sig om en vanlig förkylning. Sista natten jag var hemma drömde jag att far skulle dö – av något som hade med cirkulationen och blodkärlen att göra. Drömmen var mycket obehaglig och förföljde mig dagen efter. Det kändes verkligen olustigt att resa iväg.

– Några dagar senare blev min far hastigt sämre. Efter bara några veckor avled han på Skellefteå lasarett utan att man kunnat ställa någon diagnos. Senare, vid obduktionen, visade det sig att han lidit av en mycket ovanlig typ av blodkärlsinflammation. Det verkade som om min mardröm faktiskt slagit in.

Var det ett dödsvarsel Martin Johnson upplevde den gången? På den frågan har han själv tre alternativa svar.

– Det finns ju en del som skulle vara övertygade om att detta var ett budskap från andra sidan. Att jag blivit förvarnad om fars död av någon avliden vän eller släkting. Så finns det den parapsykologiska förklaringen – den prekognitiva förmågan – att jag såg en kommande händelse. Men ändå kan det faktiskt vara den enklaste orsaken trots allt, den psykologiska. Att jag omedvetet lagt märke till små sjukliga förändringar hos min far, men som jag förträngt för att jag inte velat se dem.

Han var helt enkelt förberedd på att hans far skulle insjukna och drömde därför att han dog, menar Martin Johnson och tillägger lite fundersamt:

– Fast det var ett märkligt sammanträffande, medger jag. Kanske kan det ha varit så att jag faktiskt såg in i framtiden i min dröm.

Men att det skulle finnas ett liv efter detta är ännu inte vetenskapligt bevisat, menar han.

– Det finns ju förstås inte heller bevis för motsatsen... Skulle andra sidan trots allt existera, tror jag inte det går att kommunicera med den. Det är nog så vist inrättat att det faktiskt inte är meningen att de döda och de levande ska ha kontakt i denna världen, tror Martin Johnson.

Martin Johnson tillhör numera de mer tvivlande än troende inom SPF, Sällskapet för Parapsykologisk Forskning. Efter 15 års vetenskapliga studier vid Utrechts universitet i Holland vet han att allt inte är vad det synes vara. Han har sett svävande seansandar som bestått av gasväv, framgångsrika forskare som manipulerat sina resultat, "hemsökta" hus där spökerierna framkallats av någon bortglömd familjemedlem som velat få uppmärksamhet.

Men trots sitt utpräglat skeptiska synsätt har han fortfarande ingen riktig förklaring till vissa av de egendomliga händelser han upplevt.

Andlig Ekologi

Helgkurs 15 - 16/5 Göteborg.

Sommarkurs 27/6 - 1/7

Ettårsutbildning 5 helger

Ekologi - Naturupplevelser

Ekofilosofi - Meditationer

Shamanism - Ceremonier

Naturfolk - Sång, musik, dans

**Beställ prospekt från: EKOCENTRUM,
Box 171, 522 24 Tidaholm, tel; 0502-123 33**

Kurser på skolan i STOCKHOLM

- **Drop In lektioner under hela sommaren**
- Intensiv meditationskurs *Inre Stillhet* 25 maj - 10 juni.
- Veckoslutskurs 28 - 30 maj
- Yoga och Koncentration, två intensivkurser kl 9.30-12.30 5 - 8 juli / 12 - 15 juli
- Yoga för Gravida 19 juli - 12 aug och 30 aug - 16 sept
- Höstens kurser, en gång per vecka, startar i september.

**Undervisning • Info • Butik
på Västmannagatan 62
T - Odenplan, 08 - 32 12 18**

UPPLEV YOGA NIDRA

1. Helheten i din natur,
avspänningen Yoga Nidra med ljud från moder jord. Komponerad och vägled av Swami Janakananda. (20 min.)

2. Resa genom upplevelsens rymd. Musik komponerad och spelad på Swara-Mandala harpa av Roop Verma. (9,5 min)

3. Upptäckten av dig själv
- den djupa Yoga Nidra. Avspänningen vägleds av Swami Janakananda, till musik på Swara-Mandala harpa och sitar av Roop Verma. (45 min.)

Yoga Nidra är en av de mest djupgående avspänningsmetoderna som finns. Den är baserad på den uråldriga Nyasa Tantra traditionen. Läs mer i häftet som medföljer CD/kassett och i Bindu nr 9.

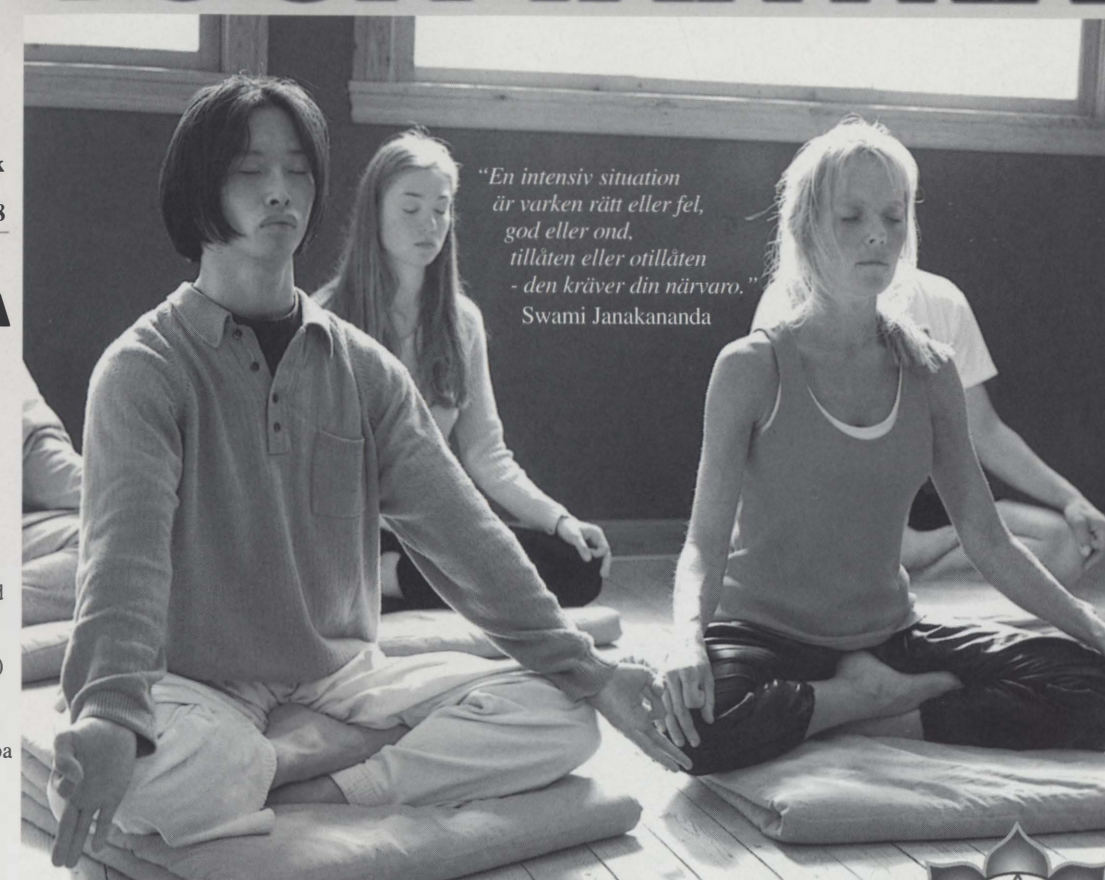
CD: 165 kr + porto 20 kr
Kassett: 120 kr + porto 20 kr

Yoga & meditationslärarutbildningen

Att bli yoga- och meditationslärare kräver en djupgående träning. Naprapater, akupunktörer och psykologer t.ex. har fleråriga heltidsutbildningar. Varför inte alla yogalärare?

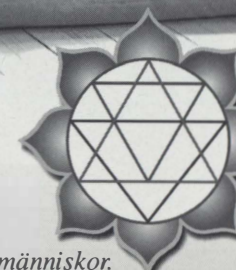
Vår yogalärarutbildning är 4 år på heltid, meditationslärarutbildningen 6 år, och de uppfyller till fullo de krav som ställs av internationella yogalärarorganisationer i allt fler länder. Menar du allvar och vill du även hjälpa andra, då undervisar vi förmodligen i något av det mest vittgående som finns. Det kan bilda grunden till ett aktivt liv och en stabil andlig utveckling. Läs mer om yogalärarutbildningen i Bindu nr 7 och 10.

MEDITATION YOGA TANTRA

"En intensiv situation är varken rätt eller fel, god eller ond, tillåten eller otillåten - den kräver din närvaro."
Swami Janakananda

HÅÅ KURSGÅRD Internationella retreats i Småland

Sadhana - en transformerande process som leder till mötet med sig själv.

"Behovet av att under en period göra Sadhana är djupt förankrat hos många människor. Att stanna upp och ett ögonblick slippa det oavbrutna bombardemanget av information, nyheter, reklam och mediabrus, och genom Sadhana använda konkreta sätt för att söka och nå det innersta, uppriktiga och äkta. En dag har man fått nog av att blott tänka på, läsa om, höra och tala om välmående, energi, koncentration och utvidgat medvetande, nu vill man få en egen erfarenhet - komma igång." (Swami Janakananda, Bindu 10)

På Håå Kursgård undervisar vi så som man har vidaregivit yogatraditionen i årtusenden. Under en relativt kort period förmedlas en unik upplevelse av yoga och meditation, med god hjälp av reningstekniker, sund vegetarisk mat, promenader, rid- och kanotturer i den småländska naturen, och inte minst en tystnadsperiod då sinnet ytterligare faller till ro.

"Vistelserna i Håå ger mig möjlighet till en fördjupning som jag har svårt att få hemma. Efteråt känner jag mig inspirerad och glädjer mig åt att ta tag i uppgifterna i min vardag..." (Amrit Fossan, elev på sommarkurs 1998)

Sommarkurser

- 13 - 23 maj
- 23 maj - 5 juni
- 6 - 19 juni
- 20 juni - 3 juli
- 4 - 17 juli

Höstkurser

- 29 aug - 11 sept
- Veckoslut: 24 - 26 sept
- 7 - 17 okt
- Julkurser: 19 dec - 1 jan
- Nyårskurs: 2 - 12 jan

Kriya Yoga kursen 1999

17 juli - 15 aug med Swami Janakananda mfl

3-månaders sadhana kursen 2000

20 jan - 17 april med Swami Janakananda & Sita

OBS! Det krävs inga förkunskaper för att delta på våra kurser förutom på sommarens Kriya Yoga kurs.

Beställ kursprogram och ett gratis nr av vår tidskrift BINDU!

SKANDINAVISK YOGA OCH MEDITATIONSSKOLA

Håå Kursgård • 340 13 Hamneda • Tel: 0372-550 63 • Internet: www.scand-yoga.org
Stockholm: Västmannagatan 62 • T - Odenplan • Tel: 08-32 12 18 • Fax: 08-31 42 11

Regnum är ett företag som har specialiserat sig på ljus- och ljudstimulering. Vår huvudkompetens är att tillhandahålla information och kunskap när Du ska välja ljus- och ljudsystem så att Du kan fatta rätt inköpsbeslut. Kontakta oss gärna för en diskussion om vad våra produkter kan betyda för Dig. Ordertelefon dygnet runt: 0920-22 67 22 eller 070-325 57 22. Skriftliga beställningar till: **Regnum**, Vinkelgränd 7, 974 35 LULEÅ.

Ljus- och ljudstimulering för personlig och andlig utveckling!

Mycket kraftfullt och användarvänligt ljus- och ljudsystem med 23 inbyggda sessioner. Du kan till exempel använda Orion för effektiv avslappning, mental träning, meditation, kreativ visualisering, utveckling av ESP, framgångsrika språkstudier mm. Bara Din fantasi sätter gränserna!

Du får: kontrollenhet, ljusglasögon (LED), stereohörlurar, manual och en anslutningskabel för band- och CD-spelare. CD-skiva med musikprover ingår. **BESTÄLL SNABBT! Priset är endast 1695 kronor** (ordinarie pris 1995 kronor).

SACRED GROUND – Musik och frekvenser för meditation!

SACRED GROUND är ett program som består av fyra kassetter som tar Dig till det "svårfångade" Teta-tillståndet. Över en fyraveckorsperiod bidrar programmet till att balansera, organisera och förstärka Din hjärnas elektromagnetiska energi.

Kasset 1. Frigör Dig från linjärt tänkande, förbättrar intuition och kreativ förmåga.

Kasset 2. Bringar Ditt sinne och Din fysiska kropp i samklang med jordens naturliga resonans.

Kasset 3. Vidgar Din medvetenhet, insikt och intuition.

Kasset 4. Hjälper Dig att komma i kontakt med den "universella intelligensen".

Du får: Åtta 30-minuters program som kommer snyggt förpackade i en specialdesignad "förvaringsbox". Varje kassetband innehåller två program. Den totala speltiden är fyra timmar. Priset för hela paketet är endast 569 kronor.

Ring till Regnum på tel: 0920-22 67 22 redan idag!

Besök gärna vår hemsida på [www-adressen www-regnum.nu](http://www-regnum.nu)

Ängsbacka Festivalen 99

2 - 8 JULI

THE NO MIND CELEBRATION

UNDER FESTIVALEN får du träffa många av de mest erfarna kursledarna från när och fjärran, som för dig till den plats i dig själv där tankarna tystnar och hjärtat tar vid. Du väljer själv vilka konserter, workshops, ceremonier, ritualer och meditationer du vill delta i. Du har också rika möjligheter att bara vara, vandra i skogen, sola, bada och umgås.

NO MIND STÅR FÖR inre stillhet, klarhet, kunskap, närvaro och kärlek - då vi inte styrs av framtiden eller det förflutna.

CELEBRATION ÄR NÄR vi lever så intensivt här och nu att sökandet upphör och vi inte kan göra annat än att bara vara, skratta, dansa, älska...leva!

FESTIVAL ÄR EN ansamling av livsbejakande människor som vet hur man blir hög av sin egen och andras energi, utan att bli halvt medvetlös av alkohol eller andra stimulantia.

ÅRETS FESTIVAL INNEHÅLLER ALLT MELLAN HIMMEL OCH JORD!

- Övertonssång
- Konserter
- Satsang
- Heart Dance
- Teater
- Gycklare
- Magdans
- Workshops
- Didjeridoo
- Afrikanska rytmer
- Svetthydda
- Trumresor
- Glödvandring
- Meditation
- Qui Gong
- Za-zen
- Yoga
- Självkännedom

MEDVERKANDE:

- Thomas di Leva
- Miten och Premal
- Inbildningsorkestret
- Pratibha
- Danny Becher
- Jonathan Kay
- Jaqueline Longstaff
- Jaques Laurent

- Vartman
- Vasant
- Nukunu
- Anamika
- Peggy Dylan
- Derk Loeks m.fl.

ANMÄL DIG
INNAN 1 JUNI
OCH DU FÅR
RABATT 300
KR.

Din tidiga
anmälan under-
lättar vårt arbete!
Nytt för i år: Du kan
boka rum innan 1 juni!

BARN OCH UNGDOMSFESTIVALEN

Barnens och ungdomarnas egen festival under Ängsbacka Festivalen, med 8 särskilda ledare, speciell matsedel, åldersanpassad meditation, berättarcirklar med sång, musik och många kreativa workshops.

Fooling The Wise Fool

Jonathan Kay tar oss med på en resa till här och nu i skratt, ömhet, provokation...och tröst, och lämnar åskådarna/deltagarna yrvakna med den omöjliga uppgiften att försöka förstå vad som egentligen händer.

Jonathan Kay har uppträtt och undervisat i sin konst och livsfilosofi "fooling" över hela Europa, USA och Storbritannien. Han verkar också inom helande-, konvalesens- och fredsarbete i Dandelion Trust och i Through Heart to Peace

Konsserter

MITEN OCH PREMAL IN CONCERT

- en magisk afton med sång, tystnad och hängivelse.
Kom och låt dig svepas med av sång, rytmer och texter med en mix av rock, world music och ett sagolikt vackert framförande av Gayatri Mantrat.

Miten och Premal

Miten är sångare och låtskrivare från England.

Han turnerade under 70 och 80-talet med bl.a. Fleetwood Mac, Lou Reed och Ry Cooder. Tillsammans med **Premal** skapar han en musik som speglar hjärtats längtan efter det gudomliga. Deras mest kända album är *Strenght of a Rose* och *Essence*.

INDBILDNINGSORKESTRET

Den populära orkestern från Köpenhamn bjuder på meditativa, dansanta eller folkloristiska tongångar alltefter stundens inspiration.

TONUS

presenterar en meditativ ljudresa genom olika inre landskap och regioner.

Raji

Danny Becher: övertonssång, gongs & singing balls, Pauli Mårsén: digeri-doo, Peo Hagfeldt: percussion

Musik och dans

HEART DANCE CELEBRATION

med Pratibha, Omesh och musiker
Med hjälp av afrikanska rytmer, sång, chanting, sufidans till levande musik skapar Pratibha och Omesh en stark upplevelse av närvaro, gemenskap, glädje och kärlek! Delta i en underbar happening med många människor och mycket energi! Under festivalen kommer de också att hålla andra workshops, t.ex. **Rytm Fun, Afrikansk musik-grupp** och **Open Heart Singing**.

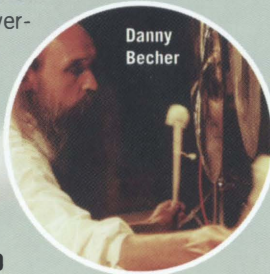
Pratibha är sångerska och låtskrivare med mångårig erfarenhet i olika band. Hon har varit sannyasin sedan 1974 och leder Music Department vid Osho Commune International i Poona, Indien. **Omesh** spelar afrikanska trummor och leder rytmworkshops.

Pratibha

ÖVERTONSSÅNG OCH LJUDMYSTIK

Danny Becher från Holland är en av de världsledande inom övertonssång. Han guidar dig in i vibrationernas mysterier med hjälp av övertonssång, gongar och tibetanska sjungande skålar.

Danny Becher

DIDJERIDOO

Lär dig spela detta urgamla instrument från den australiska urbefolkningen med **Pauli Mårsén** från Tonus.

MAGDANSSENS MAGI

Magdansösen **Raji** dansar och lär ut den feminina mystikens sensuella uttryck. Här får du en smak av orientens meditativa värld. **Raji Olofsson** har praktiserat egyptisk magdans sedan 1986 och ger kurser världen över.

FRÅN SÅNG TILL TYSTNAD

Den sjungande rösten är ett av våra mest helande instrument. I sina workshops fokuserar **Miten** och **Premal** på rösten som ett kraftfullt redskap för att uppleva tystnad genom musik. Med rytmlekar, övertonssång och olika centreringsövningar skapas glädje och närvaro.

MUSIK SATSANGS

Ett stillsamt möte med dig själv i meditation och musik. Miten och Premal spelar.

Alkemi

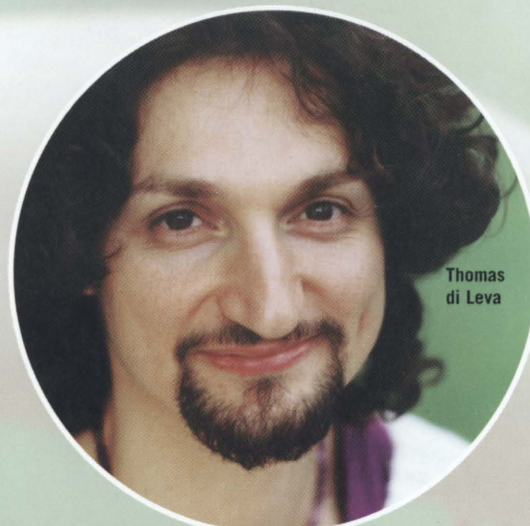
EMBRACED BY A SINGING HEART

Upplev den frid som spontant uppstår när du omfamnar dina negativa känslor och låter dem förvandlas till det kärlekens guld som finns i varje människas hjärta. Jaqueline guidar en alkemisk process med sång, meditation, dans Och chanting.

Jaqueline Maria Longstaff från Singing Heart Ashram verkar för att milleniumskiftet ska innebära ett ökat globalt andligt uppvaknande. Hon återkommer till Ångsbacka den 17-19 september som initiativtagare till höstens stora evenemang 1999 *The Summer of Celebration - Celebration as a Pathway to Peace and Enlightenment*.

SPIRIT OF LOVE

Satsang med **Thomas di Leva**
Thomas delar med sig av sin värme, humor och erfarenhet av att föra ner kosmisk kärlek och närvaro på jorden. Han uppmuntrar och inspirerar till att leva och älska utan begränsning. *Thomas håller även en retreat på Ångsbacka 20-22 augusti.*

Thomas di Leva

VÄLSIGNADE TYSTNAD

Möt en människa som förmedlar ett överflöd av kärlek och närvaro! Med humor och lekfullhet guidar **Vasant** dig genom saknad, sorg och lycksalighet in i ett tillstånd av meditativt varande. Denna workshop är till för dig som känner en längtan att komma hem till ditt sanna själv.

Peggy Dylan

kraften, skönheten, visdomen och kärleken.

Peggy Dylan guidar.

GLÖDVANDRING

Glödvandring har använts som ceremoni i många olika kulturer sedan urminnes tider vid bl.a. initieringar och helande. Glödvandringen väcker vår inre eld, får oss att släppa vår rädsla och känsla av otillräcklighet och har en kraftfull transformerande effekt på alla delar av våra liv.

Peggy Dylan, USA, är upphovskvinnan till den västerländska glödvandringstraditionen. Hon är initierad i indiansk och peruansk shamanism. Peggy har en unik förmåga att inspirera människor till en djup känsla av glädje och tillfredsställelse och av att uppleva andligheten i vardagen.

Vasant

JA TILL LIVET

Genom att släppa de gamla vanor, tankebanor och känslor som hindrar oss från att leva i frihet, kan vi frigöra livsenergin. När vi säger "ja!" och lever vår egen sanning öppnas porten till verklig kommunikation och kärlek. Med **Vasant!**

Jaques Laurent från Frankrike är Voice Dialogue lärare och introducerad i shamanistiska ritualer av Deer Tribe Metis Medicine Society.

Satsang

SATSANG MED VARTMAN

Vartman förmedlar en enorm stillhet. Hans ovillkorliga kärlek och skärpa ger honom förmågan att se dig och det som blockerar din insikt om den kärlek som du verkligen är. Vartman har blivit ombedd av Gangaji att vara tillgänglig för Satsang världen över. Genom Ramana Maharishis nåd har han tagit emot överföringen av denna tysta icke-lära. *Vartman har även retreat på Ängsbacka 23-30 juli*

Vartman

SATSANG MED ANAMIKA

Anamika reser runt och sprider budskapet om att leva i sanning, kärlek och glädje. Genom hennes närvaro, ord och tystnad erfars sanningen. "Det du ser i mina ögon är den du är. Kärlek... lycksalighet...oändlighet-bara en reflektion av dig själv. Jag är bara en spegel som reflekterar självet. Det är rent för där finns inget ego närvarande."

Anamika har även retreat på Ängsbacka 18-22 juli

Anamika

CELEBRATION

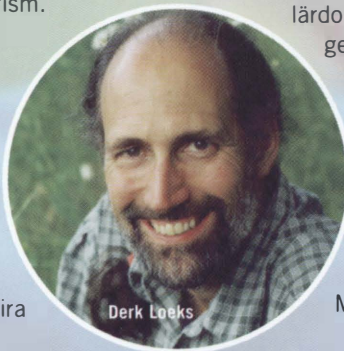
Vasant Swaha är en mystiker med bred erfarenhet av västerländska terapier, asiatiska budoporter och österländska meditationsformer. Utifrån sin klara insikt skapar han en syntes av det bästa från öst och väst.

Shamanism

Derk Loeks är en kraftfull lärare från USA med en djupt förankrad kunskap i andlighet, permakultur, ekologi indiansk shamanism och sufism. Han bjuder här på workshops i Andlig Ekologi och Sufiska ceremonier

THE SPIRIT OF LOVE

Människor har i årtusenden samlats för att återknyta till livets källa, moder jord, och göra ceremonier för att fira

Derk Loeks

SVETTHYDDA

En helig ritual för transformation och pånyttfödelse. Vi bygger en svetthydda, en kraftplats i moder jords sköte för att närma oss vårt ursprung, samt gör ceremonier för att komma i djup kontakt med jorden, vår intuition och vårt inre lyssnande. Med **Jaques Laurent**.

SHAMANISTISK TRUMRESA

Möt några av dina kraftdjur och ta lärdom av deras gåvor. De ger dig möjlighet att uppleva dina instinkter och att expandera din föreställningsförmåga. Vi fortsätter utforskandet av dessa djur med Voice Dialogue metoden. Med **Jaques Laurent**.

SATSANG MED NUKUNU

Nukunu leder Ashramet Sacha Mandala i Danmark. Efter ett radikalt andligt uppvaknande har Nukunu's fokus blivit att hjälpa människor att realisera sin verkliga essens. Att komma till Satsang innebär att träda in i ett energifält, där resonanseffekten med en som är realiserad kan väcka dig. De viktigaste inspirationskällorna är Osho, Poonjaji och ShantiMayi.

BEHANDLINGAR

Under festivalen kan du boka individuella behandlingar med de olika workshopledarna. Behandlingarna utannonseras först under festivalen.

SHARINGGRUPPER

Din fasta punkt under festivalen. Gruppen består av 8 personer och träffas varje morgon för att stödja varandra under resans gång genom att ge utrymme för var och en att dela med sig.

SKÖNHET OCH ORDNING

Sharinggruppen hjälper till med festivalens dagliga sysslor ett par timmar var tredje dag.

DROGFRITT

Vår pub kommer att vara öppen några timmar på kvällarna. I övrigt är festivalen drog- och alkoholfri.

TIDER OCH KOSTNADER

Festivalen börjar fredag 2 juli.
Ankomst och registrering från 14.00.
Invigning fredag kväll 21.00.
Vi avslutar programmet torsdag den 8 juli. Hemfärd ca 16.00.

Festivalskostnad 2 900 kr vid anmälan innan den 1 juni, 3200 kr vid anmälan efter den 1 juni.

Barn 0-2 år gratis (med föräldrarnas omhändertagande).

Barn 3-12 år 500 kr

Ungdomar 13-18 år 1 000 kr.

Unga vuxna 19-22 år 2 000 kr

Antalet barn vi kan ta emot är begränsat, var ute i god tid!

Workshops, musik, vegetarisk mat & tältplats ingår. Boende i sovsal/hyra av tält kostar 300 kr extra.

Medtag varm sovsäck eller sängkläder och täcke, samt egen meditationsdyna eller filt.

Rum finns att hyra i närområdet för 1200 kr för hela veckan. Obs! Bokas innan 1 juni.

Biljetter till enstaka dagar säljs ej.

ANMÄLAN

Betala in 500 kr/person på pg. 441 8551-O, Ängsbacka Kursgård. Ange "Ängsbacka festivalen", namn, adress, telefonnummer på pg-talongen samt om du har med *eget tält* eller *behöver sovplats* eller *vill hyra rum*. Tar du med barn så ange *antalet barn* och *deras ålder*. Anmälan är bindande.

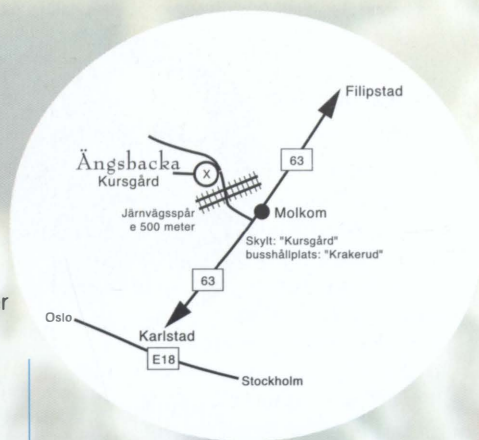
INFORMATION

Kontakta oss på tel. 0553-100 35
fax 0553 100 36 e-mail:
angbo@algonet.se eller via vår
hemsida: <http://www.angsbacka.se>

ARBETSLÖS ELLER SEMESTERLEDIG...

Vi behöver ett team som arbetar med festivalsförberedelserna under maj och juni månad. Hör av dig om du är intresserad!!

Vill du hjälpa till att sprida festivalsprogrammet? Beställ fler på tel: 0553-100 35

HITTA TILL ÄNGSBACKA

Buss till Karlstad från:
Stockholm Swebus / Säftebuss
Oslo Swebus
Göteborg eller Gävle Swebus 800
stannar i Molkom
Buss från Karlstad till Molkom:
Värmlandstrafik 400, Swebus 800
Swebuss 020-218 218, Säftebuss
031-711 54 60, 08-10 72 90,
Värmlandstrafik 020-22 55 80

Tåg går dagligen till Karlstad. Flyg 2 ggr dagligen från Stockholm, Oslo och Köpenhamn.
Tel till SJ: 020-75 75 75
Vi reserverar oss för ev. ändringar i festivalsprogrammet!

Välkommen!

SATSANG RETREAT MED VARTMAN 23-30 JULI

"Satsang is the space to be still...To recognize Truth and be acknowledged in That. To honor the longing to end separation and rest in Wholeness."
Vartman

Sovsal/tält 3350 kr
Dubbelrum 4250 kr

Anmälan till Dashratha
tel. 08-767 56 77 eller e-mail:
suda@swipnet.se

KALENDARIUM ÖVER ÄNGSBACKAS ÖVRIGA SOMMARAKTIVITETER

11-17 juli	Kundalini Yoga festivalen, SKY
18-22 juli	Satsang och retreat, Anamika
23-30 juli	Satsang Retreat med Vartman
4-8 augusti	Hedonistisk terapi, Shanti Kristian och Sharya
13-15 augusti	Singel Mingel, Hari, Raidas och Upadhi
20-22 augusti	Spirit of Love, Thomas di Leva
27 aug-1 sept	Co-dependency 2- Learning the Language of Love Krishnananda och Amana
17-19 sept	Celebration as a Pathway to Peace and Enlightenment Jaqueline Longstaff, Vasant m.fl.

Utbildningen till meditationslärare

startar under hösten. Är du intresserad så beställ prospekt!

mötesplatsen för
människor i utveckling

660 60 MOLKOM
TEL: 0553-100 35
FAX: 0553-100 36
E-MAIL: angbo@algonet.se
www.angsbacka.se